NEW YORK TIMES BESTSELLER
ÎNDRĂZNEȘTE SĂ RĂMÂI
CARLY PHILLIPS

SERIA „ÎNDRĂZNEȘTE SĂ...“

Unele femei reușesc din prima să ia deciziile bune. Însă Meg Thompson pare să facă în mod constant alegerea greșită – și astfel ajunge să fie nemăritată, însărcinată și fără nici un sprijin. Însă acum este momentul să facă schimbări importante în viața ei, să se concentreze doar asupra copilului și să nu lase nici un bărbat să îi mai tulbure inima, gândurile și existența... dar după ce își mai oferă o noapte de pasiune, fără implicații emoționale. Acest lucru ar fi fost mult mai ușor de făcut dacă în viața ei nu ar fi apărut Scott Dare, un polițist dur și chipeș, care pare hotărât să o salveze din situațiile dificile în care Meg are tendința să ajungă fără să vrea.

Când Scott Dare aude că Meg este hotărâtă să aibă o aventură de-o noapte înainte ca viața ei să se schimbe pentru totdeauna, se decide că el este bărbatul potrivit. A doua zi însă constată că îi este foarte greu să stea departe de ea, nu doar fiindcă atracția fizică este uimitoare, ci și fiindcă Meg reprezintă o combinație de putere și vulnerabilitate absolut irezistibilă pentru el.

Brusc, aventura de-o noapte se transformă pentru amândoi în dorința de a rămâne o viață împreună… până când trecutul lui Meg le poate pune în pericol speranțele, visurile, chiar și viața.

•

„Romanele lui Carly Phillips satisfac pe deplin dorința de pasiune a oricărui cititor.“
The Sun

•

CARLY PHILLIPS este autoarea a peste 50 de romane de dragoste contemporane, aflate în topurile de vânzări din *New York Times* și *USA Today*.

Tradiție din 1989
www.litera.ro
ISBN 978-606-33-6025-1
9 786063 360251
Lira
eBook disponibil

CARLY PHILLIPS

Îndrăznește să rămâi

Dare to Hold
Carly Phillips
Copyright © 2015 Karen Drogin
Ediție publicată prin înțelegere cu Corvisiero Literary Agency, LLC

Lira®

Lira și *Cărți romantice* sunt mărci înregistrate ale
Grupului Editorial Litera
O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel.: 031 425 16 19; 0752 101 777
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe
www.litera.ro/lirabooks.ro

Îndrăznește să rămâi
Carly Phillips

Copyright © 2020 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Adriana Marcu
Corector: Maria Popa
Copertă: Flori Zahiu
Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PHILLIPS, CARLY
Îndrăznește să rămâi / Carly Phillips
trad. din lb. engleză: Larisa Din – București: Litera, 2020

ISBN 978-606-33-6025-1

I. Din, Larisa (trad.)

821.111

CARLY PHILLIPS
Îndrăznește să rămâi

Traducere din limba engleză
Larisa Din

LITERA
București
2020

capitolul 1

Sunt femei cărora le iese din prima. Reușesc să ia decizii bune, să aleagă un bărbat bun, să exceleze la capitolul viață. Meg Thompson, pe de altă parte, reușise cumva să ajungă însărcinată și singură. Totuși, nu regreta copilul care creștea în pântecul ei și, de acum încolo, era hotărâtă să ia doar decizii bune.

Își luă din dulap perechea preferată de blugi, reuși să-i tragă peste șolduri și încercă, în zadar, să se închidă la nasturi. Iritată, se întinse pe pat și încercă să tragă de pantaloni, dar nu avu sorți de izbândă. Se foi pe pat, își supse burta și încercă din nou, pentru ca, în cele din urmă, să ofteze frustrată.

– Weekendul trecut cum de mă cuprindeau? se întrebă ea, dezbrăcându-se de blugi și aruncându-i necăjită pe jos.

Își coborî privirea pe abdomenul încă plat și își puse mâna pe burtă.

– Cum se poate să-mi întoarcă viața peste cap ceva ce nici măcar nu pot să văd sau să simt încă?

Și cum se făcea că deja își iubea atât de tare copilul acela care creștea în ea?

Îi vibră telefonul, semn că cineva îi trimisese un mesaj, așa că îl verifică.

Lizzy: Ești gata?

Meg oftă. Elizabeth Cooper, prietena ei cea mai bună, urma să ajungă în zece minute pentru o ieșire cu fetele.

Sau, în viziunea lui Lizzy, o ieșire la agățat și ultima șansă a lui Meg să aibă parte de o aventură fierbinte, fără limite, înainte să înceapă să i se vadă sarcina și să nu se mai gândească la altceva decât la faptul că urma să devină mama. Cu toate că era dispusă să iasă în oraș, Meg nu avea nici cea mai mică intenție să agațe un străin pentru o aventură de-o noapte. Era hotărâtă să nu mai aibă de-a face cu bărbați neserioși. Mike era ultimul dintr-o lungă serie de alegeri neinspirate. Așa că nu doar că nu avea încredere în ea însăși când venea vorba de sexul opus, dar nici nu mai conta. Nu avea de gând să mai caute un bărbat care să o definească sau care să o facă fericită.

– Nu-i așa, dragul meu? zise ea, ducându-și mâna la burtică, după care merse să-și caute în dulap o pereche de colanți cu talie largă.

Meg și prietena ei merseră la Mel's, un local popular după orele de birou și în weekenduri. Era un bistro slab luminat, cu un cuptor pe lemne și grătar pe terasa din spate, cu mese din lemn de mahon închis la culoare și un bar vesel unde obișnuia să se adune lumea. Lui Meg îi plăcea la nebunie locul acela.

Îi făcu semn chelnerului, iar acesta veni la masa lor.

– Cu ce vă servesc?

Celelalte fete își comandară băuturi alcoolice, după care chelnerul cel arătos veni să îi ia comanda lui Meg.

– O apă plată cu lămâie, te rog.

– Nu te joci, spuse el, făcându-i cu ochiul, notându-și comanda în carnețel.

– Am fost aleasă să fiu șoferul în seara asta, zise Meg, cu zâmbetul pe buze, ceea ce nu era o minciună.

Poate că Lizzy fusese cea care venise să o ia cu mașina, dar Meg avea să fie cea care să o ducă acasă.

Aruncă o privire în jurul ei, la celelalte fete pe care le ignorase în tot acest timp în favoarea fostului ei, un prăpădit și, din păcate, tatăl copilului ei. Le era profund recunoscătoare că îi erau acum alături, pentru că Meg avea un obicei prost să uite de prieteni în favoarea bărbaților. Bărbați de la care tânjea iubirea și acceptarea pe care nu îi primise din partea tatălui ei, pe care abia dacă și-l amintea. Meg oftă și își odihni bărbia în palme. Amintirile ei din copilărie erau presărate de șirul lung al iubiților mamei ei, care obișnuiau să se perinde prin viața ei.

Mama ei reușise să își formeze un tipar pe care, fără să-și dea seama, Meg și-l însușise. Începuse prin a se arunca în brațele lui Dylan Rhodes, singurul bărbat bun din viața ei. El fusese iubitul ei în liceu și ancora ei, asta înainte ca Dylan să plece la facultate și să se despartă de ea. După aceea, Meg începuse să copieze preferințele în materie de bărbați ale mamei sale, alegând bărbați care, mai devreme sau mai târziu, nu făceau altceva decât să profite de pe urma ei.

Din fericire, ea și Dylan se reîntâlniseră în urmă cu câțiva ani, după ce se mutaseră amândoi înapoi în Miami, doar că Meg ajunsese să se bazeze prea mult pe Dylan, în loc să stea pe picioarele ei. De-abia după ce Dylan se îndrăgostise până peste cap de o altă femeie, Meg ajunse să-și dea seama că nu putea să mai continue să fie atât de dependentă de el. Dylan era prietenul ei, dar acum era soțul Oliviei Dare. Iar Meg era hotărâtă să devină o femeie independentă. Și să facă lucrurile ca la carte.

– Meg? La ce te gândești? întrebă Lizzy, trezind-o din visare.

Meg tresări, speriată.

- Scuze, eram cu gândul în altă parte.

- După fața ta, nu e de bine, zise Lizzy, cu capul într-o parte, cu buclele ei blonde alunecându-i pe umăr. Ești bine? o întrebă ea, uitându-se lung la ea cu ochii aceia căprui, preocupați.

Meg zâmbi și spuse:

- Cum nu se poate mai bine. Mă gândeam doar la toate schimbările pe care le-am făcut până acum și pe care vreau să continui să le fac în viața mea. Și că mă bucur că am ieșit cu voi, spuse ea, pe un ton sincer.

- Și noi ne bucurăm că ai venit, zise Lizzy.

Chelnerul veni la masă cu băuturile lor. Meg luă o gură ce apă, alinându-și gâtul uscat.

- Ei bine, e limpede că te-ai schimbat în bine. Pur și simplu radiezi, spuse Lizzy.

- E de la hormonii de sarcină, mormăi Meg.

- Nu, vorbesc serios. Arăți minunat, insistă prietena ei.

- Mulțumesc, spuse Meg, zâmbindu-i.

Allie Mendez, secretara de la școala la care lucra Meg, a treia femeie din gașca lor, își băgă telefonul în geantă și veni mai aproape de ele, ca să se alăture conversației.

- Poate că ar fi bine să rămân și eu însărcinată pentru că Lizzy are dreptate. Arăți minunat.

- Ba eu cred că aveți nevoie de ochelari, zise Meg, roșie în obraji.

- Nu cred, mai ales dacă e să mă iau după reacțiile tipilor de la masa vecină. Uită-te! Cel blond pur și simplu te soarbe din priviri! exclamă Lizzy, entuziasmată.

Ah, nu! Atâta îi trebuia lui Lizzy, o țintă, și avea să petreacă toată seara încercând să o împingă pe Meg în brațele lui.

- Sunt sigură că se uită la una dintre voi și nu la tipa gravidă, îmbrăcată în colanți.

Cele două prietene obișnuiau să întoarcă toate privirile, Lizzy cu părul ei blond, iar Allie cu tenul ei măsliniu și curbele apetisante.

– Înseamnă că nu te-ai uitat în oglindă înainte să ieși din casă, îi spuse Allie, încruntată.

– Vai de mine! Vine încoace. Nu uita! Ai tot dreptul să ai parte de o ultimă noapte de pasiune înainte să ți se întoarcă viața cu susul în jos, spuse Lizzy, împingând-o de la spate.

– Nu vreau, mormăi Meg. Dacă arată bine, una dintre voi ar trebui să...

– Bună seara, domnișoarelor, spuse bărbatul, sprijinindu-și brațul pe spătarul scaunului lui Meg.

– Salut! chițăi Lizzy.

– Eu și prietenii mei am vrea să vă invităm la un pahar, spuse el, vorbind către toate trei, dar fără să-și ia ochii de la Meg.

Meg scutură din cap și spuse:

– Stăteam de vorbă despre ceva impor...

– Ne-ar face mare plăcere, i-o tăie Allie.

– Putem să venim lângă voi? continuă el, făcând-o pe Meg să se întrebe dacă individul acela era prost, neatent sau pur și simplu arogant.

Drept răspuns, Lizzy își trase scaunul de lângă Meg, făcându-i loc bărbatului să se așeze. Așa că acesta își trase scaunul și veni la masa lor, alături de prietenii lui.

Meg le împunse din priviri pe prietenele sale.

– Dă-i o șansă, îi șopti Lizzy la ureche.

Rob, Mark și Ken, se prezentară ei. Ken era cel de lângă Meg, care semăna exact cu o păpușa Barbie cu același nume, cu părul și tenul lui deschise la culoare. Chiar și dacă Meg ar fi fost interesată de o aventură de-o noapte, nu ar fi ales un tip arătos, căruia îi plăcea să vorbească

numai despre el. Nu-i plăcea nimic la el, mai ales felul în care o atingea.

O mângâie pe spate, iar Meg se încordă și își îndreptă spatele, după care își trase scaunul în direcția opusă.

Cum, necum, Ken se apropie din nou de ea, lipindu-și piciorul de piciorul ei.

Era gata să plece acasă, doar că prietenele ei păreau să se simtă bine în compania celorlalți bărbați și nu voia să le strice seara purtându-se nepoliticos față de Ken. Cu toate că nu avea de gând să plece cu el, era hotărâtă să se poarte frumos.

- Cu ce te ocupi? o întrebă el.

- Predau la o grădiniță.

El se uită lung la ea, cu ochii verzi, încadrați de gene lungi.

- Cât de... curajos din partea ta.

- Nu-ți plac copiii? întrebă ea, pe un ton sec.

- Nu-mi doresc să-i am prea curând, zise el. Dar presupun că ai un plan de pensie bun, nu? întrebă el, întorcându-se la subiectul care îi făcea plăcere.

Ken lucra la bursa de investiții, așa că începu să-i povestească lui Meg toate felurile prin care ar putea să economisească bani investind în cele mai bune afaceri. Ale lui, bineînțeles.

Meg își ascunse un căscat în palmă, iar când vezica o informă că era timpul să meargă la toaletă, aproape că răsuflă ușurată.

- Mă scuzați, merg să mă... împrospătez puțin. Mă întorc imediat, spuse Meg, ridicându-se de la masă, iar Ken nu ezită să o ajute și să-i tragă scaunul.

Allie îi întâlni privirea și șopti, încântată:

- Ce cavaler!

Meg abia se abținu să nu-și dea ochii peste cap.

– Te aștept aici, îi spuse Ken, în timp ce ea se îndepărtă.

– Nu e cazul, spuse ea, mai mult pentru sine, îndreptându-se spre toaleta de la capătul restaurantului.

Rămase mult timp la toaletă. Își verifică telefonul, se dădu cu balsam pe buzele uscate și se spălă de două ori pe mâini, totul în încercarea de a-și amâna întoarcerea la masă.

Când se întoarse la masă, se apropie de Lizzy și îi șopti la ureche:

– Eu plec. Nu mă simt în stare. Scuze. Crezi că poți să conduci până acasă?

– Sigur. N-am băut mai nimic. Dar pot să plec cu tine.

– Nu e nevoie, zise Meg. Pare că merge bine cu Mark. O să chem un Uber.

– Pot să te duc eu cu mașină, spuse Ken.

Abia atunci Meg își dăduse seama că bărbatul se ridicase de pe scaun și că le auzise vorbind.

– Nu-i nevoie. Rămâi, distrează-te. Pur și simplu, nu mă simt bine, zise ea, ceea ce era o minciună, dar tot era mai bine decât să-i spună: „Dispari, nu sunt interesată".

În mod ironic, dat fiind că, până nu de mult, Meg ar fi fost mai mult decât fericită să vadă până unde putea să meargă cu un tip care să-i acorde un minim de atenție. Poate că bebelușul ei chiar începuse să o schimbe, transformând-o într-o femeie mai încrezătoare și mai atentă, cu gusturi mai bune la bărbați.

– În cazul ăsta, chiar nu ar trebui să pleci singură, spuse Ken, apucând-o de braț.

Nici vorbă! Meg îl împunse cu privire și zise:

– Dă-mi drumul!

Cum se făcea că întotdeauna reușea să atragă doar nenorociți? se întrebă ea, încercând să se sustragă fără să țipe la el sau să cheme pe cineva.

Lizzy sări de pe scaun chiar în clipa când nenorocitul îi dădu drumul lui Meg și o voce familiară îi răsună în ureche:

– Dacă mai pui vreodată mâna pe ea, va trebui să-mi dai socoteală mie.

Scott Dare intră în barul Mel's și îl găsi pe fratele său, Tyler, așteptându-l la bar. El și Tyler obișnuiau să iasă la un pahar în Mel's în acele puține seri în care Scott nu era la datorie. Scott era polițist, doar că momentan fusese pus pe tușă, după ce încălcase un ordin direct și se aventurase într-o situație de criză fără întăriri. Toate regulile acelea începuseră să-l irite, simțind că meseria sa nu-i mai aducea aceeași satisfacție ca altă dată. Abia aștepta să iasă în oraș cu fratele său.

Scott dădu paharul de bere pe gât, fără să stea pe gânduri.

– Serios acum, ce e cu tine? În afară de faptul că te plictisești, îl întrebă Tyler.

– Nu ți se pare îndeajuns asta? replică Scott.

Aruncă o privire în jurul lui, oprindu-se asupra unei mese cu trei femei pe care nu le observase mai devreme. Printre cele trei se număra și un chip bine cunoscut. Brusc, plictiseala se risipi.

De fiecare dată când o vedea pe Meg Thompson, întregul său trup se trezea la viață, astă seară mai mult ca niciodată. Nu putea să-și dea seama de ce. Era o fată cu păr șaten, nimic ieșit din comun. O mătase cafenie care aluneca până la umeri, doar că zări și câteva șuvițe într-o nuanță sexy de blond-roșcat, sub lumina aceea roșiatică. Iar ochii căprui, pe sub genele lungi, emanau o vulnerabilitate pe care era limpede că ea încerca din greu să o ascundă. Tocmai puterea aceea a ei era lucrul

care îl fascina cel mai tare pe Scott. Faptul că era gata să înfrunte de una singură o situație care ar fi făcut alte femei să se piardă cu firea.

Doar că Meg era diferită de celelalte femei pe care le întâlnise până atunci. Și cât se poate de diferită de fosta lui soție.

– Le cunoști? îl întrebă Tyler, făcând semn spre masa lor.

– O cunosc pe brunetă.

Scott se ridică de pe scaun... doar ca să constate că un tip blond i-o luase înainte.

Individul se apropie de Meg, iar Scott se încruntă, forțându-se să ia din nou loc la masă și să-i privească în tăcere.

– Cine e? întrebă fratele lui.

– Meg Thompson, e prietenă cu Dylan.

– Ah. Liv mi-a povestit despre ea. Țin minte că se temea că Meg avea să reprezinte o problemă pentru ea și Dylan, dar în cele din urmă, au ajuns să fie prietene.

– Da, despre ea este vorba, spuse Scott.

– Și presupun că s-a întâmplat ceva între voi dacă nu reușești să-ți iei ochii de la ea, nu-i așa? spuse Tyler, împungându-l cu cotul.

– Așa e. Ba nu. La naiba, mormăi el, încercând să-și explice reacția.

Din clipa în care o întâlnise pentru prima oară și o văzuse atât de mică și neajutorată pe un pat de spital, după ce aproape că pierduse sarcina după o altercație cu fostul ei iubit, Meg reușise să îl cucerească. Nici măcar faptul că era însărcinată nu reuși să-l oprească din drum. Și, având în vedere situația lui, era exact genul de lucru care ar fi trebuit să-l bage în sperieți. După povestea cu Leah, nu se mai implicase în nici o relație serioasă.

El fusese cel care îi luase declarație lui Meg și tot el o ajutase să obțină un ordin de restricție. Ba chiar fusese într-atât de neghiob, încât să se ofere să o ajute, să fie alături de ea, doar că ea nu se arătase deloc interesată.

Nici de ajutorul lui. Nici de el ca bărbat.

În ultimele săptămâni, fusese nevoit să o vadă la câteva petreceri organizate de Olivia și de Dylan, ba chiar dăduseră nas în nas și la supermarket. O invitase la cină, se oferise să-i fie prieten. Totuși, în ciuda chimiei extraordinare dintre ei, Meg îl refuzase.

Alți doi tipi li se alăturară la masă, astfel încât toate cele trei femei erau acum însoțite. Iar Scott se enervă din cale afară. Se vedea pe fața lui.

– Liniștește-te, îi zise Tyler care, îl loc să-l ia peste picior, îl bătu ușor pe umăr.

Scott oftă. Știa prea bine că nu era locul lui să-și dea cu părerea despre ce făcea Meg. Sau cu cine.

Își comandă un pahar de Patrón și se mulțumi să facă ce făcea mai bine. Să stea cu ochii pe ea de la distanță. Răsuflă ușurat când, după un timp, își dădu seama că nu părea câtuși de puțin interesată de individul acela. Cu toate că era limpede după limbajul trupului că nu voia să fie atinsă, netrebnicul acela nu părea dispus să o asculte.

– O să-i sparg capul dacă nu se potolește, mormăi Scott.

Tyler ridică din sprâncene și spuse:

– Mai întâi Ian și acum tu? Chiar aveți de gând să mă lăsați singurul burlac din familia Dare?

– Meg mi-a dat clar de înțeles că nu e interesată. În plus de asta, cine se gândește la căsătorie? Nu uita că am mai trecut odată prin asta și am ajuns la divorț. Nu am de gând să repet povestea, îi reaminti Scott fratelui său.

La cei 29 de ani ai săi, Scott renunțase la visul acela stupid. Leah reușise să-i întoarcă lumea cu susul în jos, și era de mirare că, doi ani mai târziu, reușise să se pună pe picioare.

Nu avea de gând să-i spună fratelui său că Meg era însărcinată, căci era sigur că Tyler nu s-ar fi dat în lături să-l ia peste picior. Cu toate că nu avea dreptate să o facă. Doar că nu avea rost să se certe pe seama asta.

– Îmi pare rău, mormăi Tyler, vizibil jenat.

Scott nu era tocmai sigur dacă se referea la divorțul său, la motivul care dusese la divorț sau la faptul că Meg nu era interesată de persoana lui. Cert era că rămăsese cu orgoliul rănit.

Meg se ridică de la masă și se îndreptă spre toalete, iar Scott răsuflă ușurat pentru prima oară de când o văzuse acolo.

– Ai de gând să te duci după ea? îl întrebă Tyler.

– Nu.

– Nu-ți stă în fire să te lași păgubaș când îți dorești cu adevărat ceva.

„Ai dreptate", își spuse Scott. Cu toate acestea, nu se ridică de la masă, ci rămase la pândă.

Când Meg se întoarse la masă, se apropie de una dintre prietenele ei și îi șopti ceva la ureche. Cele două femei rămaseră puțin de vorbă, după care, dintr-odată, individul acela care stătuse toată seara lipit de ea se apropie de ele. Urmă un schimb de replici care nu păreau tocmai prietenoase.

După care individul o apucă pe Meg de braț. În clipa aceea, Scott țâșni de pe scaun și se opri în spatele lui Meg. Parfumul ei delicat îi învălui toate simțurile, dar nu-și luă o clipă ochii de la tipul acela care refuza să-i dea drumul.

– Dă-mi drumul, zise Meg, scrâșnind din dinți.

– Dacă mai pui vreodată mâna pe ea, va trebui să-mi dai socoteală mie, spuse Scott, cu pumnii încleștați.

Meg nu avea nici cea mai mică idee de unde apăruse Scott Dare. Nu îl zărise mai devreme la bar și era ceva la el care o făcea întotdeauna să-l observe. Cum altfel? Scott era tot ce și-ar fi putut dori vreodată de la un bărbat. Era un bărbat înalt, cu păr negru ca abanosul care arăta veșnic ciufulit, de parcă tocmai și-ar fi trecut degetele prin șuvițele acelea precum cerneala. Avea buzele pline și nasul drept. Era ridicol de chipeș.

Cu toate că avea o personalitate dominantă, una pe care îi fusese imposibil să nu o sesizeze de cele câteva dăți în care se intersectaseră, fusese cât se poate de politicos și de atent când venise să-i ia declarația la spital. În plus de asta, era polițist, ceea ce însemna că, cu toate că nu era genul de băiat rău de care se simțea ea atrasă de obicei, emana un aer de masculinitate care pur și simplu o fascina.

– Tu cine naiba mai ești? îl întrebă Ken pe Scott, trezind-o pe Meg din visare.

– Sunt un prieten de-al lui Meg și am auzit foarte clar când ți-a zis să o lași în pace.

Apoi, de parcă tonul lui furios și statura impunătoare nu îl ajutau îndeajuns să se facă înțeles, își trase ușor jacheta neagră, ca să-și lase la vedere arma.

– Cu toate că nu sunt la datorie în seara asta, tot merge.

Ken ridică mâinile în aer și făcu un pas în spate.

– Calmează-te, prietene. Nu e vina mea că mi-a tot trimis semnale greșite, spuse el, după care se grăbi să plece de la masă, cu prietenii săi pe urmele lui.

– Ești bine? o întrebă Lizzy, apucând-o ușor de braț.

– Da.

– Nu ne faci cunoștință? întrebă Allie, apropiindu-se și ea de Meg.

Meg dădu ușor din cap, neîndrăznind încă să întâlnească privirea lui Scott. Nu se simțea pregătită.

– Liz, Allie, el este Scott Dare.

– La naiba, îi șopti Allie la ureche, fără să se ascundă prea tare. Acum înțeleg de ce nu erai interesată de păpușelul de Ken.

Meg se îmbujoră.

– Îmi pare bine să vă cunosc, rosti Scott cu glasul acela care obișnuia să îi bântuie visele.

Scott se întoarse spre ea, iar Meg nu mai avu încotro decât să privească în ochii lui sexy, de un albastru aproape violet, care păreau și mai aprinși în combinație cu cămașa lui într-o nuanță de bleu.

– Meg, aș putea să vorbesc o clipă cu tine?

Meg clătină din cap. Abia reușise să-l alunge din gândurile ei, ceea ce nu se dovedise a fi deloc ușor, și iată-l aici, gata să sară în ajutorul ei, dornic să-și primească răsplata. Dacă nu ar fi fost atât de hotărâtă să facă o schimbare în viața ei, să devină o femeie independentă, probabil că s-ar fi lăsat cucerită de tonul lui sexy și ar fi fost dispusă să facă orice i-ar fi poruncit el. Faptul că deja își simțea lenjeria umedă era o dovadă de necontestat.

– Tocmai le spuneam prietenelor mele că vreau să plec acasă, spuse ea, după care o sărută pe Lizzy pe obraz și o strânse pe Allie de mână, asigurându-le că nu pățise nimic.

Trecu pe lângă Scott, știind prea bine că avea să vină după ea. Scott așteptă până ce ieșiră pe stradă, departe

de mulțime, după care o luă de mână și o întoarse cu fața spre el.

- Meg.

- Mulțumesc că m-ai scăpat de ticălosul ăla, îi spuse ea, după care își scoase telefonul din geantă și începu să butoneze după aplicația de taxi.

- Te duc eu acasă cu mașina.

- Asta e propunere sau un ordin? îl întrebă ea, neputând să se abțină.

Bărbatul acela reușea întotdeauna să o facă să-și piardă cumpătul.

Scott se uită lung la ea, cu o privire care îi înmuie picioarele și care o forță să cedeze.

- Bine, poți să mă conduci acasă.

Iar odată ajunsă acasă, avea de gând să intre pe ușă singură, să o închidă în urma ei și să-l dea uitării pe Scott Dare.

Fără alte cuvinte, Scott o prinse de braț și o conduse în parcare, acolo unde își parcase mașina Range Rover.

- Nu-mi vine să cred cât de dezastruos s-a terminat seara asta, mormăi ea de îndată ce se instalară comod pe scaunele confortabile din piele.

- Ce căutai acolo?

- Ce? Nu am voie să ies în oraș cu prietenele mele? îl întrebă ea, ridicând din sprâncene.

- Ba sigur că da, răspunse el.

Dar era limpede că se abținu să nu zică și altceva, lucru evident după maxilarul lui încordat.

Meg oftă și hotărî să-l scutească de un efort.

- Ai dreptate. Lizzy și Allie au venit cu ideea să mă scoată în oraș ca să agăț un tip și să am parte de o ultimă aventură de-o noapte înainte să înceapă să mi se vadă

sarcina, zise ea, cu mâinile pe burtică. Înainte să devin o mamă ocupată.

Scott își strânse degetele în jurul volanului.

– Aveai de gând să te arunci în brațele unui străin? întrebă el, scrâșnind din dinți.

– Poftim? Nici vorba! După cum spuneam, ele mi-au zis că ar trebui să fac asta. Eu, pur și simplu, am ieșit în oraș cu prietenele mele. După care tipul ăla s-a așezat la masa noastră și... Stai puțin, de ce trebuie să-ți dau eu ție explicații? întrebă ea, dintr-odată.

Asta fusese relația ei cu Scott din prima clipă. Îi venea ușor să stea de vorbă cu el. Părea că o înțelege. Era ca și cum o asculta când vorbea și chiar îi păsa, spre deosebire de fostul ei. Sau de oricare alt bărbat din trecutul ei.

Meg aruncă o privire pe geam, admirând palmierii și priveliștea. Îi spusese deja unde locuia în urmă cu o lună, când îi explicase cum de ajunsese în spital. Nu-i venea să creadă că își amintea adresa ei. În scurt timp, ajunseră la destinație, iar Scott trase mașina în parcarea complexului de apartamente.

Trase frâna, opri motorul și se întoarse cu fața spre ea.

– Îți place să stai de vorbă cu mine pentru că știi că poți să ai încredere în mine.

Avea dreptate. Bărbatul acela își amintea exact ce-i spusese cu cinci minute înainte.

– Dar nici măcar nu te cunosc.

– E vorba despre instinct.

Meg scutură din cap.

– Instinctul meu m-a înșelat adesea. În cele mai îngrozitoare feluri cu putință, îi spuse ea.

– Nu și de data asta.

După care ieși din mașină și porni spre portiera ei.

Când își dădu seama ce avea de gând să facă, Meg se grăbi să deschidă ușa și sări din mașină înainte să apuce el să ajungă la ea. Scott închise portiera și zise:

- Hai să mergem.

- Mă descurc singură.

- Nu mă îndoiesc. Dar dacă tot te-am adus până acasă, aș vrea să te conduc în siguranță până la ușă.

Își strecură mâna pe spatele ei, iar Meg îi simți palma fierbinte prin materialul bluzei. Într-o clipită i se făcu pielea de găină.

Meg locuia la primul etaj, așa că ajunseră curând la ușa ei. Brusc, Scott se întoarse cu fața spre ea și spuse:

- Prietenele tale vor să ai parte de o ultimă aventură? Dar tu? Îți dorești și tu asta?

Meg nici măcar nu se gândise la varianta asta. Nu până să-l audă pe Scott, cu vocea aceea seducătoare, parcă bătându-i un apropo.

- Nu vreau să fac sex cu un necunoscut.

Meg ridică privirea și îi întâlni ochii pătrunzători. Scott rânji cu buzele lui sexy și spuse:

- Eu nu sunt un necunoscut.

Meg dădu să spună ceva, dar nu reuși să-și găsească cuvintele, cugetând la replica lui cu subînțeles. Adevărul era că Scott nu era un necunoscut. Nu chiar. Bărbatul acela știa mai multe despre ea decât majoritatea persoanelor din viața ei, iar prietenii ei cei mai buni îi garantaseră că era un bărbat de încredere.

Meg își trecu vârful limbii pe buzele uscate. El nu își luă o clipă privirea de la buzele ei, iar trupul ei reacționă, simțindu-și sfârcurile întărindu-se pe sub bluza de bumbac. Scott voia o aventură de-o noapte. Voia să facă sex. Cu ea.

Iar ea voia să fie cu el, să se lipească de trupul lui musculos și senzual. Își dorise să fie cu el din prima clipă în care îl văzuse, la fel și acum. Dar alesese să îl evite, convinsă că era cel mai bun lucru pe care ar fi putut să-l facă, pentru ea și pentru copilul ei, fiindcă avea noi standarde și reguli pe care trebuia să le urmeze pentru propria liniște și pentru viitorul ei. Doar că pasiunea asta dintre ei nu părea să dispară. Mai mult decât atât, era din ce în ce mai intensă, mai înfierbântată și îi era imposibil să o nege sau să fugă de lângă el.

– Nu caut o relație, îi reaminti ea.

– Nu-ți cer asta, răspunse el. De data asta nici măcar nu am de gând să te mai invit la o întâlnire.

– O aventură de-o noapte? Atât? repetă ea, convinsă că glumea.

La fel cum fusese convinsă că fusese o glumă când o invitase în oraș. Ce fel de bărbat atrăgător și chipeș ca Scott Dare și-ar putea dori să fie cu o femeie care reușise să rămână gravidă cu fostul iubit, tot acela care o mai și bruscase?

Dar chiar și când își dăduse seama că Scott chiar voia să iasă cu ea, tot nu acceptase invitația lui, pentru că i-ar fi fost foarte simplu să repete vechi tipare alături de el. Ar fi riscat să se îndrăgostească până peste cap de el. Să se arunce în brațele lui. Să se piardă în relația aceea. Însă acum erau și alte lucruri la mijloc.

Doar că, de data asta, Scott părea gata să-i ofere ceva ce era sub controlul ei. O noapte cu început și încheiere, o noapte fără așteptări. O aventură care să nu îi amenințe decizia de a sta pe propriile picioare, de a fi o mamă mai bună decât mama ei și nu una care să schimbe bărbații ca pe șosete. Nu, nu aveau să existe

alți bărbați. Doar o noapte de pasiune și o amintire care să-i țină de cald când avea să se simtă singură.

- O singură noapte, spuse el, apropiindu-se de ea, trecându-și degetul pe buza ei de jos.

Meg se înfioră sub atingerea lui, iar sfârcurile i se întăriră din nou. Intensitatea din ochii aceia frumoși o făcu să îl dorească și mai tare.

- Tot asta vrei și tu? o întrebă el, din nou, sorbind-o din priviri.

Parfumul lui intens, mireasma aceea pe care o asocia doar cu el, îi învălui simțurile. Simți fluturi în stomac și era gata să se arunce în brațele lui și să se bucure de tot ce avea el de oferit, până ce avea să fie ceva tangibil, viu și pătimaș în trupul ei doritor.

Așa că încuviință cu o mișcare scurtă din cap, neputând să-și găsească cuvintele, simțindu-și gâtul uscat.

- Vreau să te aud.

Ce voia să audă de la ea? Nici măcar nu-și mai amintea întrebarea. Singurele gânduri care îi treceau prin minte era să-l lase să intre în apartamentul ei... în trupul ei.

- Spune: Vreau să fiu cu tine, Scott, zise el pe un ton gutural. Vreau să te aud rostind cuvintele astea, altfel te trimit singură în casă.

- Vreau să fiu cu tine, Scott, reuși ea să spună, acceptând cu greu să capituleze în fața lui.

Era o altă decizie marca Meg Thompson despre care se temea că avea să-i schimbe cursul vieții. O decizie pe care nu era chip să o oprească.

capitolul 2

De îndată ce Meg rosti cuvintele acelea, Scott nu putu să se mai concentreze la altceva. Abia se abținuse să nu o tragă în brațele lui după ce îi mărturisise că prietenele ei încercau să o convingă să aibă o aventură de-o noapte. Dacă era să fie cineva care să pună mâna pe ea, el era acela. Problema era că, odată ce urma să o atingă... odată ce avea să fie cu ea, știa prea bine că o singură dată nu avea să fie de ajuns. Doar că nu avea rost să-și bată acum capul cu asta.

Meg se grăbi să deschidă ușa. Intrară împreună în apartament, iar Scott nu irosi nici o clipă, ci o presă de perete, lipindu-și șoldurile de ea.

– Și eu vreau să fiu cu tine. Iar dacă asta e tot ce ești dispusă să-mi oferi, sunt gata să accept.

Veni mai aproape de ea, vrând să o sărute, până îi simți parfumul și se lăsă învăluit în aroma aceea înmiresmată, care reușea mereu să-l întărâte și să-l țină treaz toată noaptea.

Își lăsă buzele să alunece pe bărbia ei, pe obraz.

– Miroși incredibil de bine.

Meg scoase un geamăt de plăcere, iar Scott simți cum i se freacă erecția de fermoarul de la pantaloni.

– Vreau să te adulmec, îi șopti el. Apoi o sărută pătimaș, bucurându-se de buzele ei delicate, de dulceața ei. Era chiar mai minunat decât și-ar fi putut imagina vreodată, și voia tot mai mult. O mușcă ușor de buza de jos și își strecură limba printre buzele ei, transformând situația într-una fierbinte.

Meg se arătă la fel de doritoare în săruturile ei, şi urmă un joc cu limbile şi dinţii.

Îşi trecu degetele prin părul lui şi îl trase uşor, iar Scott îşi dădu seama că dacă avea să continue să-l atingă astfel, urma să termine înainte să treacă la treabă. Aşa că o apucă de mâini şi îi ridică braţele deasupra capului, prinzându-i încheieturile cu o mână.

- O să faci ce-ţi spun eu, spuse el, uitându-se lung la ea, ca să observe cum i se dilată pupilele.

Rânji, mulţumit de reacţia ei. Preferase dintotdeauna să deţină controlul, mai ales după ce căsnicia şi toată viaţa lui se duseseră pe apa sâmbetei. Ian, fratele lui, îl învăţase să nu-şi ceară scuze pentru cine era sau pentru lucrurile de care avea nevoie. Iar Decklan, vărul său, fusese cel care îl dusese pentru prima oară la clubul lui preferat din New York, acolo unde Scott începuse să se înţeleagă şi mai bine.

- Nu sunt sigură că îmi place treaba asta, zise ea.

Era evident că se ducea o luptă între raţiune şi între nevoile după care tânjea trupul ei.

- Ba o să-ţi placă când o să-ţi ofer orgasm după orgasm.

În clipa aceea Meg făcu ochii mari. După care izbucni în râs. Ce femeie neobrăzată! Chiar îndrăznea să-i râdă în nas. Scott ridică din sprâncene şi se uită lung la ea.

- Ce? întrebă ea, luminându-se la faţă. Din experienţă tind că cred că e o exagerare arogantă.

- Vrei să spui că îmi pui calităţile sub semnul întrebării?

Meg îi întâlni privirea cu o combinaţie de amuzament şi seriozitate în ochii ciocolatii.

- Poate că mă refer la calităţile celorlalţi bărbaţi din trecutul meu, şopti ea, pe un ton sincer şi jenat, care o făcu să-şi ferească privirea.

Olivia îi povestise că Meg avea obiceiul de a alege cei mai neisprăviți bărbați. Și nu era vorba doar despre nenorocitul acela care o bruscase de curând. Acum Scott înțelese cât de nefericite fuseseră relațiile ei anterioare și avea de gând să se revanșeze pentru fiecare netrebnic din trecutul ei. Doar că o noapte nu avea să-i fie îndeajuns.

Dar de undeva tot trebuia să înceapă.

– Iubito, trebuie să convenim asupra unor reguli de bază.

Meg deschise gura, parcă gata să spună ceva.

Era al naibii de drăguță, cu toate că nu avea să i-o spună.

– Nu sunt iubita ta, zise ea, cu toate că sclipirea din ochii ei spunea altceva, semn că îi făcea plăcere să îl audă spunându-i așa.

– Mai vedem noi, spuse el, rânjind.

– Spui că vrei să avem *reguli*? îl întrebă ea, uitându-se lung la el, nevenindu-i să creadă cât era de neobrăzat.

– Da, reguli, spuse el. Dacă faci ce-ți spun eu, o să te fac să termini. De multe ori.

Cum ar fi putut să se împotrivească? Înainte să mai apuce să spună ceva, Scott o luă pe sus, în brațele lui, savurând căldura trupului ei în brațele lui.

– Ghidează-mă spre dormitorul tău.

– Așa de autoritar ești mereu? îl întrebă ea.

Vai, dar de ce își simți părțile cele mai intime încordându-se de fiecare dată când se comporta astfel? O femeie normală nu ar fi apreciat astfel de cuvinte, dar nu și Meg. Văzându-se față-n față cu bărbatul acela care deținea controlul, își dădu seama că voia și mai mult de la el.

– Da. Ar fi bine să te obișnuiești repede. Acolo? o întrebă el, făcând semn spre o ușă deschisă, după care, fără să aștepte răspunsul ei, păși în dormitor.

Se opri în dreptul patului, își lăsă capul în jos și o sărută pătimaș. Nu era nici pe departe un sărut demn de o primă întâlnire, dar adevărul era că nu erau la o întâlnire. Era vorba despre sex, iar Meg deja începu să-și dea seama că avea să fie cea mai bună partidă din viața ei.

Și, dat fiind că se prea putea să fie și cea din urmă, era hotărâtă să o savureze. Își încolăci brațele în jurul gâtului lui, lăsându-și degetele să alunece pe mușchii încordați de pe spatele lui, pe care îi simți chiar și prin haine, după care își înfipse degetele în părul lui mătăsos. Trase adânc aer în piept, savurând mireasma lui masculină, menită să îi reamintească de ce avea să se întâmple. De faptul că urma să facă asta cu Scott, un bărbat după care tânjise de prima dată când îl întâlnise, își zise ea, simțind fluturi în stomac.

Scott o întinse pe pat, cu mișcări mai iscusite și mai delicate decât s-ar fi așteptat. După care se ridică. Se dezbrăcă de jachetă și o aruncă pe podea, după care își scoase arma și o lăsă pe noptieră. „Dumnezeule", își spuse Meg, „cât de sexy e un bărbat cu armă!" Mai ales bărbatul acela. Nu putu să-și ia o clipă ochii de la el, îl urmări în timp ce se dezbrăcă de cămașă, dezvăluind pielea bronzată și o fâșie de păr pe piept care aluneca pe abdomen și până spre betelia de la blugi.

Era o adevărată operă de artă, o sculptură, iar Meg îl urmări cu jind, lingându-se pe buze.

– Iubito, vreau să-ți simt limba pe mine.

Nu-i venea că creadă că lui Scott Dare, cel veșnic calm, stăpân pe situație, mereu în control, îi plăcea să vorbească murdar în timpul sexului, iar cuvintele lui

reușiră să o stârnească și mai tare. Și ea voia să-și plimbe limba pe trupul lui. Tocmai ea, care nu se dădea în vânt după sex oral, voia să îl primească în gura ei și să îl lingă pe îndelete.

– Vino aici și lasă-mă să te ling, îi spuse ea, șocată de tonul ei.

Scott o sfredeli cu privirea.

– Cine dă ordinele aici? întrebă el, în timp ce începu să-și deschidă nasturii de la blugi, trăgându-i pe șoldurile lui înguste.

Își apucă boxerii sau chiloții, Meg nu avu timp să bage de seamă că avea pe el, pentru că se făcură nevăzuți odată cu blugii, iar în clipa aceea nu mai putu să-și ia ochii de la penisul lui gros și tare.

Dumnezeule!

– Ăsta e răspunsul tău? o întrebă el.

Care fusese întrebarea? Meg își simți sânii doritori, sfârcurile tari și dureroase, iar chiloții erau deja umezi de dorință. În timp ce era stătea întinsă pe pat, îmbrăcată, specimenul acela superb de bărbat era în fața ei, excitat. Nu putu să se concentreze la nimic altceva, tot ce-și dorea era să fie și ea goală.

Dădu să se dezbrace de bluză, moment în care Scott veni asupra ei, lipind-o de pat.

– Doar n-o să-mi răpești plăcerea de a te dezbrăca eu însumi. Vreau să te văd goală.

Îi ridică bluza, fără să se grăbească, plimbându-și degetele aspre pe pielea ei delicată. Îi trase apoi bluza peste cap și o lăsă într-un sutien minuscul, unul pe care avea să fie nevoită să-l înlocuiască cât de curând, pentru că ajunsese neîncăpător pentru sânii ei deja măriți.

Nu își luă o clipă ochii de la ea, cu o privire întunecată, în timp ce o admira.

– Eşti minunată.

Îşi trecu degetele pe sfârcurile ei deja întărite, iar Meg gemu de plăcere, cuvintele lui reuşind să o excite la fel de tare ca atingerea lui. Lăsă apoi mâna să-i alunece spre talie şi, în doar câteva clipe, o dezbrăcă şi de colanţi. Şi de chiloţi, bineînţeles, dintr-o singură mişcare abilă.

În timp ce el continuă să o soarbă din priviri, Meg ar fi dat orice să se ascundă sub pătură, căci deveni conştientă cum arăta. Până atunci fusese prea concentrată asupra lui. Avea sânii ceva mai mari şi, cu toate că nu era un lucru rău, îşi spuse că abdomenul ei nu era deloc plat şi frumos. Dintotdeauna avusese puţină burtică, doar că, în ultima vreme, corpul ei suferise schimbări, iar Meg începuse să se axeze doar pe defectele sale.

Era imposibil să nu bage şi el de seamă. Meg se grăbi să-şi acopere abdomenul, dar Scott lăsă să-i scape o înjurătură şi îi prinse încheieturile, ridicându-i mâinile deasupra capului.

– Vreau să fie clar, bine? Sunt aici pentru că te vreau. Exact aşa cum eşti. De la mintea ta isteaţă la trupul tău sexy, întins în faţa mea.

Cuvintele lui atât de intense şi de sincere o lăsară fără grai.

– Înţelegi la ce mă refer? o întrebă el.

Meg clătină din cap. Nu avea nici cea mai mică idee. Bărbatul acela reuşise să îi fure toate gândurile. Fusese de acord cu o noapte de sex nebun. În schimb, se alesese cu un bărbat atent, căruia îi făcea plăcere să-i vorbească murdar. Meg nu avea nici cea mai vagă idee ce să facă.

– Asta înseamnă că, atât timp cât eşti în pat cu mine, eşti a mea, spuse el, muşcând-o uşor de gât, după care

o sărută pasional. Rămâi cu mâinile deasupra capului și lasă-mă să-ți ofer tot ce-ți dorești.

– Din nou, mi se pare că ești prea încrezător în forțele proprii, zise ea, apelând din nou la sarcasm. Căci ce altceva ar fi putut să spună? Era complet depășită de situație.

Rânjetul acela încrezător apăru din nou pe buzele lui.

– Să înțeleg că vrei să ți-o dovedesc?

– Da, răspunse ea, cu gura uscată.

Scott nu mai pierdu timpul și trecu la treabă. Începu să o sărute, să o lingă și să o muște ușor de gât, oprindu-se asupra claviculei, un punct erogen despre care Meg nu avea nici cea mai mică idee, după care începu să-și plimbe limba în jurul sutienului ei de dantelă. Meg se încordă, simțindu-și întregul trup excitat, foindu-se în pat, cu brațele deasupra capului, în timp ce el pur și simplu o ținea ostatică. Doar că nu-i păsa, atât timp cât el avea să continue să-i venereze trupul.

Îi desfăcu cu mult prea multă pricepere sutienul, eliberându-i sânii mari.

– Iubito, vreau să te gust.

În clipa aceea Meg simți cum se aprinde cu totul. Sfârcurile ei erau deja tari, iar când Scott îi prinse unul între buze, Meg explodă.

– Scott, Dumnezeule, suspină ea, arcuindu-și spatele, împingându-și sânul în gura lui.

El îi cuprinse celălalt sân în palma lui mare și începu să se joace cu celălalt sfârc, trăgând ușor de el cu vârful degetelor, continuând să îl alinte pe celălalt cu buzele. O cuprinseră o mulțime de senzații și începu să-și unduiască șoldurile, interiorul ei tânjind după aceleași atingeri aspre și intense pe care le primeau sânii ei.

Când Scott o ciupi tare de sfârc, Meg gemu de durere.

- E un punct sensibil, nu-i așa?

Ea încuviință.

- E ceva... nou. Niciodată nu am mai...

Dar era atât de aproape. Oare chiar avea să o facă să termine doar jucându-se cu sânii ei?

- De data asta o să se întâmple, șopti el.

Începu s-o tachineze cu degetele și cu limba, într-un joc incredibil cu sfârcurile ei.

În clipa aceea, de parcă ar fi dat peste un butoi cu pulbere, Meg simți parcă scântei țâșnind din sfârcurile ei spre clitoris, iar un vuiet explodă în mintea ei. Brusc, Scott își strecură degetele pe sexul ei, aprinzând și mai tare furtuna. Sunetele care o înconjurau erau atât de ciudate, atât de zgomotoase, până își dădu seama că ieșeau chiar din gura ei. Scott își lăsă degetele să alunece pe clitorisul ei, iar Meg simți presiunea amplificându-se, gata să detoneze.

- Hai, iubito.

Cuvintele lui fură cele care declanșară explozia, iar trupul ei începu să pulseze și să plutească, mânat de un orgasm intens care îi consumă trupul și sufletul. Valurile de plăcere nu se opriră o clipă, sub controlul lui Scott, glasul lui aspru și degetele lui pricepute purtând-o pe culmile plăcerii.

Când Meg își veni în simțiri, îl găsi deasupra ei, cu trupul lui masiv sprijinit în brațe.

- A fost bine? o întrebă el.

Meg zâmbi și spuse:

- Da, maestre. Mi-ai dovedit că ești un om de cuvânt.

- Nu, nu încă, spuse el, uitându-se fix în ochii ei. Ți-am promis că o să-ți ofer orgasm după orgasm. Ăsta

a fost doar unul. Își frecă apoi erecția de sexul ei, iar Meg simți din nou cum i se taie respirația. Prezervativ.

– Cred că au mai rămas câteva în sertar, zise ea, cu un nod în gât, ferindu-și privirea.

Scott o sărută pătimaș, după care apucă un prezervativ, îl desfăcu și și-l puse.

– Vreau să te simt udă și fierbinte în jurul meu. Își poziționă erecția groasă spre intrarea ei, penetrând-o ușor, cu mișcări scurte și gemete de plăcere. Înainte și înapoi, cu multă grijă.

Meg își dădu seama că se mișca încet ca să nu îi facă ei rău, dar nu era nici vorbă de așa ceva.

– N-o să pățesc nimic, îi zise ea.

El o privi lung, parcă căutând răspunsuri, nevoia lui fiind vizibilă în expresia încordată.

– Doctorul nu mi-a impus nici o restricție, îi spuse ea, după care își arcui șoldurile și se strânse în jurul lui, ridicându-și genunchii și trăgându-l înăuntru.

Cu un geamăt de plăcere, Scott se pierdu cu firea și o pătrunse cu patos, până la capăt. Era atât de mare, își spuse Meg, savurându-l pe deplin. Îl strânse în brațe ei, iar de data asta el nu o opri, așa că Meg profită de moment ca să păstreze în amintire clipa aceea. Felul în care trupul lui puternic se mulă pe trupul ei, erecția lui groasă în interiorul ei și mireasma lui incredibilă. Nu voia să uite nici o secundă din momentul acela și își dădu seama că nici nu ar fi putut să o facă.

– Nu pot să nu mă mișc, șopti el, după care începu să o penetreze cu patos, oferindu-i totul, fără rețineri.

Era minunat să-l simtă în ea și, spre marea ei mirare, simți din nou fiori de plăcere, un alt orgasm pe cale de a exploda în ea. O penetră intens, cu mișcări rapide, până ce, în cele din urmă, își undui șoldurile, iar

unghiul penetrării lui atinse punctul acela pe care Meg nu-l cunoscuse niciodată, dar care o aducea la extaz. Scott era lac de transpirație și îl auzi gemând în urechea ei.

– La naiba, ești minunată, îi spuse el, lipindu-și buzele de gura ei, fără să se oprească o clipă din penetrare. Meg! Gemu, pătrunzând-o din nou și din nou, pe culmile plăcerii, o imagine atât de senzuală că îi provocă și ei un nou orgasm. Pluti din nou, întreaga ei ființă concentrată tot pe senzațiile acelea incredibile care pulsau în ea și la bărbatul de deasupra ei, care reușise să îi întoarcă lumea cu susul în jos.

Încă încerca să-și tragă răsuflarea când Scott se retrase și se duse la baie. Se întoarse câteva clipe mai târziu și nu pierdu nici un moment să o ia în brațe și să-și înfășoare piciorul musculos în jurul ei.

Oare chiar avea de gând *să rămână?* se întrebă ea, speriată. Conveniseră altceva. Îi plăcuse prea mult să fie cu el, avea să ajungă să-și dorească mai mult de la el dacă nu se ridica să plece. Așa că rămase nemișcată în brațele lui, neștiind ce să spună sau ce să facă.

Dar Scott nu părea să aibă aceleași criza existențiale. O sărută pe gât, un sărut delicat și sexy care o făcu să se înfioare pentru că îi provoca atâta plăcere.

– Liniștește-te, iubito, îi spuse el. Nu se oprește lumea-n loc dacă rămân peste noapte.

Iar după tonul lui relaxat, Meg își dădu imediat seama că exact asta avea de gând să facă.

Scott se trezi într-un pat care nu era al lui, de zgomote puternice care veneau din camera vecină. Era în dormitorul lui Meg. Rânji și se întinse în pat, mult prea mulțumit de întreaga situație, având în vedere faptul

că, fără îndoială, Meg abia aștepta să-l dea afară din casa ei. Era de înțeles. conveniseră să aibă parte de o noapte de sex pasional, nimic mai mult. Bineînțeles că, de la bun început, ceva îi spusese că nu putea să se mulțumească cu o singură noapte și, la lumina zilei, își dădu seama că nu se înșelase. Nu putea să înțeleagă de ce voia să se încurce cu o femeie care avea o viață atât de complicată. Dat fiind trecutul lui, nu avea nici un sens. Dar, cel puțin pentru moment, era cucerit. Urma să-și bată capul cu restul altă dată.

Intră în baia plină de aburi. Era clar că Meg deja făcuse duș și se îmbrăcase, fără îndoială încercând să-și facă curaj pentru ce avea să urmeze. Dacă avea de gând să zdruncine din temelii zidurile ei, își spuse el, nu avea încotro decât să o prindă pe picior greșit.

Își făcu repede un duș, savurând săpunul ei, folosindu-i șamponul. Ambele mirosuri îi provocară o erecție, dar era perfect conștient de faptul că nu urma să aibă parte de așa ceva în dimineața aceea. Pentru moment, important era să vadă cum se prezenta situația înainte să plece de la ea.

Se îmbrăcă în aceleași haine de cu seară și intră în bucătărie, unde o găsi stând cu spatele la ușă. Era îmbrăcată cu o pereche de pantaloni de trening și cu un tricou verde pal, iar părul umed care îi atârna pe spate, ușor ondulat.

– Neața.

Meg sări ca arsă și se întoarse cu fața spre el.

– M-ai speriat.

– Asta mănânci la micul dejun? o întrebă el, arătând spre smoothie-ul ei roz, pe care îl bea cu pariul.

Meg încuviință din cap.

– E bogat în proteine. Îmi face bine.

– Ție și bebelușului. Nu am uitat.

Una dintre multiplele ei complicații, își spuse el, încercând să nu se gândească la realitate.

- Exact, spuse ea, îmbujorată. Motiv pentru care sunt singură că înțelegi de ce nu are rost să mai lungim situația asta jenantă.

Scott ridică din sprâncene. Era chiar atât de nerăbdătoare să scape de el?

- Vrei să spui că nici măcar nu ai de gând să mă inviți la micul dejun? o tachină el.

- Îmi pare rău. Nu am nimic altceva în afară de shakeuri sănătoase. În plus de asta, mă așteaptă o zi lungă, așa că... zise ea, făcând semn spre ușă.

Scott făcu un pas spre ea, sprijinindu-se cu șoldul de blatul de la bucătărie.

- În legătură cu noaptea trecută, spuse el, apucând-o ușor de după gât, într-o mișcare posesivă.

- Ce e cu noaptea trecută? întrebă ea, cu o voce tremurândă.

Nu știa la ce să se aștepte din partea lui, dar prezența lui o intimida teribil. Era evident după reacțiile și după vocea ei.

- A fost minunat, îi spuse el, cu toată sinceritatea. Tu ai fost minunată, continuă, frecându-și drăgăstos nasul de al ei.

Era un gest delicat, complet necaracteristic felului său de a fi în dormitor. Doar că ea avea capacitatea de a scoate la iveală latura aceasta a lui. Nimeni altcineva nu mai reușise să facă asta până acum, își spuse el.

- Așa că am vrut să-ți mulțumesc.

- Ah. Cu plăcere, zise ea, chiar mai îmbujorată. Adică... nu contează, spuse ea, gesticulând.

Iat-o din nou, fiind atât de drăguță. Spre deosebire de fosta lui soție, își spuse el, o femeie atât de rece, distantă și sofisticată. Oricum, mai puțin drăguță.

– Știu ce vrei să spui, spuse el, rânjindu-i îmbujoratei Meg.

– Ah, șopti ea, trecându-și din nou vârful limbii pe buza de jos, într-un gest care i se păru atât de gingaș.

Dimineața aceea îl făcu să se gândească la toate lucrurile pe care nu le făcuseră împreună. Nu apucase să îi facă oral. Și nici ea lui. Într-adevăr, rămăseseră multe lucruri de făcut. Și nu se referea aici doar la sex, cu toate că era un început bun. Avea să-i fie și mai greu să îl țină departe de ea, acum că văzuse de ce era în stare. chimia dintre ei era explozibilă.

Cum aveau să ajungă să fie împreună? Acesta urma să fie următorul pas. Unul care să le arate ce însemnau unul pentru celălalt în afara dormitorului.

Se îndepărtă de ea și își îndreptă spatele.

– Ai grijă de tine, zise el. Știa prea bine că, dacă ar fi fost să-i ceară ceva mai mult, răspunsul urma să fie nu, însoțit de o atitudine defensivă. Așa că nu o invită la cină. Nu îi puse nici un fel de întrebare. Nimic.

Era mai bine să rămână frustrată și nedumerită. Și, cu puțin noroc, poate că avea să i se facă dor de el. Acela era planul lui și abia aștepta provocarea. Pentru că se aștepta deja ca Meg să îl facă să muncească din greu ca să-i câștige inima. Și, după toate cele petrecute seara trecută, Scott nu avea o problemă cu asta.

Meg nu avu nici cea mai mică idee cum reuși să treacă de restul weekendului. Era atât de tulburată și de anxioasă. Își verifică în permanență telefonul, sperând și așteptându-se să primească mesaje de la Scott. Nici vorbă. Se părea că era un bărbat de cuvânt. Și că, pentru el, o noapte însemna doar atât, o noapte.

Dar nu fusese asta exact ce-și dorise și ea? Și, atunci, de ce se simțea atât de... rănită de tăcerea lui?

Luni urmă o zi grea la școală. Copiii păreau să fie din cale afară de răzgâiați, micul Billy Miller o stropi pe Lilah Devlin cu vopsea pe pantofi, iar unul dintre copii făcu febră. La finalul zilei, Meg răsuflă ușurată și aproape că izbucni în plâns. A doua zi urma să aibă o întâlnire cu directorul școlii, ca să îi spună că era însărcinată. Urma să nască în septembrie, tocmai la începutul noului an școlar, așa că era important ca directorul să știe din timp. Își spuse că nu avea să fie o problemă faptul că era necăsătorită și însărcinată, dar cu toate astea, era puțin neliniștită, dat fiind că lucra într-o școală privată. Asta însemna că orice decizii în privința ei rămâneau la latitudinea comisiei școlii și nu avea nici o îndoială că directorul urma să le împărtășească membrilor comisiei starea ei.

Miercuri urma să iasă la cină cu Olivia. Dylan era plecat din oraș cu treabă, iar Olivia voia să stea de vorbă cu ea despre sarcini. Olivia urma să nască la două luni după Meg, un lucru pe care îl aveau în comun. Spera că nu avea să fie ciudat, dat fiind că Olivia era sora lui Scott.

Pentru că urma să-i fie imposibil să-și ascundă reacția dacă Olivia avea să-l pomenească. Se înflăcăra doar gândindu-se la el. Nici măcar nu-și spălase cearceafurile, pentru că era înnebunită după mirosul lui, după mirosul lor, care încă persista în patul ei. Ar fi dat orice să poată spune că era doar sexul cel pe care nu putea să și-l scoată din minte, doar că era vorba de mult mai mult de atât. De lucrurile mărunte. De felul în care se grăbise să îi deschidă portiera. De faptul că își frecase ușor nasul de al ei la plecare. Și de felul în care îi mulțumise,

de parcă faptul că se culcase cu el reprezentase ceva cu adevărat special pentru el.

Când fusese ultima oară când cineva se purtase așa de frumos cu ea? Ce alt bărbat pusese pe primul loc nevoile ei? Refuză să se gândească la asta, răspunsul fiind prea dureros. Da, poare că Scott se purtase frumos cu ea, dar nu era altceva decât o aventură de-o noapte. Iar tăcerea lui era grăitoare. La urma urmei, o aștepta o săptămână ocupată, o viață plină și își reaminti că nu avea nevoie de un bărbat care să o completeze.

La finalul unei săptămâni lungi, Scott se întâlni cu fratele său, Tyler, la sala de sport a stadionului echipei Thunder. Întreaga lor familie se învârtea pe acolo, spre supărarea tatălui lor care le oferise tuturor abonamente gratuite la sala de sport a hotelului său de lux, din apropiere. Scott, la fel ca ceilalți frați ai săi, nu voia să aibă de-a face cu tatăl său. Alesese să devină polițist tocmai ca să-i facă în ciudă tatălui său și ofertei sale de a lucra la hotelul lui. Doar că Scott refuza să lucreze alături de un bărbat pe care nu îl respecta, iar din clipa în care aflase despre aventura tatălui său și despre cealaltă familie a lui, orice fărâmă de respect pentru bărbatul acela pe care oricum abia dacă îl văzuse la față toată copilăria sa se risipi.

Bunicii săi lăsaseră fiecăruia dintre nepoți o moștenire, așa că banii nu reprezentau o problemă. Spre deosebire de alții, el era norocos că putea să facă orice voia cu viața lui. Așa că optase pentru o carieră în poliție, pentru că aprecia regulile și legile, pentru că lucrurile erau negru pe alb. Pentru că știa la ce să se aștepte. Doar că nu-și închipuise niciodată că avea să se simtă limitat de regulile acestea, pentru că, după răsturnarea

de situație pe care o provocase tatăl său, la momentul respectiv cariera de polițist i se păruse cea mai bună variantă. Din păcate, aceste restricții începuseră să i se pară limitative, oferindu-i motive de frustrare.

El și Tyler își făcură antrenamentul în tăcere, timp de o oră, după care merseră la duș și la vestiare. Dat fiind că era luna martie, jucătorii nu erau prin preajmă, ceea ce însemna că sala era doar a lor.

- Am vrut să te întreb ceva, spuse Tyler. Nu am apucat să te întreb data trecută, era prea aglomerat la Mel's. Plus că erai prea ocupat cu bruneta aia. Cum ziceai că o cheamă?

- Meg.

Mintea lui Scott se umplu de amintirea nopții petrecute alături de ea, amintire care deja îi provocă o erecție. La naiba! Noroc că apucase să-și tragă blugii pe el.

- Așa. Meg Thompson. Ai condus-o până acasă? îl întrebă Tyler.

Scott încuviință, preferând să nu ofere mai multe detalii despre relația lui cu Meg. Sau despre lipsa unei relații. După ce o văzuse atât de agitată în dimineața următoare, preferase că nu ia legătura cu ea săptămâna aceea... doar că deja nu mai suporta tăcerea. Nu voia ca Meg că trăiască cu impresia că nu mai era interesat, la fel cum nici nu voia să pară acaparator și să o facă să o ia la fugă. Ca să nu mai spunem că nu reușea să și-o scoată din minte, pe ea și noaptea aceea fierbinte petrecută împreună.

El și Tyler ieșiră pe coridor și trecură pe lângă câteva canapele imense din zona de lounge.

- La ce te gândești? îl întrebă Scott pe fratele lui.

– Am primit un telefon din partea cuiva din lumea muzicală care vrea să ne angajeze pentru un serviciu complet. Sisteme de alarmă, protecție personală, tot tacâmul. Se pare că o formație cunoscută e pe punctul de a se destrăma, iar cineva a vândut un pont presei, motiv pentru care au început să primească amenințări din partea fanilor.

Tyler avea o firmă de securitate pe nume Double Down, specializată în diferite domenii de protecție, inclusiv investigații, electronice și protecție personală. Echipa lui era alcătuită din mai mulți foști militari, și era o afacere înfloritoare.

– Ei bine, au venit la locul potrivit, spuse Scott, mândru de realizările fratelui său. Cine e clientul?

– Lola Corbin, răspunse Tyler, preocupat. Cântăreața formației Tangled Royal, spuse el, făcând referire la celebra formație care făcea furori în lumea muzicală.

– Să fiu al naibii! Vrei să spui că tocmai colega de formație a lui Grey Kingston vrea să te angajeze? întrebă Scott, referindu-se la chitaristul formației.

Tyler strânse din dinți și încuviință.

Abia acum înțelese Scott care era cu adevărat problema. Între Avery, sora lor mai mică, și Grey Kingston fusese o mare poveste de dragoste în liceu... asta până ca Grey să plece din oraș și să o lase pe Avery cu inima frântă. Ceva îi spunea lui Scott că, nici măcar până în ziua de azi, Avery nu-și revenise complet din dezamăgirea aceea. Gândul că ar putea să stea din nou față-n față cu individul acela îl enervă la culme.

– Măcar nu e Kingston cel care vrea să te angajeze. Cu toate că e la fel de complicat.

Tyler își trecu degetele prin părul negru.

– Așa e. Nu vreau să o supăr pe Avery, dar nici nu o pot refuza pe cea mai celebră vedetă rock din lume. Ca să nu mai zic că Lola Corbin e logodită cu Rep Grissom Jr., unul dintre cei mai apreciați jucători ai echipei Thunder.

– La naiba, mormăi Scott.

– Exact.

– Salut! spuse Olivia, alăturându-se fraților ei, biroul ei fiind în apropiere. V-am auzit vorbind mai devreme. Știați că Avery s-a văzut de curând cu Grey? I-a trimis bilete la ultimul său concert.

Tyler făcu ochii mari.

– Vorbești serios? Ce naiba se petrece aici? Eu cum de nu am știut?

Scott era și el la fel de șocat.

– Tocmai pentru că și-a imaginat ca așa o să reacționezi și că o să sari în apărarea ei, ca un frate mai mare, spuse Olivia, bătându-l ușor pe obraz. Așa că m-a rugat pe mine să o însoțesc la concert. Am fost împreună cu Dylan, doar că a fost aceeași seară în care am aflat că Meg e în spital. M-am oferit să rămân cu ea, dar Avery mi-a spus că preferă să meargă singură să-l vadă în culise.

– Și ce s-a întâmplat între ei? întrebă Scott.

– Nu vrea să vorbească despre asta, zise Olivia, vizibil necăjită.

Scott fu la fel de nemulțumit să audă asta, mai ales știind cât de apropiate erau Avery și Olivia. Dacă Avery refuza să stea de vorbă chiar și cu sora ei însemna că era ceva grav la mijloc.

– Crezi cumva că nenorocitul acela a împins-o de la spate pe Lola să mă angajeze ca să își facă cumva loc în viața lui Avery? întrebă Tyler, furios.

Olivia rămase pe gânduri, dar după câteva clipe scutură din cap.

– Firma ta e cea mai bună de pe piață. Mă îndoiesc că e vorba despre asta, sincer. Cel mai probabil chiar are nevoie de serviciile tale.

Tyler oftă frustrat.

– Tocmai despre asta voiam să vorbesc cu tine, îi spuse el lui Scott. Am nevoie de o mână dreaptă. De cineva care să supervizeze totul. De fapt, am nevoie de un partener. Am nevoie de tine, spuse el.

– Poftim?

– Ești un polițist extraordinar, dar îți pierzi timpul în poliție. Ca să nu mai zic că te și plictisești de moarte. Vreau să te fac partenerul meu.

Tyler îl fixă pe Scott, cu o privire hotărâtă pe care nu mai văzuse niciodată la fratele lui. O privire plină de admirație și ceva mai mult.

– Super! exclamă Olivia, bătând din palme. Scott, ar fi minunat pentru tine, Tyler are dreptate. Ai nevoie de ceva care să te țină în priză, iar ce-ți propune Tyler e perfect pentru tine.

– Știm cu toții că munca de polițist nu te face fericit. Astfel, vei avea ocazia să interacționezi cu oameni și să te folosești de pregătirea ta. Plus că vei putea să-ți stabilești propriul program, astfel că n-o să mai fii nevoit să lucrezi în tura de noapte.

Scott își dădu seama că aveau dreptate. Adevărul era că nu era fericit, iar ideea de a face ceva diferit îl atrăgea foarte tare, mai ales alături de fratele său.

Scott își duse mâna la cap. Nu luase niciodată în calcul varianta de a ieși din poliție. Și nu-și imaginase niciodată că fratele lui mai mare, chiar dacă doar cu doi ani, i-ar putea propune vreodată să lucreze împreună.

– Dar ai pus afacerea asta pe picioare de unul singur. Ești sigur că...

– Sunt cât se poate de sigur. Poți să cumperi acțiuni, o să stabilim noi toate detaliile... Ți-aș fi propus mai de mult să facem asta, dar am vrut, mai întâi de toate, să capăt experiență. Ai tot dreptul să-ți urmezi visul, am vrut să văd dacă-ți place să lucrezi în poliție înainte să îți propun să lași totul în urma ta.

Scott încuviință.

– Am nevoie de puțin timp de gândire. Dar sunt interesat.

– Bine, dar să nu stai prea mult pe gânduri. Am hotărât să accept oferta și chiar am nevoie de tine, acum că afacerea începe să se extindă. Cât despre Greyson... dacă o să înceapă să îi dea târcoale lui Avery, o să putem să tăbărâm amândoi pe el, spuse Tyler, încercând să-l convingă.

– Ați face bine să nu vă băgați nasul în viața lui Avery, îi avertiză Olivia.

Amândoi se uitară lung la ea, căci toată lumea știa că oricine se lua de Olivia sau de Avery trebuia să dea socoteală unui frate Dare.

– Trebuie să plec. Sună-mă mai târziu, îi spuse Tyler lui Scott. Apoi o sărută pe sora lui însărcinată pe obraz și o întrebă: Ești bine?

Scott încă încerca să se obișnuiască cu ideea că sora lui mai mică era acum căsătorită și însărcinată. Măcar știa că soțul ei, Dylan Rhodes, era un om bun. Acum tot ce-i rămăsese de făcut era să găsească un bărbat bun pentru Avery.

Olivia îl prinse de braț pe Scott.

– Trebuie să stăm puțin de vorbă. Vrei să mergem în biroul meu? îl întrebă ea.

– Am făcut ceva greșit? o întrebă el, rânjind.

Iar când văzu privirea pe care i-o aruncă Olivia, își dădu seama că o încurcase.

Olivia aștepta până ajunseră în biroul ei. Ea se așeză la masă, iar el în fața ei.

- Ce s-a întâmplat, Liv?

- Asta vreau să te întreb eu pe tine. Am ieșit la cină cu Meg. Am adus vorba despre tine și mi-a spun că ați dat nas în nas în weekend la Mel's.

- Și ce-i cu asta? întrebă Scott, uitându-se lung la sora lui, neștiind ce anume încerca să-i spună și preferând să nu dezvăluie mai multe fără să știe înainte de ce era atât de iritată.

- Ați petrecut noaptea împreună! exclamă Olivia, pe un ton acuzator.

Scott își strânse brațele la piept.

- Ți-a povestit ea asta? întrebă el surprins, pentru că Meg nu părea genul care să dea din casă.

Olivia oftă.

- Nu în atâtea cuvinte. Dar mi-am dat seama, după cât încerca să se eschiveze... s-a făcut roșie la față când am adus vorba despre tine, mi-a evitat privirea, s-a ferit să-mi pună întrebări... Mi-am dat singură seama.

- Și? o întrebă Scott pe sora lui băgăcioasă.

- Ce a fost în mintea ta? Știu că a fost o scânteie între voi când v-ați cunoscut, dar Meg tocmai a ieșit dintr-o relație îngrozitoare, e însărcinată și vulnerabilă, iar tu ești... dădu ea să spună, dar se opri, ferindu-și privirea.

- Spune ce ai de spus, zise el, încordat.

- Ei bine, tu ești tu! Un bărbat care vrea să dețină mereu controlul.

- Vrei să spui că ți-e teamă că o să-i fac rău? o întrebă el, jignit.

- Sigur că nu, răspunse Olivia. Mă rog, nu intenționat.

– Mulțumesc pentru votul de încredere, replică el, încruntat.

Olivia se ridică de pe scaun și se apropie de fratele ei, așezându-se lângă el.

– Scott, ai uitat tot ce s-a întâmplat cu Leah? Ai suferit enorm când a făcut avort. După povestea asta, n-ai mai avut nici un fel de relație cu nici o altă femeie. Nu mă refer la sex, completă ea.

– Nici eu nu mă refer la sex și nu vreau să vorbesc despre asta cu tine, zise Scott.

Nu avea nevoie de cineva care să-i reamintească că luase o decizie neinspirată când alesese să se căsătorească cu Leah Jerome.

După ce văzuse pe pielea lui cât rău le făcuse trădarea tatălui său și nu doar mamei lui, dar și lui însuși și fraților săi, Scott își spusese că nu-și dorea o familie. Leah cu atât mai puțin. Dar după ce rămăsese însărcinată... noua realitate îl făcuse să se răzgândească. Și sperase ca și ea să se răzgândească. Doar că se înșelase. Iar Olivia avea dreptate. după povestea cu Leah nu mai avusese încredere în nici o altă femeie.

Nu înainte să o întâlnească pe Meg.

– Nu am de gând să-i fac vreun rău. Știi prea bine că nu aș fi în stare de așa ceva.

– Bineînțeles că știu, spuse Olivia, lându-l de mână. Doar că, în ultima vreme, toate femeile din viața ta au fost, mai degrabă, aventuri de-o noapte. Nu văd cum ai putea să petreci noaptea cu o femeie însărcinată, după care să pleci, pur și simplu. Sau să-ți închipui că ai putea să ai o aventură pasageră cu ea ca și cum ar fi vorba despre o femeie oarecare pe care ai agățat-o într-un bar.

– Stai puțin, spuse el, de data aceasta, el fiind cel iritat. Liv, nu știu de unde ți-au venit ideile astea, dar n-ai

nici cea mai vagă idee ce cred, ce simt sau ce am de gând să fac.

Din păcate, și el era la fel de confuz. Cu toate că trecuseră doar câteva zile... E adevărat, petrecuseră o noapte împreună, dar nu avea de gând să o lase pe sora lui să îl convingă să se dea la o parte.

- Ai de gând să-mi împărtășești gândurile tale? îl întrebă ea, uitându-se lung la el.

- Nu. Dar mă cunoști prea bine, asta ar trebui să fie îndeajuns pentru tine.

- Știu, spuse Olivia, pe un ton calm. Știu că ești un om bun. Doar că Meg e diferită față de femeile cu care ești tu obișnuit.

Scott știa și el asta. Meg nu avea nimic în comun cu fosta lui soție. Îi fusese clar de la bun început. Toate diferențele dintre ele, sufletul ei bun care se ascundea sub armura aceea, fragilitatea pe care o arăta lumii, dar care ascundea mult curaj, frumusețea ei interioară și exterioară erau lucruri care reușiseră să ajungă la sufletul lui, cum nu i se mai întâmplase niciodată.

- Meg are obiceiul de a alege cei mai nepotriviți bărbați pentru ea, iar de data asta și-a făgăduit că o să se schimbe.

- Și crezi că eu o s-o împiedic să facă asta?

- Da, pentru că știu că poți.

Scott își duse mâna la față. Da... adevărul era că ar fi putut foarte ușor să o facă. Era în natura lui să preia controlul, să fie acaparator. Ar fi dat orice să o ajute, să aibă grijă de ea, să o cunoască mai bine. Dar, spre deosebire de ce credea sora lui, nu avea de gând să-i facă rău. Voia doar să descopere ce putea să fie între ei doi. Iar dacă asta însemna că o împinge peste limitele sale... ei bine, asta avea de gând să facă.

capitolul 3

Meg avusese parte de o săptămână grea. Întâlnirea cu directorul școlii nu mersese pe cât de bine s-ar fi așteptat ea. Cu toate că avea o clauză de moralitate în contract, aceasta nu includea și varianta că ar putea avea un copil din flori, iar Meg mizase pe capacitățile sale de profesor și pe faptul că era iubită de copii. Așa că avea să-și crească copilul singură. Ca ea mai erau multe alte femei, femei divorțate sau văduve. Femei care, uneori, rămâneau însărcinate.

Din păcate, domnul Ryan Hansen nu se arătă deloc încântat de povestea asta, doar că Meg nu avea cum să știe dacă reținerea lui avea la bază faptul că încercase de câteva ori să o invite în oraș sau avea, într-adevăr, o problemă cu faptul că Meg urma să fie nevoită să continue orele și să le explice unor copii de vârste fragede cum se făcea că tatăl bebelușului ei nu mai era în peisaj. De parcă un copil de grădiniță s-ar preocupa vreodată de viața ei personală.

Din fericire, nu putea să o dea afară. Tocmai semnase noul contract, așa că avea locul de muncă asigurat... doar că în condiții neplăcute. Meg oftă la gândul că, de acum încolo, lumea avea să înceapă să-și dea cu părerea despre situația ei.

Ajunsă acasă, Meg se așeză pe canapea, cu laptopul pe picioare, cu televizorul aprins pe fundal. Trase adânc aer în piept și începu să caute articole pentru bebeluși prin magazine online, luându-și notițe în carnețel. Bugetul era un aspect important, însă siguranța micuțului

era primordială. Dacă era nevoie să facă un credit ca să cumpere toate cele trebuincioase pentru copilul ei, nu avea să se dea în lături de la nimic. Erau alte lucruri la care putea cu ușurință să renunțe ca să facă rost de bani. Vizite la salon pentru tuns, epilat, manichiură și pedichiură, genul de lucruri pe care putea să le facă de una singură.

Pentru moment, pătuțul urma să fie cea mai mare cheltuială. Își notă câteva opțiuni și prețuri. Nu voia să dea iama prin magazine fără să știe exact ce anume își putea permite.

Brusc, cineva sună la ușă. Era vineri seara, iar prietenele ei ieșiseră în oraș. O invitaseră și pe ea să vină, dar Meg se eschivase, preferând să petreacă seara acasă, în liniște și pace.

Merse la ușă și puse mâna pe clanță.

– Cine e?

Dar înainte să apuce să arunce o privire pe vizor, îl auzi:

– La naiba Meg, deschide odată ușa!

Meg simți cum îi fuge pământul de sub picioare.

Mike?

Cum îndrăznise să vină el aici? Doar avea un ordin de restricție împotriva lui. Nu avea de gând să-i răspundă sau să deschidă ușa, dar începu să tremure din toate încheieturile. Se întoarse degrabă la canapea și luă telefonul.

Se apropie din nou de ușă și se lipi de ea, sperând că Mike avea să plece.

Dar el începu din nou să dea cu pumnii în ușă, de data asta fără să mai folosească soneria.

– Meg! Vreau să vorbim.

Meg trase adânc aer în piept. Mike era liber să vorbească cu avocatul ei, știa prea bine asta. Nu voia altceva de la el decât să îi ofere ei custodie exclusivă, doar că, dintr-un motiv sau altul, Mike refuzase să semneze documentele. Meg știa prea bine că Mike nu își dorea copilul, pur și simplu nu voia ca el să existe.

Meg își duse mâna la pântec, protectoare.

- Pleacă sau sun la poliție!

Dumnezeule, ce naiba văzuse la el? Cum de nu își dăduse seama mai devreme cum era cu adevărat? Ah, la început fusese atât de amuzant și minunat... Până îl lăsase să se mute la ea, iar el nici măcar nu se sinchisise să plătească chirie. Sau să contribuie la cheltuielile cu mâncarea. Făcea doar ce voia, când voia el. Iar Meg tot încercase să facă lucrurile să meargă pentru că era mai ușor așa decât să-l dea afară din apartament. Sau decât să se certe tot timpul. La fel ca toate relațiile mamei ei.

La naiba!

- Haide, Meg. Vreau doar să stăm de vorbă, zise el, bătând cu putere în ușă.

- Sun la poliție! strigă Meg, ducând telefonul la ureche.

- Proasta dracu'! zbieră el.

Mai dădu o dată cu pumnul în ușă, apoi Meg îi auzi pașii furioși îndepărtându-se pe hol. Se întrebă oare ce trecea prin mintea vecinilor ei. Nu era prima oară când auzeau țipete venind din apartamentul ei. Ar fi vrut să intre în pământ de rușine.

Încă tremura din toate încheieturile și nu știa ce să facă să se liniștească. Nu era ca și cum ar fi putut să bea un pahar de vin. Sau să ia un Xanax. Pur și simplu, trebuia să se calmeze.

Se așeză din nou pe canapea și trase adânc aer în piept. Rămase mult timp acolo, tremurând din toate

încheieturile, fără să poată face nimic altceva. Ultima oară când îl văzuse pe Mike fusese când îi spusese că era însărcinată... iar el se înfuriase teribil. În continuare nu-i venea să creadă că o împinsese intenționat, dar cine știe?

Se împiedicase și căzuse peste dulapul ei vechi, plin cu obiecte de sticlă. Avusese sângerări puternice și aproape că pierduse sarcina. Doctorul îi spusese că sângerările se datoraseră fie de la stres, fie de la căzătură. Stătuse la pat zile întregi, iar în următoarele două săptămâni nu apăruse nici o problemă. Așa că ultimul lucru de care avea nevoie era ca Mike să se întoarcă în viața ei ca să-i provoace probleme. Nu voia să trăiască cu teamă de fiecare dacă când ieșea din casă.

Tresări când auzi, din nou, soneria. Dumnezeule, nu din nou! Se ridică de pe canapea, porni pe vârfuri spre ușă și aruncă o privire pe vizor.

Scott.

Dumnezeule! Nici măcar nu se opri o clipă să se gândească la ce face, ci desfăcu lanțul de ușă pe care îl instalase după ce Mike se mutase din case ei și îi făcu lui Scott loc să intre.

După ce sora lui îi făcuse capul calendar, Scott se simți prost, întrebându-se dacă nu cumva o împinsese pe Meg într-o situație pentru care nu fusese cu adevărat pregătită. Hotărî să o sune... doar că întâmplarea făcea că era cu mașină în zona ei. Da, bine, avea să meargă pe varianta asta.

Sună la ușă fără ca măcar să știe dacă era acasă. Brusc, ușa se deschise larg și dădu peste o Meg palidă la față, cu ochii mari.

În clipa aceea, instinctele lui protectoare se activară imediat.

– Ce s-a întâmplat? o întrebă el, intrând în casă și închizând ușa în urma lui.

– Fostul meu... tocmai a fost aici, spuse ea, cu ochii mari în lacrimi.

Scott se înfurie teribil la gândul că cineva ar putea să o sperie sau să îi facă vreun rău.

– Aici? În casa ta?

Meg clătină din cap.

– Nu. Nu i-am deschis ușa.

Scott răsuflă ușurat.

– Ai făcut bine.

– Dar a bătut cu pumnii în ușă, a început să înjure și să țipe, să spună că vrea să vorbim.

– Nici gând, zise Scott, cu maxilarul încordat.

– Bineînțeles că nu, spuse ea. Nu i-am răspuns. Dar sunt sigură că n-o să mă lase-n pace. Cu sau fără un ordin de restricție.

Tremura din toate încheieturile, așa că Scott îi luă mâinile reci și i le strânse cu putere. Cu toate că era o situație atât de delicată, Scott nu putu să nu bage de seamă că Meg avea o piele atât de fină, că o simțea atât de delicată sub atingerea lui.

– Nu înțeleg. Nu vreau nimic de la el. Nu vreau nici un ban, cu toate că vine dintr-o familie cu o situație financiară bună. Pur și simplu, vreau să renunțe la drepturile sale. De ce nu vrea să o facă? întrebă ea, cu o voce tremurândă.

Scott hotărî să nu întrebe, pentru moment, despre situația financiară a familiei lui.

– Oamenii sunt mânați de fel și fel de motive, spuse el, hotărât să afle care era motivația lui Mike.

Dar, momentan, Meg era singura lui preocupare și era esențial să o facă să se liniștească.

O conduse înapoi la canapea unde era evident că stătuse până atunci, cu laptopul și cu carnețelul ei. Se așeză pe canapea și o trase în brațele lui, iar ea se cuibări la pieptul său, căutând în el un refugiu pe care Scott era mai mult decât bucuros să i-l ofere.

- O să fie bine, o asigură el, strângându-i în brațe trupul subțire.

Era atât de delicată, se potrivea atât de bine în brațele lui.

- Sper, spuse ea, înfigându-și mâinile în cămașa lui, odihnindu-și capul pe pieptul lui și oftând ușor.

- Nu o să-l las să-ți facă nici un rău, îi șopti el, trecându-și degetele prin părul ei, inhalând parfumul șamponului ei.

Brusc, fu invadat de amintiri fierbinți, de căldura ei, iar trupul său reacționă instant.

Își blestemă zilele, spunându-și că Meg avea nevoie de sprijinul lui, nu de sex, dar erecția sa nu voia să-l asculte. Iar când Meg se lipi și mai tare de el, cuibărindu-și capul la gâtul lui, răsuflându-i ușor pe piele, se întări și mai tare.

Trebuia să gândească cu mintea. Cu mintea cea înțeleaptă, care înțelegea că Meg era speriată.

- Meg, spuse el, dându-i părul de pe față. Ești în siguranță acum.

- Știu. Am fost atât de proastă să cred că o simplă bucată de hârtie poate să-l țină la distanță. Nu știu ce să fac.

- Ei bine, în primul rând, trebuie să sunăm la poliție, să le spunem că Mike a fost aici. E important să apară totul la dosar.

„În caz că o să se întâmple ceva", își spuse Scott, fără să îi împărtășească gândurile acestea și lui Meg. În primul rând, pentru că nu voia să o sperie și mai tare, iar

în al doilea rând pentru că nu avea de gând să îl lase pe nenorocitul acela în preajma ei.

Meg se desprinse de el ca să-i întâlnească privirea.

– Nu am cum să dovedesc că a fost aici.

– O să vorbesc eu cu vecinii tăi. Poate l-a auzit cineva țipând și i-a recunoscut vocea. Bine?

Meg rămase în tăcere, ferindu-și privirea. Era limpede că nu o ajuta cu nimic.

– Ce s-a întâmplat?

– Nimic nu merge bine, zise ea, după care se ridică de pe el și se cuibări în locșorul ei pe canapea.

Scott tânjea după căldura trupul ei, dar era evident că Meg prefera să păstreze distanța.

– Spune-mi ce s-a întâmplat.

Meg clipi cu genele ei groase și spuse:

– Mi-am promis că o să fiu pe picioarele mele și uite că, de îndată ce se întâmplă ceva, mă cuibăresc în poala ta și te las să iei controlul. Nu ți se pare că fac aceleași greșeli ca înainte? întrebă ea, vizibil frustrată și nervoasă.

– Ascultă-mă!

Neputând să se abțină să nu o atingă, tânjind după contactul de mai devreme, o prinse ușor de bărbie și îi îndreptă privirea spre el.

Meg îl privi cu ochii mari si căprui, iar Scott simți aceeași conexiune, aceeași senzație că exista legătura aceea între ei, la fel ca prima oară când se văzuseră. Femeia aceea îi întorsese lumea cu susul în jos și era gata să facă orice doar ca să o vadă zâmbind, luminându-se la față doar pentru el.

„La naiba!" își zise, întrebându-se cum de trecuse atât de repede de la „nici în ruptul capului" la „până peste cap".

– Ce e? îl întrebă ea, alungându-i gândurile acelea serioase.

Cu un nod în gât, Scott se forță să se concentreze pe discuția lor și nu pe sentimentele sale.

- E o diferență mare între a accepta ajutor din partea unui prieten care are experiență cu astfel de situații și repetarea unor greșeli din trecut, îi explică el. Ai încredere în mine?

Meg încuviință ușor din cap.

- Știu că abia te-am cunoscut și că nu pot să am încredere în judecata mea, dar da, am încredere în tine.

Scott se bucură să o audă spunând asta.

- Foarte bine. Du-te să-ți faci un ceai sau să bei un pahar cu apă cât timp merg eu să vorbesc cu vecinii.

- Mi-aș dori să pot face ceva folositor, spuse ea.

Dar se ridică de pe canapea și se duse în bucătărie.

Scott abia reuși să-și ia ochii de la șoldurile ei sexy și de la șuvițele de păr care îi alunecau pe spate. Își mușcă obrazul și rămase locului câteva minute, încercând să-și stăpânească erecția ca sa poată să meargă să stea de vorbă cu vecinii ei.

Primi un sigur răspuns de la cei doi vecini ai lui Meg, dar măcar era vorba de o pistă promițătoare. Vecina lui Meg, o femeie la vârsta a doua, auzise întregul scandal. Îi mai spuse lui Scott că tot ea fusese cea care găsise telefonul lui Meg și care îl sunase pe prietenul ei după ce aceasta ajunsese în spital, tot din cauza fostului ei iubit. Scott îi spuse femeii că urma să trimită pe cineva de la poliție să îi ia o declarație, după care se întoarse acasă la Meg și o găsi la masa de la bucătărie, cu un pahar de suc în mână.

- Vin cu vești bune. Doamna Booth l-a auzit pe Mike și i-a recunoscut vocea. Am sunat la secție și le-am spus că trimită pe cineva să-i ia declarație. La fel și ție.

Meg oftă și rămase cu privirea în pahar.

– Mulțumesc.

Nu îi plăcea să o vadă așa doborâtă. Se așeză pe scaunul de lângă ea și îi dădu părul după ureche, doar ca să aibă o scuză ca să o atingă din nou.

Meg se făcu roșie în obraji și tresări. Iat-o, își spuse el, iat-o pe femeie aceea pasională pe care o cunoștea atât de bine.

– Ce făceai înainte să vină Mike? o întrebă el, hotărât să schimbe subiectul în așteptarea polițiștilor.

– Cumpărături online. Mă uitam, mai mult. Făceam lista cu ce produse trebuie să cumpăr pentru bebeluș, comparam prețuri la produsele mai mari. Lucruri de genul ăsta.

– Sună amuzant.

Meg zâmbi, iar Scott nu putu să-și ia ochii de la surâsul ei dulce. În clipa aceea ar fi dat orice să o sărute, dar rămase la locul lui, încleștându-și pumnii, frustrat.

– Este. Încă nu știu dacă e fată sau băiat, dar mi-a făcut plăcere să mă uit la toate hăinuțele acelea frumoase de copii și să mă gândesc cum o să decorez camera lui. Sau a ei.

– E un apartament cu două dormitoare? o întrebă el, neștiind ce altceva să facă pentru că era gata să o arunce pe umăr și să o trântească în pat, și să dea uitării orice declarații blestemate.

Nu voia altceva decât să o pătrundă, să îi provoace orgasm după orgasm, iar mai apoi să petreacă noaptea în brațele lui, să o țină în siguranță și protejată.

– Nu, doar unul, răspunse ea, fără să bage de seamă frustrarea lui sexuală și gândurile păcătoase.

Scott nu putu să-și dea seama cum de reușea să poarte o conversație normală cu ea.

– Momentan o să pun pătuțul în camera mea. Dormitorul e îndeajuns de mare.

Scott se gândi la casa lui cea mare, pe care o cumpărase ca o surpriză pentru familia lui care era pe punctul de a se mări, asta înainte să afle că soția lui făcuse avort fără să îi spună. Dar hotărâse totuși să se mute, pentru că îi plăcea foarte tare casa aceea. O casă cu patru dormitoare, trei băi și jumătate, îndeajuns de mare pentru... La naiba!

Nu, nu avea nici un rost să se gândească la asta.

– Și, dat fiind că dormitorul meu e decorat în stil neutru, pot să fac orice în zona bebelușului... continuă Meg, dar când își dădu seama că vorbea singură, se făcu roșie la față. Îmi pare rău, îmi dau seama că nu ești curios să auzi despre decorațiuni interioare, zise ea, ferindu-și privirea.

– Meg?

– Da? întrebă ea, ridicând privirea când își auzi numele rostit pe buzele lui, ca o dulce mângâiere.

Scott o privi îndelung cu ochii lui albaștri, iar Meg aproape că îi simți atingerea și i se făcu pielea de găină.

– Crede-mă. Dacă tu ești cea care vorbește, sunt interesat.

Iar interesul acela era vizibil în intensitatea privirii lui. Ca să nu mai spunem că îi simțise, mai devreme, erecția, când se așezase în poala lui. Abia se abținuse să nu se foiască.

– Îmi dau seama că e o situație complicată, dar așa e în viață. Important e să încerci să găsești o rezolvare. Ai mâncat ceva? o întrebă el, luând-o prin surprindere când schimbă subiectul.

– Așteptam să mi se facă foame ca să-mi fac un sendviș.

Chiar în clipa aceea începu să-i chiorăie stomacul. Dumnezeule, nici că se putea să fie mai jenant de atât.

Avea un bărbat sexy în casa ei, unul pe care ar fi vrut să se arunce, iar ea trăncănea despre mobilă pentru copii în timp ce îi chiorăia stomacul.

Important era să găsească o rezolvare, cum bine spusese el.

– Ți-e foame? Vrei să-ți fac și ție un sendviș? Sau poate că trebuie să pleci...

– Ce e?

– Abia acum mi-am dat seama... Ce cauți aici? Nu mă înțelege greșit, mă bucur că ai ajuns la timp, dar... de ce?

Fusese atât de tulburată de povestea cu Mile, atât de fericită să-l vadă pe Scott de partea cealaltă a ușii, că nici măcar nu se oprise să se gândească ce căuta acolo.

– Am venit să văd ce mai faci. Și pentru că... spuse el, strecurându-și mâna fierbinte pe gâtul ei. Nu mi-a plăcut că nu am vorbit toată săptămâna cu tine.

Meg avea fluturi în stomac.

– Nici mie, recunoscu ea, neputând să se abțină să nu-i spună adevărul.

– Mă bucur să aud asta, spuse el, cu o voce răgușită. Apoi se apropie de ea și aproape că își lipi buzele de buzele ei. Pentru că mi-a fost tare greu să stau departe de tine.

Își trecu degetul pe buza ei de jos, iar Meg simți un foc aprinzându-i-se între picioare, o dorință pasională.

– Scott... dădu ea să spună, neștiind ce anume voia să zică.

Pur și simplu, știa că voia să fie cu el. Ba nu, că *avea nevoie* să fie cu el.

Citi dorința din privirea lui. Meg ar fi dat orice să îl sărute cu pasiune și, cu inima la gură, aștepta să vadă ce urma să se întâmple în continuare.

Doar că, în clipa aceea, cineva sună la ușă și tresăriră amândoi. Meg sări ca arsă de pe scaun, Scott lăsă să-i scape o înjurătură, iar clipa magică se risipi.

– A venit polițistul să-ți ia declarația, spuse Scott.

Cu regret, se ridică de la masă și trase adânc aer în piept.

Meg băgă de seamă că avea pumnii încleștați, ceea ce însemna că măcar nu era doar ea singura frustrată.

Scott merse să deschidă ușa, iar Meg profită de ocazie să se liniștească puțin. Șocată, se sprijini de canapea. Ce naiba fusese asta? Vorbeau despre ordine de restricție și mobilier pentru bebeluși și, o clipă mai târziu, avusese impresia că avea să sară pe ea chiar acolo, în bucătărie.

Dumnezeule! Se frecă la ochi, după care aruncă o privire spre Scott, care stătea de vorbă cu un tânăr polițist.

Îl studie îndelung, cu deosebită plăcere. Era atât de sexy în blugii care i se mulau pe coapsele ferme și pe fundul musculos și în tricoul acela albastru. Era un bărbat bine făcut, cu păr negru, mult mai îngrijit decât tipii cu care obișnuia ea să iasă. Totul la Scott era diferit, de la înfățișarea lui, la aerul poruncitor. Meg se mai lăsase vrăjită de alți bărbați, dar aerul acela de control a lui Scott o făcea să se simtă în siguranță, protejată, deloc jignită sau îngrijorată.

Bărbatul acela reușea să o tulbure atât din punct de vedere emoțional, cât și sexual, lăsând-o confuză și doritoare. În acele ultime săptămâni, se gândise adesea la el. Fie că era la școală și își aducea brusc aminte de mâinile lui mari pe sânii ei, de gura lui pe sfârcurile ei... pentru ca brusc să audă un zgomot și să-și vină în simțiri și să-și dea seama că era singură și doritoare.

Iar noaptea? Ei bine, noapte de noapte îl visa, vise fierbinți și erotice. Vise atât de intense, încât aproape

că se simțise pătrunsă de erecția aceea groasă, provocându-i orgasme în somn. Chiar și acum își strânse coapsele, excitată.

Dar tocmai pentru că nu reușise sub nici un chip să și-l scoată din minte, tăcerea lui din ultima săptămână o lăsase să creadă că nu era câtuși de puțin memorabilă. Meg nu obișnuia să aibă aventuri de-o noapte. Faptul că făcuse sex cu Scott însemna ceva pentru ea, chiar dacă nu voia să se gândească la asta. Și-ar fi dorit să fie și ea la fel de memorabilă. Iar acum că era aici...

- Meg? Ești gata să vorbești cu polițistul Jenkins despre ce s-a întâmplat cu Mike? o întrebă Scott.

De îndată ce își aminti de fostul ei, toate acele gânduri sexy și fierbinți se risipiră. Pentru următoarea jumătate de oră detalie vizita fostului ei, arătându-i polițistului ordinul de restricție și ascultând declarația pe care acesta i-o luă vecinei ei. După ce aceasta termină ce avu de spus, Meg rămase surprinsă că femeia nu se gândise să se plângă administratorului de toate problemele și gălăgia provocate de situația lui Meg. Nu, doamna Booth părea înțelegătoare și caldă și promise să stea cu urechile ciulite după fostul ei, cât timp Meg era la lucru, iar Meg îi mulțumi.

Polițistul mai luă câteva notițe, după care își închise carnețelul.

- Am înțeles.

- O să mergi să stai de vorbă cu Mike Ashton? îl întrebă Scott, cu toate că, după tonul lui, suna mai mult ca un ordin.

- E o seară aglomerată, îi explică polițistul Jenkins, cu toate că nu părea deranjat de situație. Și, dat fiind că a fost vorba doar despre puțină gălăgie și deranj,

o să menționez toate acestea în raport. Între timp, ai face bine să ții ușa încuiată.

Scott încuviință și mormăi ceva în timp ce Meg îl conduse pe polițist spre ușă și încuie cu cheia în urma lui.

– E nou și nu lucrează pe tura mea, spuse Scott, vizibil agitat, trecându-și mâna prin păr. Nu-ți face griji, o să merg eu să stau de vorbă cu nenorocitul ăla, să-i reamintesc ce presupune un ordin de restricție.

– Nu, te rog să nu faci asta, zise Meg, căci ideea unei confruntări între Scott și Mike îi întoarse stomacul pe dos. Polițistul a zis că o să îl caute dacă mai vine să mă deranjeze. Nu vreau să-ți fac probleme cu șefii tăi.

– Iubito?

Meg făcu ochii mari, șocată să constate cât de mult o afectă cuvântul acela, pe care obișnuia el să-ș folosească atunci când voia să o seducă. Brusc, simți cum se aprinse un foc în ea, simțind un val de dorință.

– Da? reuși ea să spună, cu gura uscată.

– Nu te păcăli singură, zise el, cu o voce guturală. Sunt deja implicat în povestea asta.

Ah! Meg își trecu limba pe buze, iar privirea lui înfierbântată o urmări îndeaproape.

– Ei bine...

Scott rânji, fericit să vadă efectul pe care îl avea asupra ei.

– Nu știu cum ești tu, dar eu sunt lihnit, spuse el, pe un ton care îi dădu de înțeles că poftea la mai multe lucruri.

Meg se înfioră și simți cum i se întăresc sfârcurile.

Scott lăsă să-i alunece privirea spre cei doi muguri care răsăriră pe sub bluza ei și mormăi ușor.

– E timp și pentru asta, îi promise el, iar Meg își simți sexul doritor. Nu mă aștept să gătești pentru mine, așa

că hai să ieșim în oraș să mâncăm ceva. Vreau să mă asigur că prinzi puteri pentru mai târziu.

De data asta, era limpede la ce făcea referire. Meg era complet de acord, pentru că își dădea seama că nu avea cum să-i reziste acelui bărbat și se săturase să tot încerce. Cât de curând, avea să o vadă luând proporții, iar realitatea sarcinii urma să îl facă să dea bir cu fugiții. Dar, cel puțin pentru moment, hotărî să nu se gândească la asta.

Era evident că Scott nu avea de gând să o lase fără să mănânce o cină serioasă.

– Îmi place să gătesc și vreau să-ți mulțumesc pentru că ai venit la timp să mă ajuți.

Dacă nu ar fi fost Scott, nici prin cap nu i-ar fi trecut să sune la poliție după vizita lui Mike.

– Nu e nevoie să-mi mulțumești, dar dacă ești sigură că vrei să faci asta, mi-ar face plăcere să-mi gătești, spuse el, pe un ton ispititor.

Avea o voce atât de fierbinte și joasă, că era ca și cum i-ar fi spus: „Mi-ar face plăcere să mi-o tragi". Meg nu avea nici mai mică idee cum avea să fie în stare să petreacă o oră întreagă gătind, mâncând, așteptând.

Îi întoarse spatele, încercând să se concentreze asupra cinei.

– Sper că-ți place brânza la grătar. Am pâine de casă și o brânză delicioasă.

– Pot să mănânc orice.

Meg simți fiori pe șira spinării. Dumnezeule, orice spunea el o făcea să se gândească la sex.

Scott rămase să-i țină companie în bucătărie, în timp ce ea scoase tigaia, fundul și diferite ingrediente. În cele din urmă, se liniști și începu să pregătească cina. Rămase surprinsă să constate că se simțea atât de confortabil

avându-l pe Scott în spațiul ei personal. Cu toate că... nu era tocmai confortabil să îi simtă privirea aceea intensă îndreptată asupra ei.

Sau să-și simtă trupul înfierbântat sub privirea lui iscoditoare. Locuri pe care toată săptămâna își spusese că aveau să rămâne nedescoperite în viitorul apropiat.

În scurt timp, sendvișurile începură să sfârâie. Verifică repede că erau gata, în timp ce mirosul delicios invadă micuța bucătărie. Îi pregăti farfuria și se bucură când Scott luă o mușcătură și gemu încântat, un geamăt atât de seducător pentru ea, după toate gândurile care îi trecuseră prin minte.

– E delicios. Unde ai învățat să gătești așa de bine? Surorile mele nu știu să facă altceva decât să arunce o felie de cașcaval pe pâine.

Meg începu să râdă.

– Ei bine, așa era și mama. Așa că, încă de mică, am început să gătesc.

– Și tatăl tău?

– Nu mi-l amintesc, spuse ea. Ne-a părăsit pe când aveam doar patru ani. Așa că am rămas doar eu cu mama. Mamei nu-i plăcea să fie singură, așa că a urmat un lung șir de bărbați după aceea.

– Îmi închipui că nu a fost ușor.

– Deloc, răspunse ea.

– Mă întreb ce e mai rău, să nu ai tată sau să ai un tată care preferă să fie cu cealaltă familie a lui, spuse el, dar se opri cu sendvișul la gură. Nu ar fi trebuit să spun asta.

Meg îi puse ușor mâna pe braț, simțindu-i mușchii și părul.

– Mă bucur că mi-ai spus. E mai ușor să împărtășești prin ce ai trecut când nu ești singurul care face asta.

Abia începuse să afle despre familia Dare și doar în urmă cu câteva luni făcuse cunoștință cu Olivia prin intermediul lui Dylan. Dar auzise, bineînțeles, despre Robert Dare, mogulul hotelier, bărbatul cu două familii... circulau fel de fel de povești, căci toată lumea bârfea pe seama lor în Miami. Dar nu se oprise niciodată să se gândească ce influență avusese povestea asta asupra copiilor lui.

– Ce s-a întâmplat? îl întrebă ea.

– Tata nu era niciodată prin preajmă, și am crescut crezând că era genul de tată care muncea din greu pentru familia lui. Asta obișnuia să ne spună, că pleca din pricina muncii, că trebuia să viziteze diferite hoteluri. Trecea, din când în când, pe acasă, ne răsfăța cu fel de fel de cadouri, după care pleca din nou la drum.

Meg se uită lung la el, observând ridurile de încordare de pe chipul lui. Nu era un subiect ușor pentru el, dar iată că era dispus să vorbească cu ea despre asta.

– Îmi închipui că a fost o perioadă grea, șopti ea.

– Da și nu. Mama a fost extraordinară. Ți-ar plăcea de ea, iar ei i-ar plăcea de tine, zise el, de parcă abia îi trecuse prin minte gândul acela. Plus că i-am avut alături pe frații și surorile mele, spuse el, zâmbind. Ne era bine. Până într-o bună zi, când tata a venit acasă și a urmat o mare „discuție", continuă el încruntat. Am auzit-o pe mama plângând, după care ne-au spus că trebuie să mergem la spital, să ne facem niște analize. Dumnezeule! Scott își duse mâna la ochi, iar Meg simți cum i se rupe inima, căci era evident că suferea. Ne-au spus că tata mai avea o fiică bolnavă de cancer și că avea nevoie de un transplant de măduvă. Ne-a obligat pe toți să ne facem analizele.

– Dumnezeule!

- Da, doar că nu asta a fost partea cea mai rea, ci când am ajuns la spital și am făcut cunoștință cu ceilalți trei copii ai săi. În clipa aceea, imaginea aceea a tatălui care muncește din greu pentru familia sa s-a risipit, zise Scott, ridicându-se de la masă ca să pună farfuria în chiuvetă.

Meg porni după el, lăsându-și farfuria pe blatul de la bucătărie.

- Ce s-a întâmplat cu fata cea bolnavă?

- Sora mea, Avery, s-a dovedit a fi compatibilă cu ea, așa că i-a donat măduvă, iar Sienna s-a însănătoșit. Slavă Domnului! Dar încă îl urăsc, spuse Scott, cu înverșunare în privire și în glas. Îl urăsc pentru tot ce ne-a făcut nouă și mamei. Îl urăsc pentru că ne-a mințit. Dar pe ei, ceilalți, nu-i urăsc.

- Asta pentru că ei nu au nici o vină că s-au născut și pentru că înțelegi asta, spuse ea.

Îl admira pentru că devenise bărbatul care era astăzi - cu toate că probabil nu îi fusese deloc ușor - un bărbat bun și înțelegător, în ciuda faptului că viața lui luase o întorsătură neașteptată.

- Lui Ian i-a luat mult timp să se liniștească și să-i accepte pe ceilalți, zise el, făcând referire la fratele său mai mare.

- Nu toată lumea reacționează la fel.

Scott rămase la chiuvetă, cu capul plecat, cu umerii încordați, cu brațele sprijinite de blat. Era evident că nu obișnuia să vorbească adesea despre asta, pentru că nu-i făcea plăcere. Cu toate acestea, acceptase să se deschidă în fața ei. Iar ea voia să-i facă durerea mai ușoară. Să îl ia în brațe și să-l aline, la fel cum făcuse și el pentru ea.

Fără să se poată abține, făcu un pas în spatele lui și își înfășură brațele în jurul lui, odihnindu-și capul pe spatele său.

- Îmi pare rău, șopti ea.

Scott acceptă gestul ei, mormăind, după care o luă pe nepregătite când se întoarse cu fața spre ea și o lipi de blat, hotărât să nu o lase să plece. O blocă cu statura lui impunătoare, iar Meg simți cum i-o ia inima la goană, creându-se o discrepanță între tonul serios al discuției dintre ei doi și dorința care plutea între ei.

- Dar îți place de ceilalți... frați ai tăi? îl întrebă ea, reușind să se agațe de firul discuției, cu toate că focul și parfumul acela minunat pe care îl emana aproape că îi distraseră atenția, consumând-o.

- Da, sunt mișto, spuse el, zâmbind.

Meg începu să râdă.

- Scott Dare, ești un om bun.

În clipa aceea zâmbetul dispăru de pe chipul lui, și îl văzu schimbându-se la față.

- Atunci avem o problemă.

- De ce? întrebă ea, confuză.

- Pentru că se zvonește că îți plac băieții răi, zise el, după care o apucă de șolduri și o ridică cu fundul pe blat, strecurându-se între picioarele ei.

Un val de nerăbdare puse stăpânire pe trupul ei. În diferite locuri.

- Iar eu vreau să-și placă doar de mine.

- Nu-i nici cea mai mică problemă, spuse Meg, întâlnindu-i privirea înfierbântată. Pentru că, deși mi-am promis că n-o să mai am de-a face cu nici un bărbat, nu pot să mă abțin să nu tânjesc după tine.

capitolul 4

– Ei bine, și eu vreau să fiu cu tine, iubito, spuse Scott, mânat deopotrivă de un sentiment de ușurare și de excitare. Pentru că și Meg se simțea atrasă de el.

Îi venea întotdeauna greu să vorbească despre familia lui, iar discuția lui cu Meg nu fusese cu nimic diferită, doar că, de data aceasta se putea arunca în brațele acelei femei doritoare și atât de frumoase. Meg ridică privirea spre el, nerăbdătoare să vadă ce avea de gând să facă în continuare. Și ea tânjea după o eliberare, iar el era mai mult decât fericit să i-o ofere.

– Înfășoară-ți picioarele în jurul taliei mele, o instrui el.

Meg făcu întocmai, iar el o luă în brațe și o duse spre dormitor. Cu fiecare pas, inima îi bătea din ce în ce mai tare. Odată ajunși în dormitor, o întinse pe pat. Din clipa în care o văzuse atât de speriată mai devreme, cu ochii mari, simțise o nevoie primordială de a o proteja. Iar când ea se refugiase în brațele lui, își dorise să o posede și să se asigure că nimeni nu mai avea să-i facă vreodată vreun rău.

Scott se descălță de adidași și de șosete, după care își trase tricoul peste cap și îl aruncă pe jos,

– Nu știu dacă pot să o iau ușor, o avertiză el.

Privirea ei întunecată îi urmări fiecare mișcare.

– Nu vreau să faci asta. Ți-am spuse deja, nu sunt fragilă.

Meg își trase și ea bluza peste cap, la fel ca el, și rămase dezbrăcată, fără sutien, dezvelindu-și sânii mari

și sfârcurile rozalii și întărite, care tânjeau după buzele și gura lui. După dinții lui.

Scott o privi înfierbântat și se grăbi să se dezbrace de blugi. Aruncă o privire spre ea și o văzu și pe ea dezbrăcându-se de pantalonii de training și de chiloți, după care își aruncă hainele pe grămăjoara de pe jos.

Își coborî privirea spre ea și o admiră pe femeia aceea frumoasă, cu piele strălucitoare și obraji rumeni.

– Uite ce-mi faci, spuse el, luându-și erecția în mână și începând să se mângâie.

– Văd, spuse ea, după care se trase spre tăblia patului și își desfăcu picioarele, ca să-i arate sexul ei umed.

Scott gemu și începu să se atingă și mai intens.

Cu un zâmbet cuceritor, Meg îi făcu semn să se apropie.

– Vino aici și lasă-mă să mă ocup de tine.

Dar el clătină din cap. Oricât de mult și-ar fi dorit să vadă buzele acelea superbe în jurul erecției lui, voia să o sărute, să o guste.

– Nu de data asta, zise el, după care o apucă de glezne și o trase spre marginea saltelei.

– Ah! exclamă ea, surprinsă, dar când își dădu seama de planul lui, îl privi cu ochii excitați și mânați de dorință.

O prinse apoi de coapse și îi depărtă picioarele, după care îngenunche în fața ei.

El începu să râdă, răsuflând ușor pe labiile ei delicate și umede.

– Scott...

Dar își pierdu cuvintele când îi simți limba, și doar scoase un geamăt de plăcere, iar Scott începu să o devoreze. Își plimbă limba pe buzele ei, după care o pătrunse ușor, lăsându-și limba să alunece de sus în jos peste sexul

ei, peste tot, mai puțin spre nucleul acela micuț care tânjea cel mai mult după atenția lui.

Meg se înfioră sub atingerea lui, foindu-se, zvârcolindu-se și implorându-l să o facă să termine. Lui Scott îi plăcea la nebunie să o vadă așa, deschisă în fața lui, vocală, gata să îi spună exact de ce avea nevoie. Pentru că asta era misiunea lui, să o satisfacă în toate felurile cu putință.

Dar înainte să se strecoare în sexul ei strâmt și fierbinte în căutarea propriei eliberări - ceva ce urma să se întâmple curând după ce avea să o simtă în jurul lui - voia să o vadă doritoare și înnebunită, așa că își continuă eforturile sexuale.

Hotărât să nu o facă să termine încă, își înlocui sărutările fierbinți cu atingeri delicate, alinând-o cu mângâieri suave menite doar că o întărâte și să o excite și mai tare. Abia când simți că se liniștește începu din nou să o atingă cu vârful nasului, inhalând aroma ei de femeie, strecurându-și limba în canalul ei fierbinte și umed.

Meg începu să-și unduiască șoldurile, iar el continuă să o lingă și să o atâțe, purtând-o din nou pe culmile plăcerii cu gura lui.

- Scott, pentru numele lui Dumnezeu, fă-mă să termin, gemu ea, arcuindu-și spatele și împingându-se în buzele lui.

Glasul ei rugător îl unse pe suflet, și era gata să-i ofere tot ce avea nevoie.

Își lăsă limba să alunece spre clitorisul ei, de o parte și de cealaltă. Simți cum încep să-i tremure coapsele, iar întregul ei trup înlemni. Își trecu limba peste miezul acela doritor, în timp ce o pătrunse cu un deget.

- Ah, sunt atât de aproape... atât de... suspină ea, aproape incoerent, iar Scott își strecură degetul tot

mai adânc, de-a lungul pereților ei, sperând să ajungă la locul potrivit.

O clipă mai târziu, Meg strigă de plăcere și o simți cum se strânge în jurul degetului său, în spasme intense și umede, aruncându-se în brațele lui ca să savureze eliberarea.

La naiba, gemetele ei, felul în care se strânse în jurul lui, îl făcu să-și simtă testiculele îndurerate. Când se asigură că Meg terminase, își frecă gura de coapsa ei și o văzu prăbușindu-se pe saltea.

Scott deschise sertarul de la noptieră, găsi un prezervativ și și-l puse în timp record, după care rămase deasupra ei, cu mâinile pe coapsele ei.

Ea îl privi cu pleoapele coborâte, cu o expresie satisfăcută pe chip care îl făcu să se simtă mândru de el.

– Iubito, mai ești cu mine?

Dacă mai era cu el? Nu prea, își spuse Meg, încă simțind fiorii orgasmului. Dar reuși să încuviințeze ușor din cap, după care aruncă o privire spre chipul lui frumos, spre gura aceea sexy care o purtase pe culmile plăcerii și spre maxilarul încordat, deloc caracteristic bărbatului atent de mai devreme. Nu se simțea în stare de nimic mai mult, doar voia să-i ofere plăcere.

Scott se poziționă la intrarea ei.

– Ești minunată.

Cuvintele lui treziră în ea sentimente pe care nu reuși să și le tempereze.

O pătrunse ușor, lăsând-o să se obișnuiască cu el, încet, până ce, după îndelungi eforturi, o pătrunse în întregime. Nu era nevoie să o ia ușor. Trupul ei era gata să-l primească, la fel de doritor ca și inima ei, își spuse ea, speriată. Și reuși, din nou, să trezească

nervii aceia despre care Meg își imaginase că se moleșiseră după explozia de mai devreme.

Simți o căldură care i se împrăștie în trup, izvorî din ea, emițând tresăriri delicioase către întregul ei sistem. Scott se retrase și o pătrunse din nou cu o mișcare incredibilă. Meg își arcui spatele și încercă să îl tragă tot mai adânc. Gemând de plăcere, Scott iuți ritmul, iar la fel făcu și trupul ei, simțind deja un orgasm șocant de aproape.

El se aplecă ușor peste ea și se sprijini în brațe, uitându-se fix în ochii ei.

- Mă simți, iubito? o întrebă el, exact când o pătrunse adânc.

- Da, gemu ea, în timp ce el continuă să o penetreze.

Meg își arcui spatele, frecându-și clitorisul de pielea lui. Scoase un icnet de plăcere, șocată de zgomotele pe care le scotea, dar se simțea atât de bine că rămase cu răsuflarea tăiată. Închise ochii și se concentră pe valul acela de senzații.

Văzu o explozie de artificii în fața ochilor, orgasmul fiind tot mai aproape.

- Așa, lasă-l să crească, șopti el.

De fiecare dată când trupurile lor se loveau, își împingea tot mai tare șoldurile și pelvisul de sexul ei.

Meg era atât de înfierbântată, iar Scott continuă să o penetreze, trupurile lor unite făcându-și treaba, purtând-o spre un orgasm mai intens ca niciodată. Iar orgasmul începu ușor și o pătrunse în valuri minunate. Nu simțise niciodată ceva mai perfect sau mai intens.

Scott o mai pătrunse de câteva ori, după care termină, strigându-i numele. Se prăbuși apoi peste ea, iar ea îi acceptă greutatea, înfășurându-și brațele în jurul trupului său asudat.

Câteva clipe mai târziu, ieșiră de sub cearceafuri. Scott se întinse cu capul pe pernă, cu un braț musculos sub cap.

– Ești bine? o întrebă el.

– Mai mult decât bine, răspunse ea.

Era prea bine, prea satisfăcută, prea fericită pentru situația în care se afla, dar nu avea de gând să-și bată capul cu asta. Mai devreme sau mai târziu, lucrurile aveau să se sfârșească de la sine. Nu era nevoie să facă ea ceva anume ca să se termine. Își dăduse deja seama că nu avea cum să se țină departe de bărbatul acela și nici nu voia să o facă.

– Vrei să spui că... chiar ai venit în seara asta aici pentru că ți s-a făcut dor de mine? îl întrebă, ridicându-se ușor și întâlnindu-i privirea.

– Da, răspunse el, cu un surâs sexy.

– Ai venit la țanc.

– Da, în legătură cu asta, zise el schimbându-se la față. Fratele meu are o firmă de securitate, și o să-l rog să afle mai multe despre fostul tău și despre trecutul lui, ca să aflăm ce vrea de la tine fără să fie nevoie să vorbești cu el.

Meg se cutremură la gândul că ar putea avea o nouă discuție cu Mike, mai mult de teamă că nu aveau să-și spună prea multe, ci să se atace.

– Vino aici, îi spuse el, trăgând-o la pieptul lui.

Căldura lui nu doar că îi încălzi trupul, dar îi alungă și temerile acelea.

– Nu-mi permit să plătesc pentru serviciile fratelui tău, zise ea.

– Mai e ceva, spuse el, plimbându-și mâna pe brațul ei gol, atingerea lui reușind să o excite în ciuda subiectului de discuție.

Simți cum i se întăresc sfârcurile, înfigându-se în pielea lui. El continuă să o mângâie.

- Tyler mi-a oferit un loc de muncă.

- Dar nu ai deja un loc de muncă? Doar ești polițist.

- Unul plictisit de moarte. Ca să nu mai spună că m-au și pus pe tușă, mormăi el.

„Ah, interesant."

- Chiar așa? De ce? Ce s-a întâmplat?

- Se pare că nu știu să respect regulile, zise el, amuzat.

- Vrei să spui că preferi să-ți faci propriile reguli? Cum ar putea să creadă cineva una ca asta? îl tachină ea.

Înainte să aibă timp să reacționeze, Scott o întoarse pe spate și o ținu în loc un piciorul lui puternic.

- Domnișoară Thompson, încerci să mă iei peste picior?

Meg aproape că izbucni în râs, dar privirea lui severă o opri.

- Nu, nu aș face niciodată una ca asta, răspunse ea, mușcându-și obrazul, încercând să nu scoată nici un sunet.

Părea gata să sară pe ea la cel mai mic gest din partea ei, iar Meg nu era sigură că putea să mai suporte tensiunea aceea senzuală.

Își lăsă degetele să alunece pe coastele ei, oprindu-se când ajunse sub sâni, mângâindu-le formele sensibile.

Meg abia se putu abține să nu suspine de plăcere.

- După cum spuneam, continuă el, fratele meu mi-a oferit un loc de muncă. De fapt, vrea să cumpăr acțiuni și să devenim parteneri de afaceri, spuse Scott, el însuși părând surprins.

Dar, chiar și în timp ce vorbea cu ea, continuă să o atingă, să îi mângâie sânii cu vârful degetelor, să deseneze cerculețe în jurul aureolelor ei.

- Ah, gemu ea.

- Nu uita că vorbim, îi spuse el, uitându-se lung la ea.

Meg ar fi vrut să se bosumfle, dar știa că nu era cazul să o facă. Dintr-un motiv sau altul, lui Scott îi plăcea să combine discuțiile cu preludiul. Ce om rău! Trebuia să facă cumva să se concentreze, pentru că ceva îi spunea că era un subiect important pentru el. Foarte important, iar Scott o alesese tocmai pe ea ca să i se destăinuie.

Trase adânc aer în piept, încercând să se adune.

- De ce pari atât de șocat de faptul că fratele tău ți-a propus să fiți parteneri? îl întrebă.

Scott se opri din mângâieri.

- Mă mir că ai băgat de seamă, zise el. Tyler e doar cu doi ani mai mare decât mine, dar l-am admirat dintotdeauna. Mai ales după ce s-a înrolat în armată. E un bărbat de succes, iar acum s-a întors acasă. Faptul că vrea să lucrăm împreună înseamnă mult pentru mine.

Meg întinse mâna și începu să-i mângâie bărbia cu vârful degetelor, savurând felul în care barba lui îi înțepa pielea.

- Și tu ești un bărbat inteligent și de succes. De ce să nu vrea să lucreze alături de tine?

- Pur și simplu, nu m-am gândit niciodată la asta, răspunse el.

- Iei în calcul varianta de a pleca din poliție? îl întrebă ea.

- Da, spuse el, parcă șocat de propria mărturisire. Am început să mă gândesc serios la propunerea lui, după care am venit aici și... Te-am văzut așa traumatizată și mi-am dat seama că da, asta e ceea ce vreau să fac. Vreau să-i protejez pe cei din jur cu propriile mele reguli.

Meg îi zâmbi, fericită să constate că reușise să îl ajute să ia o decizie, cu toate că ura ce se petrecea în viața ei.

– Sunt sigură că te-ai descurca de minune în orice ți-ai propune.

Scott coborî privirea spre ea și o admiră îndelung.

– Înseamnă mult venind din partea ta.

Cuvintele lui îi făcură inima să tresară, dar înainte să înceapă să analizeze înțelesul din spatele lor, Scott o prinse de încheieturi și o împinse în saltea.

– Vreau să facem sex, îi spuse el. Putem să vorbim mai târziu.

Meg făcu ochii mari și îi admiră ochii negri, barba și părul ciufulit. Văzându-l deasupra ei, fu inundată de un val de dorință și pasiune. Pentru că bărbatul acela voia să fie cu ea.

– Ah... bine?

Cine era ea să se opună?

Scott dădu capul pe spate și începu să râdă.

– Nu pot să-mi aduc aminte ultima oară când am râs în timpul sexului. Ești perfectă, spuse el, după care se pregăti să o pătrundă, dar se opri. La naiba! Nu mi-am pus prezervativ.

Meg își mușcă buza, întrebându-se dacă era bine ce făcea.

– N-am cum să rămân însărcinată, asta e clar, spuse ea, fără să mai stea pe gânduri. Iar după ce nenorocitul ăla m-a lăsat însărcinată și mi-a dat papucii, mi-am făcut toate testele... ca să stau liniștită. Poate tu...

– Eu sunt sănătos. Mi-am făcut analizele la muncă. Și vreau să te simt, iubito, șopti el, după care își ridică șoldurile și o pătrunse dintr-o singură mișcare.

– Dumnezeule, suspină ea.

Îl simți pretutindeni. Era atât de tare și de gros, atât de delicat și aspru în același timp, o senzație minunată și savură frecarea aceea.

– Știu, zise el.

Continuă să o pătrundă, privind-o cu ochii aceia albaștri, plin de dorință, în timp ce iuți ritmul. De data aceasta nu o pătrunse încet și ușor, iar Meg îi fu recunoscătoare. Nu voia să aibă timp să se gândească sau, și mai rău, să simtă.

O strânse și mai tare de încheieturi și o pătrunse cu patos, astfel încât orgasmul veni fără preludiu sau avertizare.

– Scott!

Îi strigă numele, încercând să se elibereze din strânsoarea lui, să se prindă de el în timp ce se cutremura, dar el o ținu strâns, iar asta nu făcu altceva decât să intensifice experiența și orgasmul. Ar fi putut să jure că își pierdu pentru o clipă cunoștința. Abia dacă își aminti când termină și el.

Mai târziu, în timp ce el dormea lângă ea, Meg încercă disperată să își adune gândurile, să înțeleagă de ce îl lăsase să intre în viața ei. Fusese atât de hotărâtă să pornească singură la drum. Fusese atât de sigură că avea să se țină tare, să nu intre într-o relație cu un alt bărbat, să nu se sprijine de el. Moment în care Scott Dare intrase cu forța în viața și în patul ei.

Rămase nemișcată, ascultând răsuflarea lui adâncă și regulată, simțindu-i brațul greu apăsându-i talia. Era atât de puternic și de viguros... un bărbat de încredere. Îi aducea aminte de Dylan, iubitul ei din liceu, care îi devenise apoi cel mai bun prieten.

Oftă. Dylan fusese singura alegere inspirată în materie de bărbați din toată viața ei. Un băiat cu adevărat

bun și, cu toate că inițial se despărțiseră de comun acord, când plecaseră amândoi la facultate, după câțiva ani, se reîntâlniseră, iar Meg se îndrăgostise din nou de el. Doar că Dylan nu simțise același lucru față de ea. Iar când îi spusese că era mai bine să rămână prieteni, Meg își înghițise sentimentele și mândria și acceptase, spunându-i că și ea avea aceleași trăiri. Pentru că era mai bine să îl aibă în viața ei, chiar și în calitate de prieten, decât să-l piardă pentru că sentimentele ei îl făceau să se simtă inconfortabil.

Dar, între timp, ajunsese să îl vadă ca pe un prieten. Doar că, la vremea respectivă, refuzul lui nu făcuse altceva decât să îi întărească și mai mult convingerea că băieții buni nu voiau să fie în preajma ei. Nici un bărbat nu voia să fie în prejma ei. Tatăl ei fusese primul care o părăsise, iar el nici măcar nu era un bărbat bun. Apoi fusese părăsită și de Dylan, care era un băiat bun. Era limpede. Iar după aceea, repetase același ciclu, alegându-i pe cei mai răi, dar sperând la ce era mai bun, însă fără nici o șansă de reușită.

Scott era o provocare tocmai pentru că Meg se cunoștea prea bine. Avea un obicei groaznic de a se îndrăgosti peste noapte, până peste cap, iar bărbatul acela, cu aerul lui protector și dominant, avea să o facă să-și piardă mințile.

Doar că, foarte curând, urma să-și dea seama că nu avea ce să caute cu ea, când ea urma să nască un copil al unui alt bărbat. Ce bărbat și-ar dori să crească copilul altuia?

O durere ascuțită o făcu să tresară, dar Meg primi recunoscătoare avertismentul acela. Durerea aceea avea să o ajute să nu uite și să rămână tare pe poziții. La fel ca Dylan, Scott urma să se sature de toate nevoile

ei și să-i întoarcă spatele ei și familiei de-a gata. Oricât de frumos avea să se despartă de ea, dacă nu se pregătea de dinainte, Meg știa că respingerea lui urma să o distrugă, la fel cum aproape că se întâmplase în cazul lui Dylan.

Era esențial să fie cu băgare de seamă și mai puternică decât inima ei. Urma să se bucure de moment, dar era important să nu se atașeze de Scott. Fie avea să plece ea prima, fie să se pregătească pentru clipa în care el avea să se hotărască să plece.

Scott se trezi în patul lui Meg, cu soarele la geam, simțindu-se complet diferit în dimineața aceea față de alte dimineți. Reușise să o facă să renunțe la zidurile ei și, cu puțin noroc, poate că nu avea să fie rece și distantă în dimineața aceea. Pentru că voia să iasă cu ea în lume. Pentru că voia să fie cu ea nu doar în pat.

Noaptea trecută fusese incredibilă. Și nu doar partea de sex, cu toate că... Dumnezeule... Nu făcuse niciodată sex cu o femeie fără să folosească prezervativ. Nici el, nici Leah nu-și doreau copii, așa că se protejase mereu. Și da, poate că prezervativul dăduse greș, dar tot îl folosise. Și atunci, de ce făcuse sex fără prezervativ cu Meg? Nimic nu fusese mai minunat decât să o simtă strângându-se fierbinte în jurul lui, știind că nu era nimic între ei. Ca să nu mai spună că femeia aceea știa să-l citească atât de bine. Își dăduse imediat seama că era ceva mai mult la mijloc cu oferta lui Tyler decât temerea lui dacă să renunțe sau nu la locul de muncă. Fratele pe care îl admira și pe care îl aprecia îl vedea ca pe un egal. Iar gândul acela era extraordinar.

Viața lui părea să se schimbe în bine, își zise el, îndreptându-se spre baie. Își făcu din nou duș folosind săpunul și șamponul lui Meg, excitându-se când simți

mirosul acela atât de familiar care îl ducea cu gândul la Meg, la cum arăta ea în pat, la părul ei negru împrăștiat în jurul ei, la ochii căprui care îl priveau încrezători și excitați.

La naiba! Își prinse erecția și începu să se atingă, folosind săpunul acela care mirosea a ea drept lubrifiant, prefăcându-se că era sexul ei strâmt, care pulsa în jurul lui, storcându-l până la refuz. În scurt timp își găsi eliberarea, ceea ce însemna că măcar avea o șansă să treacă de ziua aceea fără să o tragă într-un colț ca să îi potolească dorința.

Se îmbrăcă în aceleași haine de ieri și hotărî să treacă pe acasă. Când intră în bucătărie, o găsi pe Meg la masă, bând acela shake proteic rozaliu ca data trecută.

– Neața.

Meg se întoarse spre el zâmbind.

– Neața și ție.

Cuvintele ei îl făcu să se relaxeze, când el nici măcar nu-și dăduse seama că era încordat. Se îndreptă spre ea, hotărât să stabilească tonul nu doar pentru ziua aceea, ci pentru cum spera să fie lucrurile între ei de acum încolo.

O prinse de după gât și o trase spre el pentru un sărut lung, pasional, cu gust de căpșuni. Avu grijă să o sărute bine, strecurându-și limba în gura ei, după care o mușcă ușor de buza de jos.

– Delicios, șopti el, întâlnindu-i privirea, amuzat de expresia pierdută din frumoșii ei ochi căprui. Ce planuri ai pe ziua de azi? o întrebă.

– Nimic interesat, răspunse ea, ferindu-și privirea, după care se întoarse la chiuvetă și își făcu de lucru spălându-și paharul.

– Ai uitat când ți-am spus că mă interesează orice faci? o întrebă el. Deci? Ce planuri ai pe ziua de azi? repetă el.

– Trebuie să merg să-mi cumpăr haine de gravidă, mormăi ea, fără să se întoarcă cu fața spre el.

Scott se apropie de ea și o îmbrățișă, prinzând-o de talie.

– Putem să facem o oprire la mall.

– Nu, spuse ea. Crede-mă, nu vrei să vii cu mine să probez haine de grasă.

Lăsă paharul în chiuvetă și încercă să se elibereze din strânsoarea lui, dar Scott o ținu în loc.

– Ce naiba spui acolo, Meg? o întrebă, după care o întoarse cu fața spre el și îi ridică bărbia, ca să vadă că avea lacrimi în ochi. Haine de grasă? repetă el, încercând să nu se enerveze, ci să o înțeleagă.

Dar ea se încăpățână să nu spună nimic.

Scott clătină ușor din cap, complet pierdut. Uneori femeile reprezentau un adevărat mister pentru el.

– De ce ești așa jenată?

– Voi, bărbații! mormăi ea, trăgându-și nasul. Da, bine, acum ești aici. Acum cât încă arăt decent. Dar nu sunt atât de naivă încât să cred că o să mai stai după ce o să mă fac cât o balenă, așa că vrei să sărim peste episodul ăsta jenant în care să mă vezi alergând după pantaloni largi, cu brâu în talie? Sunt sigură că ai lucruri mai bune de făcut și, în plus de asta, am stabilit deja că o să merg cu prietena mea, Lizzy.

Scott oftă pentru că, în cele din urmă, înțelesese ce voia să spună. Sau, cel puțin, așa crezu.

– Înțeleg că abia ne-am cunoscut, dar de ce nu ai încredere în mine? Nu e ca și cum nu am știut de la bun început să ești însărcinată.

Dar cu toate acestea încă se simțea atras de ea, și cu asta basta.

– Bine, fie, zise Meg.

Pentru că avea surori, Scott își dădu seama că avea să continue să creadă ce voia ea, indiferent de ce i-ar fi spus el. Bine, fie. În cazul acesta nu avea de gând să se abată de la program.

– Trebuie să trec pe acasă și să-mi schimb hainele. După care mă gândeam să mergem la fratele meu și să îi dăm informații despre fostul tău, ca să treacă la treabă. Iar după aceea? spuse el, acceptându-și înfrângerea. Poți să mergi la mall cât timp eu mă duc să vorbesc cu șeful meu.

– Nu știam că am nevoie de permisiunea ta, zise ea, încercând să-i vorbească pe un ton dulce, dar în același timp, să se facă înțeleasă. După care îi întâlni privirea și întrebă: Ai de gând să-ți dai demisia?

– Ceva de genul, mormăi el.

Știa prea bine că Meg nu avea să fie de acord cu următorul pas al planului său, așa că avea de gând să evite să-i explice până ce atitudinea și sentimentele ei la adresa lui se schimbau. Pentru că era sigur că Meg avea să explodeze de îndată ce urma să afle că nu avea de gând să o lase să-i țină piept singură fostului ei.

Drumul spre casa lui Scott dură mai mult decât s-ar fi așteptat Meg, iar până ca Scott să o ia spre ieșirea I-95, deja începuse să o supere o durere de cap. Iar când el intră pe o stradă mărginită de o parte și de alta cu copaci și cu case frumoase, în stil spaniol, în nuanțele acelea pământii care îi plăcea de mult, împrejmuite de garduri, Meg simți că avea să-i explodeze capul.

– Vrei să spui că aici locuiești tu?

– Da.

– Poți să-ți permiți casa asta cu salariul tău de polițist? De fapt, nu e treaba mea, se grăbi ea să spună când își

dădu seama că fusese o remarcă nepoliticoasă și nepotrivită. Îmi cer scuze, pur și simplu m-a luat pe neașteptate.

Scott se întoarse cu fața spre ea, cu privirea ascunsă în spatele ochelarilor de soare tip aviator atât de sexy.

– Pot să înțeleg. Și să știi că poți să mă întrebi orice.

Trase în fața casei și parcă în garajul pentru două mașini. Își dădu jos ochelarii de soare și îi lăsă pe bord.

– Bine... Atunci, cum se face că îți permiți să locuiești aici? îl întrebă ea, prinzând ceva mai mult curaj, cu toate că încă se simțea copleșită de cartierul acela.

– Părinții mamei mele au murit, iar după moartea bunicului meu, fiecare dintre noi a primit o avere frumușică. Eu am folosit banii ca să mă rup de banii tatălui meu.

Meg se uită lung la el, sperând să-l înțeleagă bărbatul acela atât de enigmatic și de complicat.

Scott opri motorul și se întoarse cu fața spre ea.

– Cât timp am fost căsătoriți, eu și soția mea am locuit într-un apartament în South Beach.

– Ai fost căsătorit? întrebă ea, șocată, căci era prima oară când auzea despre asta.

Dar apoi încercă să se liniștească spunându-și că Scott specificase că fusese cândva căsătorit și că nu mai era cazul. După cât de înțelegător fusese el cu privire la trecutul ei, era important ca și ea să dea dovadă ce aceeași înțelegere.

– Au trecut doi ani de atunci, zise el, apucând volanul cu putere. Adevărul e că Leah, fosta mea soție, era mai interesată de numele și de statutul familiei mele decât de mine. Doar că, la momentul respectiv, nu mi-a păsat. Am crezut că o iubesc și voiam să o fac fericită. Doar că nu mi-am dat seama că ea ura faptul că sunt polițist și spera ca, la un moment dat, să renunț la cariera în poliție de dragul ei. Dar pentru că am refuzat să fac asta,

am ajuns să ne certăm adesea din cauza programului și a muncii mele.

Meg răsuflă ușurată să audă că doar crezuse că o iubea și că abia acum hotărâse să renunțe la o carieră în poliție, ceea ce însemna că nu fusese influențat de fosta lui soție.

Scott întinse mâna și începu să se joace cu o șuviță din părul ei.

– Ce gânduri îți trec prin capul acela frumos?

Meg ridică privirea și răspunse zâmbind:

– E un secret.

Pentru că nu avea de gând să îi spună că era geloasă.

Privirea lui încruntată și expresia din ochii lui întunecați îi dădu de înțeles că avea să o facă să plătească în cel mai senzual fel cu putință, iar Meg se foi în scaun.

– Și cum era cu casa? îi reaminti ea.

– Ah, da. Ei bine, lucrurile s-au schimbat între noi și am decis că avem nevoie de mai mult spațiu.

– Cum anume s-au schimbat? îl întrebă Meg.

El o apucă de mână și își plimbă degetul pe pulsul de la încheietura ei. Meg își încleștă sexul și abia se abținu să nu suspine de plăcere.

– Să nu crezi că nu vreau să-ți spun, zise el. Doar că nu cred că e momentul potrivit. Poți să ai încredere în mine și să mai aștepți puțin?

Meg trase adânc aer în piept. Acum era cu atât mai curioasă, dar dacă el avea nevoie de timp, era dispusă să i-l dea.

– Bine. Da. Pot să aștept. Dar pot să-ți văd casa?

Scott se lumină la față și încuviință din cap.

– Hai să mergem.

Deschise ușa de la garaj de la telecomanda din mașină, după care se grăbi să o ajute să coboare. O luă

de mână și intrară împreună pe poartă. Intrară prin spălătoria care era și un soi de hol de intrare, cu un cuier pentru haine, o mașină de spălat nou-nouță, dar și una de uscat rufe.

Meg încă folosea spălătoria din bloc, introducând bani ori de câte ori voia să-și spele hainele, așa că aparatura aceea i se părea extraordinară. Mai ales la gândul că, în scurt timp, avea să alerge pe scări cu un copil în brațe. Dar prefera să nu se gândească prea mult la astfel de detalii pentru că mai erau șapte luni până atunci și deja era depășită de situație.

Intrară în holul decorat cu gresie, trecură pe lângă o baie și ajunseră într-un living imens care dădea într-o terasă cu piscină, protejată de garduri care înconjurau apa cristalină și grădina superbă cu mobilier elegant și un grătar de piatră.

- Scott, e minunat!

Scott veni în spatele ei și o îmbrățișă cu trupul lui fierbinte.

- Chiar îți place?

„Ce ar putea să nu-mi placă?" se întrebă ea.

- Îmi place la nebunie. Serios.

Meg aruncă o privire în jurul ei, admirând piesele de mobilier: canapeaua în formă de L, într-o nuanță de maro, gândită mai mult pentru confort decât să epateze, masa mare din fața canapelei și fotoliul din apropiere. În fața canapelei era un șemineu și un televizor cu ecran mare, iar decorul era simplu și de bun gust.

- Fosta ta e cea care a decorat casa? îl întrebă ea.

El o sărută pe gât, iar Meg se înfioră.

- Nu. M-am mutat după divorț.

Meg răsuflă ușurată. „Interesant", își spuse ea, cu toate că nu știa exact ce însemna asta.

– Într-o bună zi, o să inaugurăm și locul ăsta, spuse el, cu o voce groasă care îi înmuie genunchii. Dar nu azi, din păcate. Simte-te ca acasă, aruncă o privire prin jur. Eu merg să mă schimb și mă întorc imediat.

Meg știa deja că își făcuse duș la ea acasă pentru că îl văzuse intrând în bucătărie cu părul ud.

– Du-te, mă descurc, spuse el.

Scott o sărută din nou și se îndreptă spre scara de la capătul casei.

Meg trase adânc aer în piept și admiră casa aceea scumpă, atât de frumos decorată. Acum mai mult ca niciodată își reaminti că era esențial să-și protejeze inima. Pentru că un bărbat așa ca Scott, care avea tot ce și-ar fi putut dori vreodată, era mult prea bun pentru ea.

capitolul 5

Scott se întoarse din dormitor cu o geantă mică pe care o lăsă în mașină. Nu voia să rămână din nou acasă la Meg fără haine curate și nu avea de gând să o lase singură până nu era sigur că era protejată. Răsuflă ușurat când Meg nu îl întrebă despre geantă, pentru că ceva îi spunea că nu i-ar fi plăcut răspunsul lui. Meg voia să fie o femeie independentă și nu voia să ajungă să se ia la ceartă.

Când ajunse la biroul lui Tyler, Scott se uită în jurul lui de parcă ar fi fost prima oară când era acolo, știind prea bine că viața lui avea să ia o întorsătură dramatică. Biroul Double Down Security se afla într-o clădire nouă, menită să impresioneze clienți importanți. Scott știa deja că fratele său nu dădea doi bani pe aparențe, dar totodată știa cum să își vadă interesul. Era gata să le ofere clienților săi imaginea pe care și-o doreau și protecția pentru care plăteau. Cu toții aveau de câștigat.

Scott îl avertizase deja pe fratele său că urma să vină împreună cu Meg, iar Tyler ieși în întâmpinarea lor. Îl bătu pe Scott pe spate, după care se întoarse spre Meg și spuse:

– Eu sunt Tyler Dare.

– Meg Thompson, spuse ea, întinzându-i mâna pe care Tyler o strânse în palma lui mare. Semănați, zise ea, uitându-se de la unul la altul.

– Doar puțin. Eu sunt fratele mai chipeș, spuse Tyler făcându-i cu ochiul.

Scott dădu ochii peste cap și zise:

– Nu-l băga în seamă. E o mare bătaie de cap.

Meg izbucni în râs, iar râsul ei îl unse pe sufletul pe Scott.

– Fratele meu mai mic nu suportă concurența, spuse Tyler, analizând-o pe Meg din cap până-n picioare.

– Mic pe naiba, mormăi Scott.

– Și îmi pare rău să spun asta, dar nu-mi dau seama la ce concurență te referi, adăugă Meg, șicanându-l pe Tyler.

Meg zâmbi, mulțumită de ea însăși, iar Scott izbucni în râs.

– Nu știi cu cine te pui, îi spuse el fratelui său, fericit în sinea lui că Meg îi luase apărarea.

Tyler începu să râdă și îi spuse lui Scott:

– Îmi place de ea. Bun, cu ce pot să vă ajut?

Scott se întoarse spre Meg și zise:

– L-am sunat mai devreme pe Tyler și i-am povestit despre Mike. Aș vrea să o pun pe Meg în grija lui Luke, îi spuse el lui Tyler. Vreau să aflu tot ce se poate despre fostul ei și familia lui. Trebuie să existe un motiv pentru care individul acesta, care nu vrea să aibă nimic ce-a face cu copilul, încă se încăpățânează să o hărțuiască. Meg nu vrea altceva decât să renunțe la toate drepturile lui. Normal ar fi să accepte bucuros să facă asta.

Tyler se întunecă la față. La fel ca Scott și Ian, bărbații Dare era foarte protectori când venea vorba de femeile din jurul lor. Cu atât mai mult când era vorba despre o femeie importantă pentru unul dintre ei.

– Foarte bine, o să-ți fac cunoștință cu Luke Williams. El o să deschidă ancheta și o să te întrebe mai multe informații. Nu-ți face griji, îi spuse el lui Meg. O să aflăm ce anume pune la cale și o să-l facem să te lase în pace.

– Mulțumesc, zise ea.

– Iubito, te superi dacă te las singură să vorbești cu Luke? Am ceva de discutat cu fratele meu și vin și eu.

– Sigur, spuse Meg, îndreptându-și spatele. E problema mea. Fă-ți liniștit treaba.

– Cred că fratele meu simte că e și problema lui, zise Tyler, după care o prinse pe Meg de umeri și o conduse spre camerele din spatele biroului. Scott, ne vedem în biroul meu, strigă el.

Câteva minute mai târziu, Tyler i se alătură lui Scott în biroul lui. Era o încăpere mare, cu un perete de sticlă, cu vedere spre oraș. Pentru că Tyler nu avea o femeie în viața lui, mama lor, Emma, fusese cea care se ocupase de decorarea biroului său. Era un spațiu elegant și sofisticat, de la biroul din lemn de mahon, frumos sculptat, la accentele de sticlă și de aramă și la plante, pe care Scott știa prea bine că asistenta lui Tyler era cea care le uda. Pe biroul lui Tyler erau mai multe poze înrămate cu familia sa, cu mama, cu frații și surorile lui. Era un birou cu un aer profesional.

– E foarte diferită de fosta ta soție, spuse Tyler, fără să se ferească să treacă direct la subiect, ca de obicei.

Nu era genul care să-și piardă timpul cu nimicuri când avea ceva de rezolvat.

– Da, așa este. Să înțeleg că ți se pare un lucru bun?

– Mi se pare o întrebare retorică, spuse Tyler, întâlnindu-i privirea cu aceiași ochi albastru-violet. Nu-mi place să știu că e veșnic în alertă, de teamă că e cineva pe urma ei.

– Nici mie, bineînțeles. Când am ajuns aseară la ea, era din cale afară de speriată. Nenorocitul ăla a venit la ea acasă, i-a bătut cu pumnii în ușă, a început

să țipe, disperat să o vadă. Nu dă doi bani pe ordinul de restricție.

Tyler luă un stilou.

- Hai că vedem ce reușește să afle Luke.

- Am luat o decizie, zise Scott, hotărât să treacă și el direct la subiect pentru că voia să se întoarcă la Meg în cel mai scurt timp. Sunt gata să accept propunerea ta.

Tyler se ridică în picioare și ocoli biroul ca să-l îmbrățișeze călduros pe Scott.

- Ce veste bună!

- Sper ca și angajații tăi din mediul militar să fie de aceeași părere.

- Nu e cazul să-ți faci griji. Pe majoritatea dintre ei îi cunoști deja. Sunt genul de bărbați obișnuiți să asculte ordine. Și știu că îmi doresc de ceva timp să te aduc în echipa noastră.

- Păcat că nu mi-ai spus și mie.

- Am vrut să mă asigur că ești pregătit și dispus să accepți.

Scott dădu ușor din cap, semn că înțelegea.

- Chiar mă simt pregătit. După ce terminăm aici, o să mă duc la secție.

- Ca să-ți dai demisia?

- Dacă aș fi la datorie, da. Dar după cât de prost au mers lucrurile în ultime vreme, sunt sigur că și căpitanul meu o să se bucure să afle că vreau să plec. Iar lui urma să-i facă deosebită plăcere să-și dea demisia. În plus de asta, vreau să-mi eliberez programul ca să mă asigur că nenorocitul ăla n-o să se mai apropie de Meg.

Tyler încuviință.

- Meg știe că ai de gând să rămâi alături de ea douăzeci și patru din douăzeci și patru?

– Nu încă, spuse Scott, înfigându-și mâinile în scaun și ridicându-se în picioare. Hai că vedem ce se întâmplă.

– Ești îndrăgostit până peste cap, zise Tyler, uitându-se lung la el.

Scott nu negă.

– Al naibii de rapid.

– Când știi, știi, spuse Scott.

– Eu, unul, habar n-am, zise Tyler, îndreptându-se spre ușă.

– Într-o bună zi o să vezi și tu cum e... și abia aștept să te văd îndrăgostit.

– Du-te naiba, mormăi fratele lui, râzând, după care porniră amândoi în căutarea lui Meg.

Lui Meg îi plăcu de Luke Williams. Era un bărbat blond, masiv și impunător, și era evident după postura lui autoritară și felul în care era tuns că fusese în armată. Dar se dovedi a fi înțelegător și răbdător, ascultă tot ce avu de spus despre Mike și familia lui și își luă multe notițe. Cu toate că Meg nu știa prea multe.

– Când l-am cunoscut, știu că nu vorbea cu părinții lui. Mi-a spus că venea dintr-o familie bogată și dificilă, că părinții lui aveau așteptări prea mari de la el. Mi-a părut rău pentru el. Mi s-a părut un băiat bun, neînțeles.

Nu era ca și cum căuta intenționat să iasă cu ratați. Doar că păreau să tragă la ea. Sau, mai bine zis, erau genul de bărbați care îi arătau cum erau în realitate abia după ce reușeau să o atragă lângă ei, să își deschidă sufletul în fața lor și... în cazul lui Mike, și ușa de la casă. Dar se săturase de astfel de bărbați. Nu avea de gând să îi mai lase să se folosească de ea.

– Vreau doar să înțeleg ce naiba vrea de la mine. De ce nu semnează odată actele, ca să mă lase în pace. Știu că avocatul meu i-a trimis deja toate formularele.

Luke ridică privirea din calculator, de la notițele sale. Își învârti scaunul și o bătu ușor pe umăr.

– O să aflăm tot. Ești în siguranță.

Meg aprecie cuvintele lui de încurajare.

– Hei, Williams! Ia mâna de pe clienți, strigă Scott, din pragul ușii.

Meg tresări când auzi tonul acela neașteptat de nervos din glasul lui.

Dar Luke își înălță capul, întâlni privirea iritată a lui Scott și începu să rânjească, fără să se grăbească să ia mâna de pe Meg, de parcă ar fi avut tot timpul din lume.

– Îmi pare bine să te văd, micuțule Dare.

Meg înlemni, șocată de tonul arogant și mândru. Oare Luke avea chef de ceartă? Dacă da, era limpede după expresia nervoasă de pe chipul lui Scott că nu avea de gând să se dea în lături de la nimic.

Scott făcu un pas spre el, cu maxilarul încordat, dar Tyler îl apucă pe fratele său de braț și îl opri.

– Luke, Scott a acceptat propunerea mea de a lucra împreună. Ceea ce însemnă că e șeful tău.

Luke se ridică de pe scaun și se îndreptă spre ei doi, iar Meg îi privi cu sufletul la gură. Cu toate că nu era încântată că Scott reacționase astfel cu privire la ea de față cu fratele lui și cu Luke, în același timp, se văzu nevoită să recunoască că o parte din ea se simțea atrasă de aerul lui posesiv. De fapt, se simțea atrasă de gândurile din spatele gestului, nu de gestul în sine.

– Carevasăzică, o să lucrăm împreună, repetă Luke. Ce veste bună, prietene. Bun venit, spuse el, bătându-l tare pe Scott pe spate.

Dar gestul acela, care i-ar fi făcut pe alți bărbați să se poticnească, nu avu nici un impact asupra lui. Scott pur și simplu îi zâmbi și îi strânse mâna.

- Mulțumesc, zise el, pe un ton dur, cu subînțeles. Și am vorbit serios mai devreme, ia mâna de pe acest client.

Meg se ridică de pe scaun, hotărâtă să pună capăt episodului acela ridicol.

- Scott...

- Stai liniștit, spuse Luke, cu mâinile sus. Nu am știu că e femeia ta.

- Nu sunt femeia nimănui! exclamă ea. Vi se pare că arăt ca o bucată de carne ca să vă luați la harță pentru mine?

Tyler izbucni în râs.

- Nu cred că vrei să afli răspunsul la întrebarea asta, zise el. Ai făcut rost de tot ce ai nevoie? îl întrebă el pe Luke.

Luke încuviință și spuse

- Da, am de unde să încep.

- Foarte bine. Trebuie să mă duc să stau de vorbă cu căpitanul meu. Iar Meg are planuri cu o prietenă.

- Puteți să mergeți. Avem totul sub control, îl asigură Tyler.

Meg spera din tot sufletul că avea dreptate. Pentru că în joc era siguranța ei.

Meg preferă să nu aducă vorba despre cearta dintre Scott și Luke în timp ce se îndreptară spre casa ei ca să-și ia mașina. Nu știa ce părere să aibă despre evenimentele din dimineața respectivă, încercând să nu se gândească la Scott, la casa lui frumoasă și la faptul că, peste noapte, apelase la serviciile unei firme de securitate

pe care nu şi le putea permite ca să afle mai multe despre viaţa lui Mike. Era mai uşor să se concentreze asupra hainelor de maternitate decât asupra faptului că viaţa ei luase o întorsătură atât de ciudată.

Când îşi verifică telefonul, descoperi că Lizzy îi lăsase un mesaj prin care o ruga să amâne ieşirea la cumpărături pentru că se trezise cu dureri de stomac. Hotărâtă să scape de această sesiune de cumpărături, Meg o sună pe Olivia. Din fericire, aceasta acceptă ieşirea la mall.

Adevărul era că nu se aşteptase ca Scott să renunţe aşa de uşor şi să accepte să o lase să plece singură la cumpărături, dar răsuflă uşurată. Avea nevoie de o pauză de la intensitatea şi natura lui protectoare. Pentru că îi plăcea. Prea mult. Aşa că poate avea nevoie de o pauză tocmai de la plăcerea aceea nebănuită.

Parcă maşină şi porni spre *food court*, unde îşi stabilise întâlnirea cu Olivia. Olivia era deja acolo şi, spre marea mirare a lui Meg, nu era singură.

- Bună, spuse Meg, luând loc la masa de trei persoane alături de Olivia şi de o femeie mignonă, brunetă.

- Salut! exclamă Olivia, grăbindu-se să o îmbrăţişeze. Am venit alături de cumnata mea, Riley. Riley, ea este Meg. M-am gândit că aveam nevoie de un expert pentru prima noastră expediţie după haine pentru maternitate.

- Bună, Meg, spuse Riley, făcându-i cu mâna. Sper că nu te deranjează că am venit şi eu.

- Nici vorbă, spuse Meg. Dacă ai sfaturi pentru noi, sunt gata să le ascult. Acum vreo două seri, când nu am mai reuşit să-mi închid nasturii de la blugi, aproape că am izbucnit în plâns. Acum câteva zile încă mă încăpeau. Mă simt puţin depăşită de situaţie, recunoscu ea.

- Am un bebeluş de un an şi jumătate. Am devenit expertă în lucruri la care nu m-aş fi gândit niciodată.

Vă deranjează dacă îmi termin de băut cafea înainte să pornim prin magazine? o întrebă Riley.

- Desigur.

- Tu vrei ceva? o întrebă Olivia.

- Nu, mulțumesc, zise Meg, așezându-se la masă, alături de celelalte femei.

- Că veni vorba despre bebelușul tău de un an și jumătate, unde e... dădu Meg să spună, neștiind dacă Riley avea o fetiță sau un băiețel.

- Fetița mea, zise Riley. O cheamă Rainey. Este cu soacra mea.

Apoi, ca orice mamă bună, Riley își scoase telefonul și îi arătă o poză cu bebelușul ei.

- Așa-i că este adorabilă? întrebă Olivia. Are ochii lui Ian.

Meg se aplecă ușor spre ecranul telefonului. De fapt, copila avea ochii lui Scott, își spuse Meg, uitându-se la chipul acela grăsun, cu ochi albaștri și obrăjori rumeni.

- E superbă, spuse Meg, neputând să se abțină să nu zâmbească când văzu bebelușul acela adorabil, cu un zâmbet atât de dulce.

- Mulțumesc. Dar aș putea spune că are și personalitatea... dominantă a tatălui său. E din cale afară de încăpățânată, zise Riley, cu afecțiune.

- Vorbești serios? Vrei să spui că personalitatea asta dominantă e o trăsătură de familie? spuse Meg, uitându-se la Olivia care izbucni în râs.

- Am ratat ceva? întrebă Riley.

- Ah, nu, nimic, spuse Meg. Voiam să spun că...

- Ei bine, Meg are o... relație cu Scott, interveni Olivia, înainte că Meg că apuce să vină cu o explicație.

- Cu fratele tău Scott? întrebă Riley, șocată.

Meg încuviință, cu un nod în gât.

– Nu suntem într-o relație, doar... Scott mă ajută cu o problemă, spuse ea, mulțumită de varianta ei.

Era mai bine decât să-i spună lui Riley că făcea sex cu cumnatul ei.

– Asta e varianta pe care vrei să mergi? o întrebă Olivia, cu un surâs amuzat.

Meg oftă. Era evident că era imposibil să țină un secret față de ele, iar adevărul era că Meg voia să afle părerea altor femei. Mai ales fiind vorba despre două femei care deja aveau experiență cu bărbații din familia Dare.

– Bine, fie. Suntem într-o relație. Cred.

Olivia zâmbi, iar Meg își dădu imediat seama că era de acord cu relația lor.

– Iar după comentariul tău de mai devreme despre personalitatea fiicei mele, presupun că Scott ți se pare un caracter posesiv? o întrebă Riley, amuzată.

– Ceva de genul. Dar nu o spun ca să-l jignesc pe el sau pe familia voastră, se grăbi Meg să adauge.

Riley dădu ușor din cap.

– Draga mea, dacă crezi că Scott e posesiv, să știi că Ian e ca un Scott pe steroizi. De o mie de ori mai rău.

Meg făcu ochii mari.

– Și cum suporți să trăiești așa?

– Nu te lăsa păcălită, Riley îl joacă pe degete pe fratele meu, spuse Olivia, sprijinindu-se cu cotul pe masă, fluturând degetele în aer.

– Doar că nu a fost mereu așa de ușor, zise Riley. Iar la început, aproape că ne-am despărțit din cauza asta, spuse ea, mușcându-și buzele. Din cauza trecutului meu, mi-era teamă de astfel de bărbați posesivi și nu eram obișnuită să apelez la ajutorul altora. Mai ales când ajutorul lui venea sub forma unor porunci.

Meg simți că și ea avea o reținere în a apela la Scott.

– Te înțeleg, spuse ea. Și eu trec prin același lucru. Am fost cu Scott în dimineața asta la firma de securitate a lui Tyler. Nu îmi permit să le angajez serviciile, dar Scott tot i-a pus să mă ajute. Îi sunt recunoscătoare, dar... Mi-am promis că nu o să mai apelez la ajutorul altora. Mai ales la ajutorul unui bărbat.

– Doar că e un altfel de ajutor, nu? întrebă Olivia.

Meg rămase câteva clipe pe gânduri.

– Așa e. E foarte diferit. Înainte, eram gata să accept orice fel de bărbat în viața mea, doar ca să nu fiu singură, zise ea, ferindu-și privirea, jenată. Haideți mai bine să mergem la cumpărături! Voi sunteți amândouă femei cu capul pe umeri, nu cred că vă interesează să auziți despre problemele mele.

Se ridică de la masă și își trase scaunul, ca să nu se împiedice nimeni de el. Olivia și Meg i se alăturară și porniră toate trei prin magazine.

– Nu eram tocmai cu capul pe umeri când l-am cunoscut pe Ian, spuse Riley, luând-o prin surprindere pe Meg, care aruncă o privire spre micuța brunetă. L-am refuzat ajutorul până am ajuns în spital pentru că m-am încăpățânat să mă întâlnesc singură cu tatăl meu, ca să-mi rezolv problemele. Riley o apucă pe Meg de braț și o opri din drum. Ce vreau să spună e că toți avem probleme, dar te rog să nu crezi că trebuie să treci prin asta singură.

Spre rușinea lui Meg, cuvintele calde și generoase ale lui Riley îi aduse lacrimi în ochi. Își scoase un șervețel din geantă și se șterse la ochi.

– Mulțumesc, zise ea.

Olivia o bătu ușor pe umăr, spunând:

– Crezi că eu erau cu capul umeri când am început că ies cu Dylan?

– Nu știu, răspunse Meg, ridicând din umeri. Nu mi-a povestit despre tine.

Acela fusese primul indiciu că bunul lui prieten era îndrăgostit.

– Ei bine, eram un dezastru. Atât de torturată de trecutul meu că simțeam că nu pot să am încredere în nici un bărbat. Așa că ascult-o pe Riley. E o femeie isteață. Și nu uita că am trecut și noi prin asta.

– Exceptând faptul că eu mai sunt și însărcinată, spuse Meg, atrăgând atenția asupra acestui fapt. Și, sincer, nu cred că fratele său a înțeles prea bine în ce se bagă. Așa că, cu toate că îi sunt recunoscătoare pentru tot ajutorul, nu mă aștept să rămână prea mult în peisaj.

Meg oftă, preferând să nu se gândească prea mult la asta, de teamă să nu izbucnească din nou în lacrimi, lacrimi care nu aveau să fie de fericire sau de recunoștință.

– Sunteți gata să mergem la cumpărături?

– Imediat, spuse Olivia, neștiind dacă să vorbească sau nu. Înțeleg prin ce treci. Și nu spun că nu e cazul să fii cu băgare de seamă. Fii isteață. Protejează-te, dacă asta simți nevoia să faci.

Dintr-un motiv sau altul, fu dureros pentru ea să o audă pe prietena ei spunând toate acele lucruri despre Scott pe care ea însăși și le spusese. Pentru că deveni și mai convinsă de faptul că, mai devreme sau mai târziu, Scott avea să-și dea seama că Meg venea la pachet cu prea multe probleme și că avea să o părăsească.

– Stai liniștită, o să fiu cu băgare de seamă. În plus de asta, am prea multe griji pe cap ca să mă gândesc la mine și la sentimentele mele, spuse ea, ducându-și mâna la burtă. Și nu vreau să-l împovărez pe Scott cu...

– Vai de mine, nu asta voiam să spun, zise Olivia, grăbindu-se să o liniștească, vizibil jenată. Tot ce vreau

să spun e că e bine să pui răul în față. Dar, Meg, e la fel de bine și să speri la ceva mai bun.

Asta făcuse Meg de fiecare dată, cu fiecare bărbat, și avusese parte doar de dezamăgiri. Doar că, de data asta, ceva îi spunea că Scott era altfel. Era singură că Scott voia să fie cu ea. În dormitor, erau incredibili împreună. Îi făcea plăcere să stea de vorbă cu el, să petreacă timp alături de el, să descopere ce anume îl stârnea. În același timp, se văzu nevoită să recunoască faptul că era o mare ușurare că nu era nevoită să aibă de-a face cu Mike singură.

– Trebuie să începi să crezi că lucrurile o să se schimbe în bine pentru tine. Și cred că ar trebui să ai încredere în Scott. E un om de cuvânt. Dacă ți-a spus că vrea să fie cu tine, înseamnă că așa e. Dacă o să se răzgândească, o să fie sincer cu tine. Iar dacă chiar o să facă asta, înseamnă că e un prost. Și, chiar dacă mă enervează la culme, știu sigur că fratele meu nu e prost, încheie Olivia.

Meg încuviință.

– Ai dreptate. O să privesc lucrurile cu alți ochi.

Pentru moment, Scott părea hotărât să rămână, iar Meg avea de gând să savureze fiecare clipă alături de el.

– Acum că ne-am înțeles, haide să dăm iama în magazine, zise Riley.

După ce terminară de dezbătut subiectele acelea dificile, Meg se distră de minune la cumpărături alături de Riley și de Olivia. Riley chiar știa ce haine erau comode și care nu, le sfătui să evite anumite stiluri și modele în favoarea altora. Meg și Olivia probară pe rând burticile false, ca să se asigur că noile haine cumpărate aveau să le țină mai mult de câteva săptămâni. Se amuzară pe seama a cum aveau să arate în următoarele luni și făcură abstracție de lucrurile explicite despre care încercă Riley

să le avertizeze. Nu, Meg nu era încă pregătită să cumpere loțiune hidratantă pentru sfârcuri uscate.

După cumpărături, ieșiră la masă. La finalul ieșirii, Meg era fericită și mai relaxată, cum nu se mai simțise de mult.

Își întinse picioarele pe sub masă.

– Prânzul ăsta... întreaga zi petrecută cu voi a fost minunată.

– Cred că ar trebui să facem din asta un obicei săptămânal, spuse Olivia.

– Soacra mea abia așteaptă să stea cu Rainey o dată pe săptămână. Contați pe mine, zise Riley. Mi-ar prinde bine o ieșire cu fetele.

– Am o idee, șopti Olivia, aplecându-se ușor deasupra mesei, într-un gest secretos. Credeți că ar trebui să-i spunem chelnerului că e ziua lui Rick? De regulă, fac din asta o mare sărbătoare. Toți chelnerii încep să aplaude și să cânte, iar oamenii din restaurant intră și ei în joc.

– Cine e Rick? întrebară Meg și Riley în același timp.

– Rick Devlin. Agentul tău de pază, spuse Olivia, făcând semn spre dreapta ei.

– Ce tot spui acolo? Nu am nici un agent de pază, zise Meg, după care aruncă o privire în jur și văzu un individ cu un aer de militar stând singur la masă. De îndată ce își dădu seama ce se petrecea, simți un nod în stomac. Arată exact ca angajații lui Tyler. Dar nu mi-a spus nimeni că o să trimită pe cineva să stea cu ochii pe mine.

– Bine, cred că m-am înșelat, spuse Riley. Ian e ca un Scott pe steroizi, dar nu e de o mie de ori mai rău, poate doar de zece ori mai rău. Cred că gena aceea posesivă e mai dominantă la el decât m-aș fi așteptat, spuse ea, oftând și luând o gură din paharul de ceai rece.

– Vrei să spui că Scott a trimis pe cineva să stea cu ochii pe mine? întrebă Meg, îngroziră.

– Am crezut că știi! mormăi Olivia. Ai spus că ați trecut pe la biroul lui Tyler în dimineața asta și că Scott i-a convins să te ajute.

– Da, mă refeream că are un tip la un calculator care încearcă să afle informații despre fostul meu și familia lui!

Olivia se foi în scaun.

– L-am recunoscut pe Rick și am presupus că știi. Rick lucrează ca agent de pază pentru Tyler. Asta înseamnă că e bodyguardul tău, nu știu cum altfel să-i spun. Toată ziua a stat cu ochii pe noi.

– O să-l omor pe Scott, spuse Meg, frustrată, făcând bucățele un șervețel de hârtie.

– E clar că vrea să te știe în siguranță, zise Olivia, încercând să îl scoată pe fratele ei și pe ea însăși din bucluc. Pentru că ea fusese cea care îi atrăsese atenția lui Meg asupra bărbatului.

– Da, cum să nu, mormăi Meg. Dacă Dylan ți-ar trimite o gardă de corp care să te urmărească fără să-ți ceară voie, sunt sigură că ți s-ar părea la fel de drăguț. Bine de știut.

Riley începu să râdă și îi spuse Oliviei:

– Da, are dreptate.

– Mai taci din gură, mormăi Olivia. Am dat de naiba. Scott o să mă omoare când o să-și dea seama că eu am fost cea care ți-a zis despre Rick.

– Ba nu. Asta pentru că o să-l omor eu prima. Și nu e ca și cum nu mi-aș fi dat singură seama, mai devreme sau mai târziu, spuse Meg.

Olivia oftă îngrijorată.

– În orice caz, am dat de bucluc, așa că măcar să mergem până la capăt. Ce voiam să spun înainte să se ajungă la asta e că nu văd cum am putea să încheiem ziua asta mai frumos decât să ne amuzăm pe seama unui militar cu un băț înfipt în fund. Așa că hai să-i urăm la mulți ani.

Meg zâmbi și îi făcu semn chelnerului să vină. Olivia avea dreptate, nimic nu avea să fie mai amuzant decât să-și vadă garda de corp făcându-se roșu la față de rușine, sfredelindu-le cu privirea pe deasupra unei cupe de înghețată de ciocolată, cu o lumânare înfiptă în ea.

Scott era în drum spre apartamentul lui Meg, cu o sticlă de Perrier, gata să-și sărbătorească noua poziție. Nu se cuvenea să îi aducă șampanie unei femei însărcinate, așa că optase pentru altă băutură spumantă. Se gândi că cel mai probabil urma să ajungă la ea înainte ca ea să se întoarcă de la cumpărături și că aveau să sărbătorească împreună.

Telefonul îi sună în timp ce era la volan. Văzu în mesajul de le bordul mașinii că Rick era cel care îl suna, bărbatul pe care Tyler îl alesese să o păzească pe Meg.

Scott se încruntă. Cu cât se gândea mai mult la povestea asta – și se gândise mult de-a lungul zilei – cu atât își dăduse seama că trebuia să-i spună lui Meg că trimisese pe cineva pe urmele ei. În caz că avea să observe că era urmărită, ar fi putut să creadă că era vorba despre fostul ei, iar Scott nu voia să o știe speriată. Nici nu-i plăcea să o mintă, nici măcar prin omisiune. Ar fi trebuit să fie sincer cu ea, iar de data asta era hotărât să o facă.

Apăsă butonul și vorbi în boxe.

– Ce s-a întâmplat? întrebă el.

– Ale naibii femei, mormăi Rick.

Scott îl cunoștea de mult pe Rick. Bărbatul luptase în armată alături de Tyler și rămăseseră prieteni.

– Ce e? întrebă Scott.

– Am fost deconspirat. Nu mi-ai spus că iubita ta o să iasă în oraș cu sora ta.

Scott își blestemă zilele.

– Pentru că nu am știut. Am crezut că o să iasă cu o prietenă.

Olivia îl cunoștea pe Rick la fel de bine ca Scott.

– Mi-au serbat ziua cu o înghețată cât mine de mare și cu chelneri cântăreți.

Scott dădu ușor din cap, încercând să nu se amuze pe seama jocurilor lor, pentru că era perfect conștient de faptul că dăduse de bucluc.

– Îmi pare rău, prietene. Mulțumesc că m-ai pus în gardă. Ajung imediat acasă la ea. Mă ocup eu de tot.

– Vrei să mai rămân?

– Nu, așteaptă până ajung eu și după aceea poți să iei o pauză. O să te sun eu dacă plec la noapte ca să vii să mă înlocuiești.

Scott închise telefonul și aruncă o privire preocupată spre sticla care era menită să vină în semn de sărbătoare. Sperase că urma să petreacă noaptea alături de Meg, dar acum nici măcar nu mai era sigur că avea să-l lase să intre pe ușă.

Câteva minute mai târziu, Scott bătu temător la ușa ei.

Meg îi deschise cu o expresie surprinsă. Era limpede că nu se aștepta să-l vadă. Nu își dăduseră întâlnire, dar Scott se bucura să o vadă. Mai mult decât atât, întregul lui trup se trezi la viață când îi văzu chipul frumos și ochii căprui.

– Înainte să te apuci să-mi faci morală, să știi că m-am uitat pe vizor, spuse ea, parcă așteptându-se ca Scott să o certe.

– Mi-am dat seama, zise el, întinzându-i sticla de apă minerală. Vrei să sărbătorești cu mine noul meu loc de muncă? o întrebă el.

Meg se uită lung la sticlă, cu o expresie amuzată pe chipul nemachiat.

– Ce alegere inspirată! Intră!

Scott intră, iar Meg închise ușa în urma lui. Nu reuși să-și dea seama care era starea ei de spirit și stătea ca pe ace. Nu era sigur dacă să aducă sau nu vorba despre Rick, dar hotărî să o lase pe ea să preia discuția.

Se întoarse cu fața spre ea. Era evident că nu se așteptase să aibă musafiri. Era îmbrăcată cu o pereche de pantaloni scurți, de mătase, într-o nuanță de bleu, cu un maiou asortat și nu avea sutien. Își duse imediat privirea spre sfârcurile ei care se zăreau prin materialul subțire și simți un val de dorință. Dar nu se păcăli singur spunându-și că Meg abia aștepta să facă sex cu el, ci se pregăti sufletește pentru cearta care avea să urmeze.

Meg luă sticla și merse în bucătărie. Scott porni după ea, cu ochii la fundul ei, la carnea care se zărea pe sub linia pantalonașilor.

Avea gura uscată, așa că i-ar fi prins bine să bea puțin din apa aceea.

Meg luă două pahare din dulap și deschise sticla.

– Cum a reacționat șeful tău când i-ai zis că ai de gând să pleci?

– Mi-a urat toate cele bune. Știe prea bine cât de mult urăsc regulile... Când eram în genul de situații în care știam prea bine ce am de făcut, uram să am mâinile legate de reguli, spuse Scott. Mi-a spus că se bucură

să sunt problema altcuiva. I-am spus că voi fi propriul meu șef, așa că ne-am despărțit în relații bune.

Meg îi oferi un pahar de apă și zise:

– Pentru noi începuturi.

Ciocniră paharele, după care îl duse la gură fără să-și ia o clipă ochii de la el.

Scott făcu la fel, neștiind cum să se comporte văzând-o într-o stare de spirit atât de bună. De fapt, mai mult decât bună. Întreaga ei stare părea că se schimbase într-una fericită, iar el o privi lung, neputând să înțeleagă de ce era așa.

– La naiba, de ce nu țipi la mine? o întrebă, neputând să mai suporte să aștepte ca ea să sară la gâtul lui pentru că îl trimisese pe Rick pe urmele ei.

Un surâs apăru pe buzele ei sexy, iar Meg izbucni în râs.

– Să înțeleg că îți dau emoții? îl întrebă ea, obraznică.

Lui Scott îi plăcea Meg cea neobrăzată.

– Da. Vrei să-mi explici ce se petrece aici?

Meg ridică din umeri.

– Când mi-am dat seama că e cineva pe urmele mele...

– Vrei să spui, când Olivia ți-a atras atenția asupra lui Rick, o corectă Scott.

Meg ridică mâna.

– În apărarea ei, să știi că deja îi spusesem că trecusem pe la biroul lui Tyler și că el acceptase să mă ajute. Olivia pur și simplu a presupus că știam deja despre garda de corp.

Scott dădu ușor din cap, prea puțin interesat de rolul surorii sale în povestea aceea, ci de reacția lui Meg.

– Continuă.

– Când mi-am dat seama că ai trimis pe cineva pe urmele mele, m-am enervat teribil, spuse ea, cu o sclipire în ochi, iar Scott se pregăti pentru ce e era mai rău.

– Bine, fie, ceartă-mă.

– Nu o s-o fac. Pentru că, în drum spre casă, mi-am dat seama că, datorită ție, am putut să cobor din mașină și să ajung acasă fără să stau cu ochii în patru, fără să trăiesc cu teama că Mike o să sară din tufișuri să mă atace. M-a făcut să-mi dau seama cât sunt de noroasă că am pe cineva în viața mea care vrea să-mi poarte de grijă, spuse ea, după care mai luă o gură de apă și se uită lung la el pe deasupra paharului, îmbujorată.

– Vrei să spui că nu ești supărată.

– Aș fi preferat să vorbești mai întâi cu mine despre asta. Sau măcar să mă fi avertizat înainte. Dar nu, nu sunt supărată.

Scott veni mai aproape de ea, atras de această Meg mai delicată, mai deschisă.

– Îmi dădusem seama deja că am făcut o greșeală. În seara asta aveam de gând să te pun la curent.

Meg își linse ușor buzele, iar Scott o privi fascinat.

– De asta ai venit în seara asta aici? Ca să vorbim despre chestiuni de securitate? îl întrebă.

Scott lăsă paharul de apă pe masă, după care luă și paharul ei și îl puse și pe acesta pe masă.

– Nu, am venit pentru că nu pot să stau departe de tine. Doar că prefer să mă certi odată, ca să putem să trecem la lucruri mai plăcute, zise el, mângâindu-i ușor obrazul, bărbia, pielea catifelată de pe gât.

Meg îl privi cu un nod în gât.

– De acum încolo ai de gând să mă întrebi înainte să iei decizii care mă privesc?

– Da. Mai puțin dacă nu ești prin zonă, situație în care o să te pun la curent în cel mai scurt timp.

Meg încuviință.

– Iar dacă nu o să fiu de acord, o să ajungem împreună la un compromis? insistă ea.

De data aceasta încerca să îl împingă să facă promisiuni pe care nu putea să le țină.

– Nu o să fac compromisuri când vine vorba despre siguranța ta, dar sunt de acord să stăm de vorbă, spuse el, fiind cea mai bună propunere pe care i-o putea face.

În timp ce vorbea, își plimbă ușor vârfurile degetelor pe bretelele maioului ei. Meg simți cum i se face pielea de găină, după care se înfierbântă și sfârcurile i se întăriră. Abia aștepta să îi sărute sânii, dar era important să termine discuția aceea, așa că Scott se foi în scaun ca să își controleze erecția, căci deja blugii începuseră să îl jeneze.

Meg oftă. Dădu ușor din cap, lăsându-și părul să alunece pe mâna lui, iar Scott se înfioră la atingerea ei.

– Accept, pentru moment, spuse ea, în cele din urmă.

Scott se uită lung la ea.

– Aș putea să te întreb cum se face că ești atât de... deschisă la sugestii?

Tocmai despre asta era vorba, își spuse el. Dintr-odată, Meg părea dispusă să-l primească în viața ei. Părea gata să participe la ceea ce avea să se întâmple între ei.

– Mi-am petrecut după-amiaza alături de cineva care știe cum să le țină piept bărbaților dominatori din familia Dare, spuse ea, după care îl prinse de după gât și îl sărută.

capitolul 6

În drum spre casă după cumpărături, Meg se gândise îndelung la discuția ei cu Riley și Olivia. Se gândi, mai ales, la tot ce îi spusese Olivia și înțelese că fie putea să se împotrivească poveștii dintre ea și Scott, fie putea să se bucure de ce avea el de oferit și să îl lase să plece când avea să se simtă pregătit să o facă. Iar odată ce lăsă în urmă toate temerile acelea, i se păru neașteptat de ușor să îl primească în viața ei.

Mai ales când el apăru la ușa ei cu o sticlă de apă minerală, vizibil îngrijorat, pentru că fusese prins în flagrant. Cum ar fi putut să-i reziste știind că, sub masca aceea de control, se ascundea un bărbat incredibil de dulce? Ca să nu mai spunem că era și din cale afară de sexy. Îl văzuse pe vizor, îmbrăcat într-o pereche de blugi închiși la culoare, care îi scoteau în evidență coapsele musculoase, și un tricou albastru care îi punea ochii în evidență și care se mula pe brațele lui.

Îi fu mai ușor decât s-ar fi așteptat să facă prima mișcare și era limpede că îl luă prin surprindere, ceea ce, își spuse ea, îi plăcu la nebunie. Dar de îndată ce își lipi buzele de el, Scott gemu de plăcere, o apucă de gât cu mâna lui mare și preluă controlul. Își plimbă ușor limba de câteva ori pe buzele ei, după care o pătrunse. O sărută îndelung, pasional, iar Meg simți cum i se înmoaie picioarele. O trase ușor de păr, un gest care o făcu să tresară, și o sărută cu patimă.

Meg își dădu imediat seama că nu se putea abține. Voia să îi simtă pielea fierbinte. Își înfipse mâinile

în tricoul lui și își lăsă palmele să alunece pe abdomenul lui, simțindu-i mușchii de oțel sub vârful degetelor.

Scott se desprinse de ea și trase o gură de aer, iar Meg profită de ocazie ca să prea controlul. Își lăsă mâinile să coboare spre pantaloni și îi desfăcu nasturii. El încercă să o apuce de încheieturi ca să o oprească, dar Meg fu mai rapidă și reuși să îi tragă pantalonii peste șoldurile tonifiate. Scott acceptă situația și o ajută să îl dezbrace, până ce blugii alunecară la picioarele lui. Ajunse imediat la erecția lui groasă și pregătită pentru orice.

Meg zâmbi și se așeză în genunchi. Nu era un act pe care obișnuia să-l facă cu plăcere, dar Scott avea ceva anume, iar felul în care se purta față de ea o făcea să-și dorească să îi ofere ceva în schimb. Și, în mod șocant, ideea de a-i face sex oral îi lăsă gura apă și îi umezi sexul.

– La naiba, iubito. Habar n-ai ce plăcere îmi face să te văd în genunchi în fața mea.

Meg ridică privirea spre el, brusc, jenată. Dar orice rezervă ar fi avut se risipi când zări dorința din ochii lui și adorația cu care o privea. Își lăsă capul în jos și își trecu limba pe erecția lui, la început cu grijă, cu o mișcare lungă pe penisul lui gros. El își înfipse degetele în părul ei și trase tare.

Durerea aceea înțepătoare și scurtă îi provocă, în mod, neașteptat, un șoc de excitare care se prelinse din scalp și până în sexul ei. Gemu de plăcere și își înfășură mâna în jurul lui. Îl primi apoi în gura ei, cât putut de adânc, după care alunecă în direcția opusă. Nu era deloc expertă în așa ceva, nu știa ce anume îi plăcea lui, dar îl auzi suspinând de extaz. Iar când Scott se împinse tot mai adânc în gura ei, îi dădu de înțeles că făcea bine ce făcea.

Își lăsă mâna să alunece de-a lungul erecției, folosindu-se de lubrifiatul gurii sale. Dar Scott nu se putu abține și, în scurt timp, preluă controlul și începu să înainteze în gura ei cu mișcări lungi și fluide. Spre marea ei mirare, se dovedi mult mai plăcut pentru ea să îi ofere plăcere decât s-ar fi așteptat.

Scott gemu de extaz, fără să-și ia mâna din părul ei, iar de fiecare dată când o trăgea de păr, Meg simțea un nou val de plăcere. Meg suspină, iar sunetul acela îl pătrunse și o penetră tot mai adânc, până ajunse în gâtul ei.

Meg se abținu să nu se înece și reuși să respire, primindu-l în gura ei.

– Dumnezeule, Meg, ești minunată.

Și el era la fel de minunat. Îi plăcea la nebunie aroma lui, parfumul acela moscat, ușor sărat, atât de bărbătesc. Ar fi dat orice să îl facă să termine.

Meg continuă să îi dezmierde cu gura și cu mâna până ce, în cele din urmă, Scott se retrase complet.

– Nu, iubito, nu vreau să termin în gura ta.

O dezbrăcă de pantaloni și de chiloți, aruncându-le în mormanul de pe jos. „Ce sexy", își zise ea, în timp ce el o luă pe sus și o duse în dormitor cu pași lungi.

O întinse apoi pe pat, iar Meg îl așteptă doritoare.

– Oricât de mult mi-aș dori să te gust, îi spuse el, așezând-o în mijlocul saltelei, îmi doresc mai mult să te pătrund.

Se aplecă peste ea și o penetră cu grijă. Era atât de umedă și pregătită pentru el că reuși să o pătrundă dintr-o singură mișcare, ajungând imediat la extaz.

Meg își arcui spatele și gemu de plăcere, simțindu-i penisul gros, iar drumul ei spre extaz începu imediat. Se întrebă dacă erau hormonii dezlănțuiți prin trupul ei sau dacă era prezența lui Scott, în orice caz, nu fusese

niciodată atât de excitată, atât de doritoare. Și nu era vorba doar despre aspectul fizic. Încercând să alunge gândurile acelea înspăimântătoare, se concentră pe prezent, pe bărbatul impunător care puse stăpânire peste trupul ei de fiecare dată când o pătrundea.

- Iubito, ador să fiu în tine, gemu el, în timp ce ea se agăță de el.

Din clipa în care îi simțise buzele în jurul erecției sale, Scott visase la tot mai mult, dar nu era îndeajuns să termine în gura ei.

- Ridică-ți picioarele, îi porunci el.

Meg făcu întocmai, agățându-și picioarele lungi în jurul lui, primindu-l tot mai adânc în căldura ei. Scott se sprijini în brațe și se retrase ușor, după care o pătrunse din nou, tot mai repede și mai tare. Pereții ei delicați se strânseră în jurul lui și își înfipse călcâiele în spinarea lui, iar Scott o simți peste tot.

Își continuă asudat mișcările, mânat de o dorință și de o nevoie carnală. O pătrunse cu intensitate, știind prea bine că nu era prea mult pentru ea, înțelegând că și ea îl dorea la fel de mult pe cât o dorea el pe ea.

Porniră amândoi în căutarea orgasmului și îi simți unghiile în carne, arcuindu-și spatele și suspinând sub greutatea lui. Fizic, era un act rapid și furios, dar în esență era ceva mai puternic, care trăgea din subconștientul lui, o conexiune emoțională pe care nu mai trăise niciodată, nici în timpul sexului și nici în afara lui. Știa prea bine despre ce era vorba, cu toate că își spuse că era prea devreme, prea repede. Chiar dacă îl speria.

O clipă mai târziu urmă orgasmul ei, iar când Meg îi strigă numele, strângându-se în jurul lui, sexul ei strângându-se fierbinte în jurul erecției lui, Scott termină și el, umplând-o cu dorința lui, reușind să oprească toate

acele gânduri, mai ales toate sentimentele care dăduseră năvală în mintea lui.

Îi simți răsuflarea greoaie și se dădu de pe ea, ca să nu o strivească.

Meg întoarse privirea spre el, cu obrajii îmbujorați.

– A fost... intens, spuse ea, zâmbind.

– Știu, iubito.

Meg închise ochii și încercă să-și tragă sufletul.

– Nu pot să înțeleg... spuse ea, încercând să-și găsească cuvintele. Trebuie să fie de la hormonii de sarcină, zise ea, în cele din urmă.

Scott își dădu imediat seama la ce se referea.

– Nu e de la hormoni, spuse el, ursuz.

Făcuse destul sex la viața lui, chiar și cu soția lui însărcinată, ca să știe. Nimic din ce trăise până atunci nu se compara cu partidele de sex dintre ei doi.

Întinse mâna după ea și o trase pe el.

– Nu este de la niște hormoni amărâți, zise el, frecându-și erecția de sexul ei.

Meg făcu ochii mari. Era surprinsă, fie de tonul lui dur, fie de reacția deja pregătită a trupului său. Pe el, cu siguranță, îl luă pe nepregătite.

– Nu am vrut să spun că...

– Ba da, spuse el.

O sărută pasional, cu limba, posedând-o în cel mai primitiv fel cu putință. Când se dezlipi de ea, îi aduse capul la pieptul lui și rămase cu ochii închiși, deopotrivă speriat și alarmat de reacția lui primitivă la gândul că ea ar putea să încerce să minimalizeze ceva ce Scott nu mai simțise niciodată până atunci.

Rămase în tăcere, Meg cu sânii lipiți de pieptul lui, simțindu-i răsuflarea caldă pe obraz.

– Scott? spuse ea, eliberându-se din strânsoarea lui ca să-l privească în ochi.

– Da?

– Povestea asta mă sperie, șopti ea.

Mărturisirea ei îi făcu inima să tresară.

– Acum câteva zile eram însărcinată și singură, încercând să fac față schimbărilor din viața mea și unui fost iubit nebun, știind că n-am încotro decât să preiau controlul și să-mi asum toată responsabilitatea, ca un adevărat adult. După care ai venit tu să mă salvezi, ca un cavaler pe cal alb.

Scott îi întâlni privirea, fără să îi dea drumul.

– Să știi că și pentru mine e copleșitor.

Meg îl privi surprinsă.

– Dar povestea asta dintre noi e minunată. Vreau să știi că nu ești singură, spuse el, cu toată sinceritatea.

Începuse să se îndrăgostească de ea până peste cap și nu avea de gând să se oprească să simtă ceva ce era atât de minunat.

Meg lăsă să-i alunece o lacrimă pe obraz, iar el i-o șterse.

– Meg, ce s-a întâmplat?

– Nu înțeleg ce-mi faci, răspunse ea sincer, întâlnindu-i privirea. Și nu încerc să mă desconsider sau să îmi pun bețe-n roate. Pur și simplu, așa văd lucrurile. În același timp, mă bucur că ești aici și oricum nu am puterea să te alung.

– Foarte bine. Pentru că nu ar fi deloc ușor. Unele lucruri, pur și simplu, sunt menite să fie așa.

– Doar că, din experiența mea, basmele nu au un final fericit.

Scott o sărută pe frunte.

– Încearcă să nu te mai gândești la asta, bine?

El cu siguranță prefera să nu o facă.

– O să încerc, răspunse ea.

– Foarte bine. Ești obosită? întrebă el.
– Foarte obosită.
– Atunci hai să mergem la culcare.

Ziua de luni veni prea repede. Scott rămase peste weekend, iar Meg își dădu seama că nu-și aducea aminte de ultima oară când se simțise atât de bine să se relaxeze acasă. Lui Scott îi plăceau filmele de acțiune, la fel și ei, ceea ce însemna că reușiră să cadă repede de acord la ce să se uite. Aleseră filmul *Eroi de sacrificiu*, pe Netflix, așa că Scott își stăvili nevoia de acțiune, iar ea nevoia de Jason Statham, după care trecură la seria *Taken*, pe care Meg nu apucase să o vadă la cinema. Liam Neeson nu era nici el deloc de lepădat.

Înainte să plece la muncă, Scott îi reaminti că Rick avea să o urmărească până la școală și să o aștepte în parcare, în caz că fostul ei avea să se gândească să-și facă apariția. Scott urma să meargă la biroul fratelui său ca să stabilească toate detaliile și să stea de vorbă cu un avocat despre parteneriatul lor, pentru a deveni oficial partener în afacerea Double Down Security.

La plecare o sărută.

– Să ai o zi frumoasă, iubito.

Meg simți cum îi tresare inima și plecă la muncă. Poate pentru că era într-o stare bună de spirit, i se păru că elevii ei fură din cale afară de cuminți, iar dimineața trecu fără să-și dea seama. După ce îi trimise la profesorul de muzică pentru o jumătate de oră, se întoarse în clasă pentru o pauză scurtă, dar după doar câteva minute sună interfonul din clasă. Era Allie, care o chemă în biroul ei, iar Meg porni pe coridorul lung decorat cu o mulțime de desene ale copiilor, după care intră în biroul ei.

Biroul lui Allie era exact în fața ușii.

– Bună, îi spuse Meg prietenei ei.

– Bună, zise Allie, cu un zâmbet scurt. Meg, oamenii aceștia ar vrea să stea de vorbă cu tine, spuse ea.

Făcu un gest spre o femeie elegantă, cu păr blond, tunsă bob, ușor machiată, îmbrăcată într-un costum frumos și la domnul care o însoțea, un bărbat cărunt, îmbrăcat cu un costum bine croit.

Meg nu avea nici cea mai mică idee cine erau și, dacă ar fi fost vorba despre părinții vreunuia dintre elevii ei, ar fi știut. În mod complet neașteptat, fuseseră cu toții prezenți la întâlnirea cu părinții de serile trecute. Dar pe acești doi oameni, nu-i recunoscu.

– Domnișoară Thompson? întrebă bărbatul.

Meg încuviință, îngrijorată.

– Cu ce vă pot ajuta?

Femeia făcu un pas spre ea și spuse:

– Numele meu este Lydia Ashton, iar el este soțul meu, Walter.

– Ashton? Sunteți rude cu Mike Ashton? întrebă Meg, văzând stele verzi în fața ochilor.

Dintr-odată, simți cum îi fuge pământul de sub picioare și se sprijini de perete.

Femeia încuviință cu o mișcare scurtă din cap.

– Suntem părinții lui Mike.

Meg rămase cu răsuflarea tăiată. Nu avea de gând să stea de vorbă cu ei acolo, de teamă ca nu cumva să o audă directorul școlii, care oricum era supărat pe ea pentru statutul ei de mamă singură. Ultimul lucru de care avea nevoie era ca directorul să audă că avea discuții personale în timpul orelor de muncă.

Așa că își îndreptă spatele.

– Ar fi mai bine să mergem să vorbim între patru ochi. Am doar douăzeci de minute până îmi începe ora.

Îi duse departe de privirile curioase ale lui Allie, pe coridor, într-un colț mai retras, unde nu era nici o sală de curs.

– Ce căutați aici? Ce vreți de la mine? îi întrebă Meg.

– Mike ne-a spus că refuzi să stai de vorbă cu el, zise mama lui.

Meg știa că Rick, bodyguardul ei, era în mașină, cu ochii după Mike, pe care, datorită pozelor online, ar fi putut să-l recunoască într-o clipită. Oare Mike îi trimisese pe părinții lui pentru că nu putea să fie el direct?

Meg își încleștă pumnii.

– Am un ordin de restricție împotriva lui, ceea ce înseamnă că nu vreau să-l văd. Iar Mike l-a încălcat deja. Dacă îl prinde poliția în preajma mea, o să-l aresteze.

Meg se sprijini de perete, simțind cum o lasă picioarele.

– Da, mare păcat. Fiul meu este... o mare dezamăgire pentru noi.

Meg făcu ochii mari.

– Asta ne aduce astăzi aici. Vrem să ne asigurăm că noi doi, spuse femeia, făcând referire la ea și la soțul ei, vom putea să ne vedem nepotul.

Meg clătină din cap, șocată.

– Poate nu știți, dar când i-am spus fiului dumneavoastră că o să fie tată, mi-a cerut să-i dovedesc că e tatăl copilului meu, spuse ea, încă jignită de acuzațiile lui. Nu mă deranjează să fac un test. Pentru că e copilul lui. Doar că el s-a enervat și m-a împins cu putere. Am căzut și aproape că am pierdut sarcina, spuse ea, cu un nod în gât. Fiul dumneavoastră e un bătăuș, continuă cu o voce slabă, ducându-și mâna la pântec. Tot ce vreau este ca Mike să renunțe la drepturile sale. Avocatul meu i-a trimis deja actele și, având în vedere reacția lui inițială, nu înțeleg de ce nu le-a semnat deja.

Un gând îngrozitor încolți în mintea ei văzându-se față-n față cu părinții lui.

– S-a răzgândit cumva? Pentru că nu îl vreau în preajma mea sau a copilului meu.

Cealaltă femeie o privi cu o expresie de regret și compasiune.

– După cum spuneam mai devreme, Mike e o mare dezamăgire pentru noi. Nu își dorește să fie tată.

– Și atunci, de ce nu vrea să semneze actele? întrebă Meg.

Urmă un schimb de priviri între Lydia Ashton și soțul ei, unul pe care Meg nu reuși să-l descifreze.

– Nu știm ce motive are Mike ca să se comporte astfel, spuse Lydia, întorcându-se spre Meg. A fost dintotdeauna un copil dificil. La fiecare pas ne-a făcut probleme, iar când a căzut în patima alcoolului, și-a pierdut controlul.

– Iar dumneavoastră l-ați dat afară din casă, spuse Meg, repetând ce auzise de la el.

Femeia tresări.

– În repetate rânduri, sperând că o să ajungă la pământ și că o să ne ceară ajutorul.

– Doar că el a continuat să găsească oameni neștiutori care au văzut ce era mai bun în el și care l-au primit în casa lor, spuse Walter, vorbind și el pentru prima oară.

– Așa ca mine, spuse Meg.

– Nu te judeca prea aspru. Știm și noi cât poate să fie de șarmant.

– Ei bine, îmi pare rău că ați bătut drumul până aici, spuse Meg, cu un nod în gât. Mike știe prea bine ce vreau de la el și poate să stea de vorbă cu avocatul meu.

Lydia dădu să o atingă pe umăr, dar se opri.

– Sper că-ți dai seama că bebelușul tău va face parte din familia noastră.

– Nu și dacă fiul dumneavoastră semnează actele.

Meg se agăță de speranța că fostul ei urma să facă ce era mai bine pentru toată lumea. Pentru că știa că nu voia să aibă nimic de-a face cu copilul ei.

– Nu vrem să pierdem legătura, o avertiză Lydia. Familia este foarte importantă pentru noi.

„Da, iată ce treabă minunată ar fi făcut cu propriul fiu", își zise Meg, cu amărăciune, cu toate că se abținu să o spună cu voce tare.

Lydia dădu ușor din capul cu coafură perfectă.

– Nu vrem altceva decât să ne lași să-l vedem pe cel mic, pe *nepotul* nostru. Dacă accepți, poate vom reuși să îl convingem pe Mike să facă ce vrei tu și să renunțe la drepturile sale... dar nu și la ale noastre.

Meg se uită lung la ea. Oare chiar erau gata să o ajute să scape de fiul lor? Sau încercau să o joace pe degete?

Pe de altă parte, putea să-i înțeleagă. Ea nu avea familie, iar dacă asta ar fi însemnat că bebelușul ei urma să aibă și alți oameni buni în viața lui, în afară de ea... doar că tocmai asta era problema, nu? Că nu știa absolut nimic despre soții Ashton. În afară de ce-i spusese Mike, că aveau mania controlului. Cu toate că nu putea să aibă prea mută încredere în cuvintele lui Mike.

– Nu vrem altceva decât să fim aproape de cel mic. Sper să reușim să ajungem la o înțelegere, o imploră Lydia. Scoase din geantă o bucată de hârtie cu un număr de telefon. Poftim. Gândește-te mai bine, te rog.

Meg luă hârtia, știind că avea multe la care să se gândească.

Lydia se uită lung la ea, după care înclină din cap.

– Mulțumesc că ai acceptat să stai de vorbă cu noi.

Dacă ar fi fost după ea, nu ar fi făcut-o, își spuse Meg. Doar că femeia probabil că știuse de la bun început să elementul surpriză urma să funcționeze în favoarea ei.

Meg își controlă emoțiile până ajunse în sala de curs când se prăbuși pe scaun. Cu toate că soții Ashton nu o amenințaseră în nici un fel, îi dăduseră de înțeles că voiau să aibă acces la copilul ei. Meg își duse mâna la burtă, întrebându-se cum ar fi putut să afle adevărul despre ei.

Poate că oamenii lui Tyler puteau să descopere informații care să o ajute să ia o decizie. Din păcate, ea nu știa prea multe. Tot ce știa de la Mike era că părinții lui obișnuiau să-l controleze pe partea financiară. Cu toate că Meg își dăduse repede seama că Mike nu făcea nimic ca să câștige bani, ceea ce însemna că el conta pe ajutorul părinților săi, fiind astfel obligat să le facă pe plac. Era o dinamică familială ciudată. Iar Meg nu avea de gând să fie un pion în jocul lor. Dacă chiar era vorba de un joc la mijloc. Poate că cei doi soți erau sinceri.

Inima îi bătea să-i iasă din piept. Pur și simplu, nu voia că fiul ei să ajungă într-un mediu abuziv și instabil. Ea însăși crescuse într-un astfel de mediu.

Bineînțeles că, după vizita soților Ashton, restul zilei trecu greu. Meg avea atâtea griji pe cap că smiorcăielile și mofturile copiilor i se părură cu atât mai exagerate și mai enervante. Încercă să rămână cu zâmbetul pe buze și se concentră pe copii și pe munca ei, până ce auzi, în cele din urmă, clopoțelul de final.

Întotdeauna obișnuia să-i aștepte pe părinții elevilor săi. De data asta, doi dintre ei ajunseră cu întârziere, dar nu voia ca cei mici să se simtă speriați, părăsiți sau

nedoriți. Până ca Meg să iasă din clădire, majoritatea celorlalți profesori erau deja în drum spre casă.

Meg ieși din școală și îl văzu pe Rick în mașină, cu ochii pe ea, și răsuflă ușurată.

În drum spre mașină, îi sună telefonul. Sperând că era Scott, răspunse fără să vadă exact cine suna.

- Alo?

- Tâmpita dracu'! Ce treabă ai tu cu părinții mei?

Țipetele lui Mike o luară pe nepregătite.

De îndată ce îi auzi vocea, își scăpă geanta jos. De unde știa că stătuse de vorbă cu părinții lui?

Dumnezeule, era evident că încă era cu ochii pe ea. Meg aruncă o privire în jurul ei, sperând să-l zărească în parcare, însă fără succes.

Așa că își concentră, din nou, atenția spre telefon.

- Mike! Semnează odată documente dacă vrei să scapi de mine!

- Chiar nu pot. Dacă fac asta, părinții mei o să mă dezmoștenească.

Meg închise ochii, încercând să se liniștească, pentru că, în cele din urmă, începu să înțeleagă despre ce era vorba. Despre bani. Ce altceva conta pentru Mike? Nu la ea se mutase ultima oară când părinții lui îl lăsaseră fără bani?

Meg rămase cu telefonul la ureche, încercând să hotărască ce să facă. Se gândi serios să îi lase pe părinții lui Mike în viața copilului ei, dacă aveau să se dovedească a fi oameni buni. Oare asta avea să-l mulțumească pe Mike? Oare avea astfel să accepte să renunțe la drepturile sale și să dispară din viața ei?

- Dacă sunt dispusă să le promit părinților tăi că vor putea să-l vadă pe cel mic? Dar fără tine, specifică ea.

– Nu! şuieră el. O să încerce să-i acapareze viaţa mucosului ăluia.

– Nu vorbi aşa despre copilul meu! strigă Meg, nervoasă.

Mike era un ticălos prost şi egoist.

– La naiba, Meg. Nu contează. Nu poţi să-i laşi să aibă o relaţie cu el, zise el. Sunt în stare să-l facă moştenitorul lor, iar eu o să pierd totul.

„Sărmanul de tine", îşi spuse ea. Cum şi-l imaginase vreodată fermecător? Cu toate că fusese. Înainte să se apuce de băutură. Înainte să o lase să vadă cum era în realitate.

– Ce trebuie să fac ca să te scot din viaţa mea? îl întrebă ea, apucându-se să adune de jos toate lucrurile care îi scăpaseră din geantă.

– Exact ce ţi-am spus să faci de la bun început. Să scapi de copilul ăsta blestemat! Astfel, eu o să rămân fiul perfect, iar părinţii mei n-o să mă mai ameninţe cu un alt moştenitor.

Complet şocată, Meg aproape că îi închise telefonul în nas, dar Mike apucă să vorbească din nou:

– Fie o faci tu, fie o fac eu pentru tine.

Meg scăpă telefonul pe jos şi rămase fără aer. Rămase în genunchi, nevenindu-i să creadă cele auzite.

– Meg! se auzi o voce familiară, iar când întoarse capul, îl zări pe Rick venind spre ea.

Rick îngenunche şi o ajută să-şi strângă lucrurile, după care o ridică de jos.

– Ce s-a întâmplat?

Meg se uită în ochii lui verzi, atât de liniştitori, şi trase adânc aer în piept.

– Părinţii fostului meu iubit au venit să mă vadă la şcoală. Şi Mike m-a sunat mai devreme.

Rick lăsă să-i scape o înjurătură.

- Dă-mi telefonul, îi zise el, așteptând cu mâna întinsă.

Meg își scoase telefonul, îl deblocă și i-l dădu. Rick verifică ultimul apel și sună.

- Cred că e un telefon cu cartelă, spuse el. La naiba! Hai să mergem!

O apucă de braț și o duse la mașina lui, dar Meg îl opri.

- Stai, am venit cu mașina mea.

- Ți-o aducem noi mai târziu.

- Dar...

- Preferi să-l suni pe Scott și să-i spui că nu vrei să vii în mașină cu mine ca să fii în siguranță? Sau preferi să-l sun eu? Nu crezi că e mai bine să asculți de mine? spuse el, după care își deblocă Fordul negru din telecomandă.

Meg se uită lung la el, în timp ce Rick îi deschise portiera.

- De ce sunteți toți așa de autoritari?

Își puse centura de siguranță și își sprijini capul pe scaun, simțindu-se, dintr-odată, atât de obosită. Când devenise viața ei atât de complicată? se întrebă ea. De ce?

Scott își petrecu următoarele zile familiarizându-se cu afacerea fratelui său. Care devenise și afacerea lui. Mă rog, urma să fie de îndată ce aveau să semneze actele.

Nu-și aducea aminte ultima oară când se simțise atât de împăcat cu o decizie. Era ca și cum, în sfârșit, era exact la locul potrivit. Avea libertatea de a împinge limite și reguli la nevoie, fără să fie mustrat pentru că încălca normele departamentului de poliție. Trase adânc aer în piept, recunoscător că și noii săi colegii îl primiseră cu brațele deschise. Bineînțeles că se amuzaseră pe seama

lui, spunându-i că nu reușise să reziste în poliție, după care îl bătură pe spate și gata.

Scott se instală într-un birou mic, lângă biroul lui Tyler, refuzând oferta fratelui său de a face schimb cu altcineva care avea un birou mai mare. Nu avea nevoie de un spațiu mare sau de statutul care venea cu un birou mai spațios. Avea nevoie doar de liniște și pace ca să-și facă treaba.

Cât despre fostul iubit al lui Meg, reușise să afle mai multe informații despre el și despre familia lui. Se părea că Mike era oaia neagră a familiei, și părinții lui încercaseră în repetate rânduri să îl interneze la clinici de reabilitare ca să-l scape de dependența de alcool. Mai află că Mike fusese adoptat. Nu mai știa nimic altceva. Deocamdată. Luke încă făcea cercetări. Căzut pe gânduri, aruncă o privire pe fereastra care dădea în parcare. Ce priveliște minunată!

Dintr-odată, zări un sedan negru, simplu, intrând în parcare. Scott încercă să-și ferească privirea de razele soarelui și îl văzu pe Rick ieșind din mașină, cu Meg în dreapta sa, după care o conduse în clădire, ținând-o strâns de braț. Bărbatul căruia îi fusese încredințată grija lui Meg era vizibil încordat, în timp ce ea părea obosită și necăjită.

– La naiba! exclamă Scott.

Se ridică de la birou și porni în întâmpinarea lor, întrebându-se ce naiba se mai întâmplase de data asta.

capitolul 7

– Vreau să mă duc acasă, o auzi Scott pe Meg spunându-i lui Rick, când ieși în întâmpinarea lor la intrare.

Se întâlniră toți la recepție.

– Ce s-a întâmplat? întrebă el, aruncând o privire spre Meg.

De aproape, era palidă și răvășită, cu pantalonii murdari și cu părul desprins. Cu toate acestea, era la fel de frumoasă.

– O las pe ea să-ți spună. Eu mă duc să verific numărul ăsta, spuse Rick, după care se îndepărtă, cu telefonul lui Meg în mână.

Scott se uită lung la ea. Avea nevoie disperată de răspunsuri, așa că o luă de mână și o duse în biroul său. Până să apuce să închidă ușa în urma ei, inima deja stătea să-i iasă din piept.

Se întoarse cu fața spre ea și îi prinse imediat chipul între palme.

– Ești bine? o întrebă el, mai întâi de toate.

Meg încuviință.

– Sunt bine. Puțin speriată, dar bine. I-am spus lui Rick să mă ducă acasă, ca să mă adun, dar a insistat să venim aici.

– Ce s-a întâmplat? o întrebă el, din nou. Începe cu începutul.

– Părinții lui Mike au venit să mă vadă la școală, să-mi spună că vor să-l vadă pe cel mic. Și, dacă-ți vine să crezi, nu asta m-a tulburat așa de tare. De fapt, m-a tulburat, dar nu în sensul că mi-ar fi teamă de ei.

Scott încercă să țină pasul cu discursul ei încurcat.

– În regulă, vorbim mai târziu despre părinții lui Mike, spuse el, așezându-se pe biroul său mai mult gol, după care o luă în brațe și o așeză lângă el. Ce altceva s-a mai întâmplat?

– Tocmai mă pregăteam să plec de la școală când a sunat telefonul. Era Mike și mi-a spus că știe că părinții lui au fost să mă vadă, ceea ce înseamnă că e cu ochii pe ei. Sau pe mine. Sau pe noi toți. Nu am nici cea mai vagă idee, spuse ea, dându-și la o parte părul de pe față cu o mână tremurândă.

– Liniștește-te și spune-mi ce ți-a zis.

Meg îl privi cu ochii mari și căprui.

– I-am spus că, dacă semnează actele, o să dispar din viața lui, iar el mi-a zis că, dacă face asta, părinții lui n-o să-i mai dea nici un ban. Din cauză că vor să-l vadă pe cel mic, cum mi-au spus și mie. Așa că m-am oferit să le acord lor acest drept, nu și lui.

Scott dădu să o întrebe ce naiba era în mintea ei, dar Meg îi făcu semn să tacă.

– Pur și simplu, încercam să aflu mai multe informații de la el, atâta tot. Nu aș face niciodată una ca asta fără să am mai multe informații. În orice caz, am presupus că o să profite de ocazie ca să le ofere părinților săi exact ce-și doresc, nu?

– Așa aș crede, dar să înțeleg că nu a făcut-o?

Meg dădu din cap că nu.

– Mi-a spus că, dacă fac asta, părinții lui sunt în stare să-l numească pe cel mic singurul lor moștenitor și că el o să piardă totul.

– Măcar acum știm că e vorba despre bani.

Scott îi prinse mâinile într-ale lui, supărat să constate că erau atât de reci și de transpirate. I le frecă ușor între palme, încercând să o încălzească, reușind

să se încălzească și pe el însuși, în cele mai nepotrivite feluri cu putință.

– L-am întrebat ce trebuie să fac ca să dispară din viața mea și mi-a zis să fac ce mi-a zis de la bun început. Să scap de copil și...

Cuvintele acelea reușiră să trezească un instinct primar și violent în Scott, ceea ce îl făcu să mârâie nervos.

Meg ridică privirea spre el, șocată.

– De ce ai reacționat așa?

– Pentru că te-a amenințat, răspunse Scott, preferând să nu-i împărtășească toate problemele lui într-un moment ca acesta.

– Dar...

– Mai târziu, îi promise el. Îți povestesc tot mai târziu, când ajungem acasă.

Meg încuviință.

– E a doua oară când amâni să-mi spui ceva. Să știi că n-o să uit, spuse ea, cu un glas hotărât.

– Bine.

Știa că nu avea încotro decât să-și facă curaj și să îi povestească tot adevărul despre Leah și despre copil. Dar nu acum, mai târziu.

Promisiunea lui o făcu să se relaxeze.

Doar că, în clipa de față, era vorba despre Meg și despre faptul că ea era hotărâtă să păstreze copilul, spre deosebire de Leah, care făcuse un avort fără știrea lui.

– Să ne întoarcem la tine. Și la Mike, spuse Scott.

O expresie sfidătoare apăru pe chipul ei frumos.

– Dacă nu am vrut să fac avort când am aflat că sunt însărcinată, când eram încă în stare de șoc, ce-l face să creadă că o s-o fac acum? spuse ea, eliberându-se din strânsoarea lui, ducându-și mâinile la pântec.

El fiind un bărbat care pierduse totul pe neașteptate, fără nici un fel de avertisment, din cauza unei ticăloase

egoiste care nu dăduse niciodată doi bani pe sentimentele lui, Scott o privi şocat şi admirativ pe femeia aceea protectoare.

– S-a mai întâmplat şi altceva? întrebă el, posomorât.

Meg dădu uşor din cap, cu ochii în lacrimi.

– Mi-a spus că fie scap eu de copil, fie o face el, şopti ea.

Scott lăsă să-i scape o înjurătură, mânat de sentimente posesive.

– N-o să-l las să se apropie de tine, îi făgădui el.

Era dispus să facă orice ca să îi protejeze pe Meg şi pe copilul ei, dar mai mult decât orice, voia să o facă să se simtă în siguranţă.

– Sunt alături de tine.

În clipa aceea Meg se aruncă în braţele lui, hotărâtă să nu-i mai dea drumul.

– Nu ştiu de ce eşti cu mine, dar mă bucur să eşti aici.

Se lipi de el, iar el îşi îngropă chipul în părul ei, adulmecându-i parfumul sexy.

– O să fie bine.

Meg se desprinse de el şi se uită în ochii lui.

– Te cred.

Cu o privire intensă, se apropie de el şi îl sărută, lipindu-şi uşor buzele de gura lui, iar Mike se pierdu. Îşi trecu uşor vârful limbii pe buzele ei, iar după ce Meg îşi depărtă uşor buzele, o pătrunse.

Îl primi bucuroasă, iar sărutul se transformă într-unul lung şi pasional. Îi plăcea la nebunie să o guste, ar fi putut să o sărute o viaţă întreagă. Chiar şi în timp ce erecţia lui implora să se elibereze, ar fi putut să petreacă ceasuri întregi doar sărutând-o. Îi ridică uşor bluza şi începu să-i mângâie sânii, prin sutienul de dantelă.

– Cred că nu o să pun nimic pe birou doar ca să pot face asta, îi șopti el, după care își îngropă gura la gâtul ei.

Dar o mușcă ușor, știind prea bine că ar fi deranjat-o dacă avea să-i lase urme. Cu toate că bestia din interiorul lui ar fi vrut să o devoreze, o respecta prea mult ca să îi creeze probleme educatoarei cea sexy și fierbinte.

Meg se dădu mai aproape de el, iar el o trase în brațele lui, așezând-o în poală. Erecția lui reacționă cu entuziasm, cu toate că nu avea parte de acțiune. Dar Meg se mișcă ușor în poala lui până ce își lipi sexul de erecția lui și, în timp ce el începu să se unduiască, Meg își înfipse degetele în bluza lui, gemând de plăcere.

– Știu exact de ce ai nevoie, iubito. Lasă-mă să te liniștesc, șopti el, prinzând-o de șolduri, frecând-o ușor de el, savurându-i gemetele și răsuflarea greoaie.

Strânse din dinți când îi simți sexul frecându-se de penisul lui, hotărât să-și amâne propria eliberare. Pentru că nu despre el era vorba. Pentru că, de când o întâlnise pe Meg, nimic altceva nu mai conta în afară de ea.

– Oh, Scott, mă simt atât de bine, spuse ea, unduindu-și șoldurile, frecându-se de el.

– Imaginează-ți că te penetrez. Cu intensitate. Cu nebunie. Ești așa de fierbinte. Vreau să ți-o trag, să-ți dau tot ce ai nevoie.

În clipa aceea Meg își dădu capul pe spate și își lipi pelvisul de al lui, scoțând un strigăt de plăcere.

Scott reuși să o reducă la tăcere cu un sărut pasional, înghițindu-i orgasmul în timp ce trupul ei se cutremură în jurul lui. În timp ce ea își savură eliberarea, Scott simți cum îmbrățișarea aceea avea să-l sugrume. Totuși, reuși să se controleze, încercând să se concentreze pe altceva și nu pe femeia aceea incredibil de sexy care urca pe culmile plăcerii în brațele lui.

În cele din urmă, Meg se prăbuși în îmbrățișarea lui și chiar și el avu nevoie de câteva minute ca să-și recapete răsuflarea. Nu ar fi putut să spună cât timp trecu până auzi pe cineva bătând la ușă.

Meg încercă să se desprindă de el, dar el nu o lăsă să o facă.

– Intră.

– Rick a avut dreptate, e un telefon cu cartelă, spuse Tyler, pășind în biroul lui, îndreptându-și imediat privirea spre Scott și spre femeia rușinată din brațele lui. Vreți să mă întorc mai târziu? întrebă el, rânjind.

– Nu, continuă, zise Scott.

Meg își înfipse degetele în spinarea lui, dar Scott reuși să nu tresară.

Tyler se sprijini de tocul ușii.

– După cum spuneam, idiotul ăla a folosit un telefon cu cartelă. Nu a lăsat nici o urmă. Rick mi-a povestit toate cele întâmplate astăzi. Dacă mă întrebi pe mine, singura variantă e să încerci să stai de vorbă cu părinții lui. Să încerci să-ți dai seama dacă au vreo influență asupra fiului lor.

Scott o mângâie pe Meg pe spate, cât se poate de conștient încă de femeia care stătea în brațele lui.

– O să găsim noi o soluție, îi spuse el fratelui său.

Tyler încuviință, după care ieși din birou, rânjind și trase ușa cu zgomot după el.

– Dumnezeule, ce rușine! exclamă Meg, eliberându-se din strânsoarea lui și începând să-și aranjeze hainele, să-și îndrepte pantalonii și bluza, care atârna pe ea. Eram călare pe tine, tocmai ce...

Scott știa și el prea bine ce tocmai se întâmplase între ei. Penisul său era încă erect și deja îl dureau testiculele.

– Nu-ți face probleme, suntem în biroul meu. Nu-l interesează pe Tyler ce fac aici.

– Ei bine, pe mine mă interesează, spuse ea, scoțându-și pieptănul, încercând să-și aranjeze părul. Trebuie să mă duc acasă, să mă liniștesc. Să mă relaxez. Doar că am nevoie de mașină și am lăsat-o la școală, așa că poți să mă duci tu acasă.

Era adorabil cât era de îmbujorată, și ar fi dat orice să nu o necăjească și mai tare, dar nu se putu controla.

– Bine, ai dreptate, mai întâi trebuie să te ducem acasă. dar nu ca să-ți faci un duș și ca să te relaxezi. Vreau să-ți pregătești un bagaj și să vii acasă la mine.

– Poftim? strigă ea.

– Mike e pe urmele tale. Te-a amenințat deja. Blocul tău nu are pază, nici alarmă, nu ești în siguranță acolo. Vreau să fiu cu ochii pe tine. Și cu alte părți ale corpului, adăugă el, încercând să mascheze aerul dominator cu un rânjet.

– Știu prea bine ce încerci să faci, spuse ea, uitându-se lung la el.

– Aș fi dezamăgit dacă nu ți-ai fi dat deja seama.

Meg oftă și începu să se plimbe de colo, colo prin biroul mic. Cu toate că tocmai avusese parte de un orgasm minunat, devenise din nou stresată din clipa în care îl văzuse pe Tyler Dare intrând în biroul lui Scott.

– Mi-am promis că o să fac lucrurile ca la carte. Când vine vorba de tine, de Mike. Mi-am promis să o să iau doar decizii înțelepte.

Pentru că nu era deloc înțelept să se îndrăgostească până peste cap de bărbatul acela incredibil, care făcea tot posibilul să o protejeze și să o țină în siguranță, care își făcuse loc în viața ei, făcându-se indispensabil și dorit. Meg încercă să nu se mai gândească la asta. Nimeni

nu era indispensabil, şi era perfect capabilă să-şi poarte singură de grijă. Cu toate acestea, îşi dădu repede seama că nu era deloc înţelept să îşi pună în pericol propria viaţă şi viaţa copilului ei din cauza mândriei sau din cauza greşelilor din trecut.

– Ştiu că cea mai bună soluţie e să stau cu tine până se rezolvă situaţia asta cu Mike, recunoscu ea cu inima îndoită.

Din acest punct de vedere şi doar din acest punct de vedere, soluţia lui Scott avea sens. Cu toate că inima ei refuza să accepte realitatea.

Scott o privi surprins.

– Mulţumesc că nu te opui.

– Mulţumesc că mi-ai oferit casa ta, spuse ea, evitând să se uite în ochii aceia albaştri, de teamă că avea să se piardă în ei.

– O să vorbesc cu băieţii să-ţi ducă maşina acasă la mine.

– Mulţumesc, îi spuse ea. Putem să plecăm chiar acum?

– Da.

– Foarte bine.

Era nerăbdătoare să plece şi nu doar ca să poată să-şi facă un duş şi să se relaxeze, ci pentru că avea nevoie să audă răspunsurile promise de Scott. Şi nu avea de gând să renunţe până nu îl făcea să vorbească.

Scott răsuflă uşurat când ajunseră acasă, iar Meg nu insistă să stea de vorbă, simţind nevoia să se liniştească. Ştia, bineînţeles, că, mai devreme sau mai târziu, nu va avea încotro decât să-i mărturisească tot, dar se bucură de faptul că avu timp să facă un grătar, să bea o bere şi să o audă fredonând muzica de pe telefonul ei, în timp ce pregătea o salată. Îi plăcea să o vadă făcându-şi

de lucru prin bucătăria lui, simțindu-se ca acasă. Viața lui nu obișnuia să aibă un aer de normalitate, iar faptul că o avea pe Meg aproape îi induse o stare ciudată de liniște și pace.

Meg își făcuse, mai întâi de toate, un duș lung, iar acum își făcea de lucru prin bucătăria lui, îmbrăcată într-una dintre ținutele acelea cu pantalonași scurți de mătase, pe care le purta cu plăcere, cea de culoare bej. Genul de ținută care nu lăsa nimic imaginației și care îl făcea să fie mereu în erecție. Dacă nu ar fi văzut-o îmbrăcată în așa ceva când era singură acasă, mai că ar fi crezut că o face intenționat, ca să-l tortureze.

După cină, merseră în grădină și se tolăniră pe șezlonguri. Scott își îndreptă privirea spre piscina înconjurată de un gărduleț de protecție pentru copii, amintindu-și cât timp și energie investise în a aranja grădina după ce cumpărase casa. Grădina fusese o prioritate, și începuse cu partea din spate a casei pentru că, peste noapte, începuse să viseze cu ochii deschiși la un alt fel de viață. Spre deosebire de Leah.

Își îndreptă apoi privirea spre Meg, care îl privea în tăcere, cu ochii ei căprui. Îl aștepta să spună ce avea de spus.

– Presupun că e timpul să vorbesc, zise el.

Meg ridică din umeri, gest care nu făcu altceva decât să-i ridice sânii deasupra topului decoltat. Sfârcurile ei, deja întărite de aerul răcoros al serii, se vedeau prin materialul subțire, iar Scott abia se abținu să nu sară pe ea. Mintea și trupul lui erau prea încărcate ca să ia în calcul o astfel de amânare.

– Doar dacă vrei să o faci. Nu am de gând să te oblig să-ți deschizi sufletul în fața mea.

Își umezi din nou buza de jos cu limba, iar Scott abia dacă se abținu să nu dea uitării toată povestea aceea și să o lipească de șezlong, să lase trecutul în urmă.

Doar că știa prea bine că Meg avea să se supere dacă refuza să stea de vorbă cu ea sau încerca să-i distragă atenția. Avea toate motivele să o facă. Viața ei nu era nici un mister pentru el. El fusese cel care își făcuse loc în viața ei. Corect era să o primească și pe ea în viața lui. Oricât de mult ura să-și retrăiască trecutul, era hotărât să o facă.

Își lăsă capul pe șezlong, fără să-și ia ochii de la ea.

– Ți-am povestit deja despre familia mea. Despre faptul că tata nu era niciodată acasă, despre cum am aflat despre ceilalți copii ai lui și despre amanta lui. E limpede că toată povestea asta mi-a lăsat un gust amar despre ideea de căsătorie.

Meg se întinse pe o parte și își aduse genunchii la piept, așezându-se confortabil.

– Presupun că o copilărie nefericită te face fie să cauți ceva mai bun, fie să îți spui că nu vrei să ai parte de așa ceva.

Meg spera la ceva mai bun, își spuse Scott, și nici măcar nu era nevoie să o întrebe. În ciuda faptului că insista că voia să fie pe picioarele ei, iar Scott era convins că exact asta își dorea, undeva în sinea ei, încă visa la un final fericit, ca în povești.

Ceea ce îl făcea să se întrebe de ce insista să se încurce cu ea într-o situație ca asta? În definitiv, știa prea bine că Meg urma să aibă un copil și să ducă o viață de familie, genul de viață la care Scott nu visase niciodată nici înainte și nici după ce o cunoscuse pe Leah.

– Continuă, spuse Meg, întrerupându-i tăcerea.

Scott reveni la realitate, își drese glasul și spuse:

– Ai dreptate. Eu nu am avut niciodată de gând să mă căsătoresc.

– Și ce s-a întâmplat?

– A apărut uraganul Leah în viața mea. Am cunoscut-o la petrecea de Crăciun a familiei Thunder. Era model, venise la petrecere alături de unul dintre jucători, doar că nu se mai înțelegeau și s-au despărțit chiar în seara aceea. El a lăsat-o acolo, singură...

– Așa că i-ai sărit tu în ajutor. Scott Dare, veșnicul cavaler, spuse ea, cu un aer dramatic.

Lui Scott nu-i scăpă ironia din glasul ei, dar știa prea bine că avea dreptate. Se părea că avea un tipar, cel puțin făcuse același lucru de două ori. Văzuse la o femeie în pericol și sărise în ajutorul ei.

Dar, în loc să răspundă la comentariul lui Meg, continuă spunând:

– Părea să ne dorim aceleași lucruri în viață, ceea ce, la vremea respectivă, era un lucru bun. Îmi plăcea să am pe cineva când mă întorceam acasă. Ne-am mutat împreună la scurt timp. Nu neg că îi plăcea faptul că era cu cineva din familia Dare. Se bucura de toate avantajele faptului că fratele meu era președintele clubului Thunder și că tata deținea un lanț hotelier. Sincer să fiu, la momentul respectiv nu m-a deranjat asta, spuse el, aruncând o privire spre Meg.

– E aproape la fel de trist ca încăpățânarea mea de a ieși cu fel de fel de bărbați, sperând că o să se schimbe, cu refuzul meu de a mă despărții de ei, doar de teamă că o să rămân singură, zise ea.

„Uau! Dureros", își zise el, cugetând la cuvintele ei. Doar că...

– Ai dreptate. Și, dacă aș fi avut mintea de acum, poate că mi-aș fi dat mai repede seama că relația noastră

avea să se ducă pe apa sâmbetei. Doar că eu am continuat să gândesc cu...

Meg izbucni în râs înainte ca Scott să apuce să-și termine fraza.

- Am înțeles.

- Bine. Dar să știi că, la momentul respectiv, chiar am crezut că o iubesc. Știam că ea voia să se căsătorească, iar relația noastră mergea bine, ne simțeam bine împreună... așa că am acceptat. Și ne-a mers la fel de bine până după luna de miere, când a început să mă bată la cap să renunț la cariera în poliție și să merg să lucrez pentru Ian sau pentru tatăl meu.

Meg strâmbă din nas.

- În primul rând, e clar că tu nu ai accepta niciodată să lucrezi pentru tatăl tău. Mi-am dat seama de asta la scurt timp după ce te-am cunoscut. În al doilea rând, nu ai putea niciodată să ai un loc de muncă la care să stai în spatele unui birou, te-ar distruge. Ai nevoie de entuziasmul acesta care ți-l aduce munca de detectiv. Ție îți place să fii cu ochii pe oameni, să descoperi lucruri, să citești intenții ascunse, să pornești în căutarea băieților răi, să-i ajuți pe cei din jurul tău, spuse ea, aruncându-i o privire dezamăgită. Nu pot să cred că te-ai căsătorit cu cineva care nu înțelege nimic despre tine.

Scott dădu ușor din cap, surprins de un val de emoții în timp ce asculta rezumatul acela succint al lui Meg. În doar câteva săptămâni, femeia aceea ajunsese să-l cunoască mai bine decât Leah, cu care fusese împreună un an înainte de a se căsători. Meg nu doar că înțelegea cine era el cu adevărat, dar reușea mereu să-și dea seama de ce anume avea nevoie. Dumnezeule, era ceva incredibil!

- Bine, fie, ai dreptate. O pun pe seama faptului că eram tânăr, îndrăgostit și prost.

- Mi-ai luat vorba din gură, spuse ea, rânjind, iar surâsul acela o pătrunse, aducându-i o sclipire în ochi. Doar că povestea nu s-a terminat, nu-i așa?

Scott își trecu degetele prin păr.

- Nu, nu s-a terminat. Eu și Leah stabiliserăm de la bun început că nici unul dintre noi nu-și dorea copii.

De data asta, Meg se schimbă la față, iar Scott simți dispariția surâsului ei cuceritor.

Era mai bine să-i spună tot, își zise el.

- Iar când Leah a rămas însărcinată, a venit ca un șoc pentru noi fiindcă am avut întotdeauna grijă să nu se întâmple așa ceva.

- Uneori se întâmplă astfel de lucruri neașteptate, spuse Meg, pe un ton sec.

Soarele începuse să apună în spatele ei, iar în lumina apusului, părul ei căpătă nuanțe roșietice și castanii care îi atraseră atenția.

Scott ar fi dat orice să o strângă în brațe, dar știa prea bine că povestea aceea avusese impact asupra amânduror a și o simți cum se retrage în ea. Ura asta, dar nu avea încotro decât să înfrunte inevitabilul.

- A fost un șoc pentru mine, dar la fel ca tine, am reușit să accept realitatea în scurt timp și am început să mă gândesc la o viață nu doar cu mine și cu Leah în ea. Și nu mi-a fost deloc greu să mi-o imaginez. Familia aceea pe care nu am crezut niciodată că mi-o doresc, copiii pe care nu am crezut că o să-i am... gândul acela m-a entuziasmat. Și am început să visez la asta.

- Așa că ai cumpărat casa asta, zise Meg, aruncând o privire spre casa din spatele lui.

Scott încuviință din cap.

– Doar că Leah nu s-a arătat la fel de entuziasmată ca mine. Din contră, a căzut într-o depresie. Am vrut să-i arăt ce viață frumoasă am putea să avem împreună, așa că am cumpărat casa ca o surpriză pentru ea și am început imediat să lucrez la renovări. În cele din urmă, am adus-o să o vadă. Am crezu că, dacă o să vadă lucrurile din punctul meu de vedere, o să vadă ce vedeam și eu și o să-și dorească aceleași lucruri.

– Doar că nu s-a întâmplat asta? întrebă Meg.

Scott clătină din cap, iar Meg se întrebă ce naiba era în neregulă cu femeia aceea cu care se căsătorise Scott. Tatăl copilului lui Meg o dăduse cu capul de pereți când îi spusese că era însărcinată, în timp ce Scott se grăbise să cumpere casa visurilor sale. Și nici măcar atunci fosta lui soție nu fusese mulțumită.

– Ce s-a întâmplat? întrebă Meg, curioasă să afle restul poveștii.

– A aruncat o privire în jur și m-a întrebat cum de mi-am închipuit vreo clipă că și-ar dori să locuiască altundeva în afară de South Beach, locul unde erau toate petrecerile și distracția. Tot atunci mi-a spus că deja făcuse avort și că așteptase momentul potrivit ca să-mi spună ce făcuse.

Meg rămase cu răsuflarea tăiată, aproape înecându-se cu propria salivă.

– Dumnezeule!

– Da. Nici măcar nu m-a întrebat înainte ce părere am despre asta. Nu m-a lăsat să fiu parte din decizie. Nici măcar nu s-a gândit la sentimentele mele. Iar eu i-am spus cât se poate de clar că, deși sarcina a venit ca o surpriză pentru amândoi, reprezentase un dar. Mi-am dorit copilul acela.

Se ridică de pe șezlong și o luă la pas în fața lui Meg, vizibil tulburat.

Meg simți cum i se întoarse stomacul pe dos și se întinse pe șezlong, cu genunchii la piept.

- E îngrozitor ce a făcut.

- A fost oribil, spuse el.

- Așa că ai divorțat de ea.

- Da. Comportamentul și acțiunile ei egoiste m-au făcut să mă gândesc mai bine. Ar fi trebuit să-mi ascult instinctul, de la bun început. Tata îmi dăduse o lecție greu de învățat.

- Ce lecție? întrebă Meg, cu teamă de ce avea să audă.

Scott scoase un oftat ciudat, pe care nu știu cum să-l interpreteze.

- Faptul că ideea de familie fericită e doar pentru proști și că finalurile fericite sunt doar în povești.

Meg își feri privirea, hotărâtă să nu-l lase să vadă cât de mult suferea pentru el... și pentru ea însăși. Și ea, la fel ca Scott, văzuse ce era mai urât în relații, dar spre deosebire de el, alesese să continue să creadă într-un final fericit. Chiar și acum. Cu toate că era evident că nu putea să aibă parte de un final fericit alături de el.

Cu ochii în lacrimi, se abținu să nu plângă. Cu toate că își promisese să nu-și facă speranțe în legătură cu Scott, își dădu seama că o făcuse. Fusese atât de frumos să îl aibă alături de ea, să-l vadă atât de atent, atât de preocupat de siguranța ei, atât de fascinat de ea... Inevitabil, speranța începuse să încolțească în sufletul ei. Slavă Domnului că el îi dezvăluise trecutul lui și temerile legate de căsătorie și de familie, înainte ca Meg să înceapă să viseze cu ochii deschiși. La urma urmei, la asta se pricepea cel mai bine.

- Îmi pare rău, șopti ea.

– Acum ştii de ce am reacţionat cum am reacţionat când mi-ai spus că Mike ţi-a cerut să faci avort, spuse el, cu o voce calmă, ca de fiecare dată când vorbea cu ea. Ştiu cât de mult îţi doreşti acest copil.

Se opri în faţa şezlongului ei. Era atât de masiv, atât de chipeş şi, în clipa aceea, atât de controlat.

Se retrăsese în el, la fel cum obişnuia şi ea să facă. Un lucru bun, îşi spuse ea, pentru că avea nevoie disperată de perspectivă.

– Aşa este, zise ea, ducându-şi mâna la pântec. Apreciez că mi-ai povestit tot. Îmi dau seama că nu ţi-a fost deloc uşor.

Scott îşi îndreptă spatele şi umerii. Meg îl admiră în timp ce se întinse, cu un nod în gât, tânjind după specimenul acela extraordinar de masculinitate.

– Face parte din trecut, spuse el, în cele din urmă.

„Nu tocmai", ar fi vrut ea să-i spună, dar nu o făcu. Trebuia să se gândească la ce era important, îşi zise ea. Se aşeză în fund şi îşi frecă braţele, simţind aerul răcoros acum că soarele începuse să apună... iar în clipa aceea se trezi la realitate. De acum înainte era hotărâtă să înfrunte adevărul, să vadă totul ca pe un dar pe care avea să şi-l ofere ei înseşi.

– Intru în casă. Mi-e frig, îi zise ea.

Şi, cu toate că, în mod normal, el s-ar fi grăbit să o strângă în braţe ca să o încălzească, pur şi simplu încuviinţă uşor din cap.

– Vin şi eu imediat.

– Probabil că o să adorm imediat. A fost o zi lungă.

Scott nu mai spuse nimic, cum era de aşteptat. Era pierdut în gânduri, undeva în durerea din trecutul său. Ea nu era la fel de doritoare să cadă pe gânduri sau să încerce să-şi dea seama cum ar putea să schimbe ceva

ce nu putea fi schimbat. Avea să facă exact ce-i spusese. Să se ducă la culcare și să spere că urma să adoarmă. Mâine o aștepta o nouă zi și, după cum se prezentau lucrurile, avea să aducă cu ea noi provocări. Iar Meg era pregătită să le înfrunte.

Scott intră și el în casă la scurt timp după Meg și își deschise o bere rece. „Ce naiba faci?" se întrebă. De ce o lăsase pe Meg să meargă singură la culcare, când fusese evident ce supărată fusese să audă povestea lui? „Nu povestea a supărat-o, prostule", își spuse el, ci reacția lui la acțiunile lui Leah.

„Faptul că ideea de familie fericită e doar pentru proști și că finalurile fericite sunt doar în povești." Ce naiba fusese în mintea lui să îi spună una ca asta?

Își duse mâna la ochi. Meg îi ceruse sinceritate și, odată ce își făcuse curaj să îi povestească tot ce făcuse Leah, se lăsase purtat de furia aceea. Nu stătuse de vorbă cu Meg. Meg cea sensibilă și binevoitoare. Era încă furios și se simțea chiar și acum trădat de fosta lui soție.

Lăsă pe masă sticla de bere, știind prea bine că nu avea să-l ajute la nimic. Nu avea nici un rost nici să se gândească la sentimentele sale față de Meg, cu toate că nu se putea abține.

Nu avea cum să se țină departe de ea, când toate gândurile sale raționale erau mânate de atracție și de dorință. Adevărul era că, încă de când o văzuse prima oară pe Meg pe patul de spital, nu mai putuse să gândească limpede. Drept rezultat, reușise să o convingă să aibă o aventură de-o noapte cu el, cu toate că, la drept vorbind, nu se străduise prea tare. Meg se arătase la fel de doritoare ca el. Deși el știuse de la bun început că o noapte nu avea să fie îndeajuns pentru el.

Și, iată-l acum, comportându-se de parcă era cavalerul ei pe cal alb, însă nu avea nici un regret. Nici vorbă. Dorința pe care o simțise față de ea, de la bun început, era la fel de intensă, doar că deja ajunsese și să o cunoască. Să o placă și mai mult.

Meg era perfectă. Spre deosebire de Leah. Era o persoană caldă, atentă, sufletistă, dar puternică, frumoasă și autentică, pe dinăuntru și pe dinafară. O femeie mult mai independentă decât credea ea despre sine însăși. Nu avea altceva decât admirație la adresa ei. Dar, cu toate că își spusese că nu conta faptul că ea era însărcinată, dintr-odată, începu să conteze. Meg începuse să-și construiască o viață pe care el nu-și închipuise niciodată că și-o dorea. Iar în clipa în care își permisese să și-o dorească, în clipa aceea pierduse totul, iar întâmplarea aceea îl lăsase vulnerabil, la fel ca la început. Convins că o căsnicie, copii și o familie nu erau pentru el.

Doar că, alături de Meg, o mică parte din el începuse să spere din nou, iar gândul acela îl sperie de moarte. Nu avea cum să se despartă de ea, nici măcar dacă și-ar fi dorit să o facă. Și nu-și dorea asta. La fel de bine cum nu putea să continue să-și spună că era alături de ea doar pentru că ea avea nevoie de protecție. Nu, era alături de ea pentru că ea avea nevoie de ea. Pentru că își dorea să fie cu ea. Doar că Meg îi spusese cât se poate de clar că prefera să fie o femeie independentă și să nu conteze pe ajutorul unui bărbat. Ceea ce însemna că, și de data asta, se afla în aceeași poveste precum cu fosta lui soție. Pentru că, odată ce urma să se rezolve povestea cu tatăl copilului ei, se prea putea ca Meg să-și spună că nu avea nevoie de Scott în viața ei. Absolut deloc.

capitolul 8

Meg se trezi în dimineața următoare în brațele lui Scott, cu trupul lui puternic în spatele ei, cu mâna lui pe sânul ei. Se părea că el reușise să se detașeze de povestea de aseară, iar Meg ar fi dat orice să fie la fel de ușor și pentru ea. Cu toate acestea, nimic nu se schimbase între ei, nu tocmai. Urma să rămână în casa lui până ce avea să treacă primejdia, și nici unul dintre ei nu făcuse nici o promisiune. Mai mult decât atât, povestea lui și trăirile sale legate de viitor ar fi trebuit să o împingă de la spate. Trebuia să își vadă de viața ei. Dar asta nu însemna că nu putea să trăiască clipa.

O sărută pe gât și îi simți răsuflarea caldă pe ceafă, atingerea electrizantă. O trase în brațele lui și îi strânse ușor sfârcul între degete, făcând-o să se topească pe dinăuntru de dorință.

Savură senzațiile care dădură năvală peste ea.

- Dormeai deja când am venit aseară în cameră.

- Ți-am spus că merg la culcare.

Scott o ciupi din nou de sân, iar durerea o făcu să se umezească.

- Vreau să recuperez pentru aseară, îi spuse el, frecându-și erecția de deschizătura ei.

- Mi-am dat seama, gemu ea, în timp ce el o pătrunse, iar ea îl primi doritoare. Era atât de fierbinte și de tare și o cuprinse încet, complet. Ah, șopti ea, simțindu-l pulsând în interiorul ei.

Scott începu să-și miște șoldurile, penetrând-o tot mai adânc, retrăgându-se ușor.

– Dumnezeule, Meg, ești minunată.

Ea închise ochii, neputând să ascundă adevărul.

– Și tu.

Scott își lăsă mâna să alunece tot mai jos, de la sânul ei la clitoris, lubrifiind-o cu propriile esențe, cu atingerile lui minunate. Știa exact cum să facă să o aducă pe culmile orgasmului, doar că nu era genul acela de partidă de sex furios și rapid pe care obișnuiau să o împărtășească.

Continuă să o pătrundă cu grijă și îi simți răsuflarea greoaie în ceafă. Chiar și cuvintele pe care le rostiră erau mai intense și mai puțin murdare decât de obicei, până ce se lăsă pradă unul orgasm minunat, care i se păru și mai extraordinar datorită felului îi care avu grijă de ea. Cuvinte precum „ești minunată", „nu te opri", „iubito" și „acum e rândul meu" răsunară cu ecou în urechile ei în timp ce continuă să o pătrundă, înfigându-și mâinile în ea când își găsi eliberarea.

După ce respirația lor reveni la normal, Meg simți un nod în gât și nu îi fu deloc ușor să se ridice din pat ca să meargă la muncă. Poate că Scott simți și el intensitatea aceea, pentru că și el se ridică din pat și zise că era cazul să se pregătească de muncă.

În zilele ce urmară, intrară într-o rutină confortabilă. De cele mai multe ori, Scott obișnuia să plece primul, știind că fratele lui prefera să ajungă devreme la birou. Meg pleca și ea, la scurt timp, spre școală. De îndată ce ieșea din casa lui Scott, Rick o aștepta deja în mașina lui și o urma până la școală. Meg răsufla ușurată știindu-l acolo, știind că Rick ar fi putut să-l împiedice pe Mike să-i facă vreun rău. Și, dat fiind faptul că toate gândurile și viața ei erau în derivă, îi era recunoscătoare pentru acele câteva clipe de liniște.

Meg se întorcea apoi acasă și, fiind oaspete în casa lui Scott, îi plăcea să ajute la treburile casei. Rick obișnuia să o însoțească la cumpărături, pentru ca apoi să umple dulapurile și frigiderul lui Scott cu mâncăruri preparate de ea, așteptându-l cu cina pregătită. Cu toate că insista să-și aducă aminte că era vorba despre o situație temporară, nu putea să nege cât de mult îi plăcea să fie alături de el. Se potriveau atât de bine unul în viața celuilalt, de la felurile preferate de mâncare, la serialele de televiziune și la ora de culcare.

Spre deosebire de Mike și de foștii ei iubiți, pe Scott nu părea să-l deranjeze faptul că obișnuia să-și petreacă serile pregătind lecția din ziua următoare pentru copii. Scott rămăsese surprins să constate că la grădiniță copiii făceau ceva mai mult decât să picteze și să coloreze și părea cu adevărat interesat de pregătirile ei pentru ore.

Pe lângă faptul că devenise atât de ușor să locuiască împreună, Meg se văzu nevoită să recunoască și că sexul era din ce în ce mai bun, doar că nu înțelegea de ce. În relațiile ei anterioare, era întotdeauna vorba despre el sau despre o partidă scurtă înainte de culcare. În schimb, Scott părea preocupat doar de plăcerea lui Meg. Nu avea să fie deloc ușor să fie cu altcineva după el.

I-o spusese cât se poate de clar în noaptea aceea din grădină. Dacă ar fi gândit cu capul, și-ar fi dat repede seama că relația sa cu fosta soție nu avea să dureze. Doar că preferase să gândească cu... libidoul său. Iar Scott avea un apetit sexual cât se poate de sănătos, după cum i-o dovedise în repetate rânduri. Dacă se întâmpla la fel și în relația lui cu Meg? Ce avea să se întâmple cu ei odată ce urma să i se vadă sarcina? Dacă era să se ia după cartea *La ce să te aștepți când ești însărcinată*, cât de curând

avea să i se vadă sarcina. Mai mult decât atât, deja observase cum i se mărise burta, cu toate că el nu făcu vreo referire la asta. Era inevitabil, urma să se facă din ce în ce mai mare, iar Scott avea să-şi piardă orice interes sexual.

Încă un gând care o deprima. De fapt, realitatea era noul ei prieten, îşi spuse ea, păşind în şcoală în vinerea aceea. După o lecţie despre litera K, Meg îşi duse elevii la ora de desen, unde aveau să-şi petreacă următoarele patruzeci de minute.

Dar înainte să meargă să bea o cafea, trecu pe la birou ca să-şi verifice corespondenţa şi să stea de vorbă cu Allie.

Meg nu mai avusese timp să stea cu prietenele ei din seara aceea în care ieşiseră în oraş şi simţea că trecuse o veşnicie de atunci, aşa că era hotărâră să rectifice situaţia. Se opri la peretele cu cutii poştale de unde luă mai multe hârtii colorate, anunţuri şi alte câteva obiecte, după care se îndreptă spre prietena ei.

– Bună!

– Salut! o întâmpină Allie, din spatele biroului ei de metal, zâmbind, ca de fiecare dată. Cum te mai simţi? o întrebă ea, făcând semn spre abdomenul ei.

– Destul de bine, mulţumesc, răspunse Meg, zâmbind, roşie în obraji. Tu?

– Bine. Meg, vreau să vorbesc ceva cu tine, îi şopti Allie.

– Şi mie mi-ar plăcea să ieşim la prânz, zise Meg.

Allie ştia despre povestea cu Mike, dar nu avea nici cea mai mică idee că Meg locuia cu Scott. Aveau multe de recuperat.

– Perfect! Îţi dau eu mesaj. Weekendul ăsta merg în vizită la părinţii mei, dar poate weekendul următor. Dar nu despre asta voiam să vorbesc cu tine...

– Ce s-a întâmplat? o întrebă Meg, îngrijorată.

– Mai mulți părinți au sunat să se plângă despre o mașină care nu mai pleacă din parcare, cu un șofer la volan. Așa că domnul Hansen a mers să stea de vorbă cu șoferul, spuse Allie, aruncând o privire după umăr, spre ușa întredeschisă, parcă încercând să se asigure că nu erau ascultate.

– Ce s-a întâmplat? întrebă Meg, cu un nod în stomac.

– Tipul i-a arătat documentele sale, lucrează la o firmă de agenți de pază și i-a explicat că e în misiune, că e angajat de cineva din școală. Nu a dat nici un nume, dar...

Pentru că domnul Hansen, la fel ca Allie, știau deja că Meg le ceruse să nu-l mai lase pe Mike să intre în școală...

– Dar a pus lucrurile cap la cap și și-a dat seama că eu sunt cea care are nevoie de protecție, spuse Meg.

– Îmi pare rău, spuse Allie.

– Nu e vina ta. Meg trase adânc aer în piept și o întrebă: Vrea să stea de vorbă cu mine?

– Chiar acum.

– Bine, zise Meg, îndreptându-și spatele și făcând abstracție de nodul din stomac.

Trecu pe lângă biroul prietenei ei și se îndreptă spre biroul directorului, bătând ușor la ușă.

– Intră, strigă acesta.

Meg intră și îl văzu pe domnul Hansen la birou. Era un bărbat cu o înfățișare simplă și cu o personalitate pe măsură. Văzându-i părul rar și costumul care avusese și zile mai bune, Meg își reaminti de ce nu acceptase să iasă cu el. Nu exista nici cea mai mică atracție între ei. Soarele strălucea în spatele lui, lumina puternică a soarelui din Florida contrastând cu starea de spirit mohorâtă a lui Meg.

– Bună dimineața, Meg, spuse el, adresându-i-se, ca de obicei, pe numele mic, lăsând la o parte aerul formal pe care îl preferau alți directori. Te rog să iei un loc, îi spuse el, pe un ton serios.

Meg se așeză pe unul dintre scaunele inconfortabile din fața biroului său.

– O să trec direct la subiect. Am fost sunat de mai mulți părinți îngrijorați, care m-au informat că au văzut un bărbat într-o mașină fără semne distinctive, în fața școlii.

Meg își înfipse mâinile în brațul scaunului. Bineînțeles că își dădea și ea seama de ce acești părinții erau deranjați de bărbatul masiv din mașina aceea neagră, care stătea toată ziua parcată în curtea școlii.

– Există o explicație.

– O explicație care te privește în mod direct?

Meg închise ochii și încuviință.

– Nu aveam cum să fiu sigur.

Meg era perfect conștientă de acest lucru, dar preferă să-și asume faptele.

– Știi deja că l-am pus pe fostul meu iubit pe lista persoanelor pe care nu le vreau în școală. Adevărul e că am un ordin de restricție împotriva lui, zise ea, coborându-și privirea, moment în care își dădu seama că îi tremurau mâinile, așa că și le îndesă sub picioare, pe scaun.

– Este o persoană periculoasă? o întrebă domnul Hansen. E cazul să îmi fac griji în privința copiilor?

– Nu, e interesat doar de mine.

Directorul se uită lung la ea.

– Și va simți că elevii îi stau în cale ca să ajungă la tine?

Meg își simți gura uscată.

– Nu cred că... Nu aș pune niciodată în pericol viața copiilor, spuse ea, știind prea bine că nu putea să bage mâna-n foc pentru Mike când era băut.

– Știu că nu le-ai face nici un rău intenționat, dar se prea poate să se ajungă la asta. Unul dintre părinții care ne-a sunat face parte din consiliul școlii. Vrea să convoace o întâlnire. Mama respectivă e de părere că ar trebui să fii suspendată, fără plată și, sincer să fiu, la cum se prezintă situația, mă aștept ca și ceilalți membri ai consiliului să voteze alături de ea.

Meg își plecă privirea, știind prea bine ce încerca domnul Hansen să-i spună. Ar fi putut să participe, de fațadă, la întâlnirea consiliului școlii, dar rezultatul nu avea să se schimbe. Dacă și ea ar fi fost în locul lor și dacă ar fi avut copii în școală, știind povestea dintre ea și fostul ei, și ea ar fi votat să fie suspendată. Se prea putea ca Mike să o ia razna, să vină băut la școală, pus pe scandal. Dacă avea să se năpustească asupra ei de față cu copiii? Dădu ușor din cap, șocată de faptul că gândul acela nu-i trecuse până atunci prin minte. Fusese atât de depășită de situație că nici măcar nu se oprise să se gândească la altceva decât la propriile probleme.

– Înțeleg, șopti ea, cu teamă, știind prea bine ce avea să urmeze.

– Atunci ne-am înțeles. O să accepți o suspendare voluntară, iar eu o să explic întreaga situație în fața consiliului.

Meg reuși să încuviințeze ușor din cap, cu lacrimi în ochi. Nu mai era doar o mamă necăsătorită, ci o mamă necăsătorită, fără un loc de muncă și fără venit. Sperase să poate să strângă bani până la finalul anului școlar pentru toate cheltuielile neașteptate pe care urma să le aibă cu cel mic.

Cumva reuși să se ridice, abia ținându-se pe picioare, și porni spre ușă.

- Meg.

Meg aruncă o privire peste umăr și rămase surprinsă să vadă compasiunea de pe chipul directorului.

- Chiar îmi pare rău. Știu cât de mult ții la elevii tăi și cât de mult țin ei la tine.

- Mulțumesc.

Îi întoarse apoi spatele și ieși pe ușă, făcându-i în grabă cu mâna lui Allie, neputând să-și găsească cuvintele. Pentru că știa că era pe punctul de a izbucni în plâns.

Scott își petrecu dimineața într-o întâlnire cu Tyler și cu Lola Corbin. Lola veni singură, fără agent de pază și fără vreunul dintre membrii formației sale. Cu toate că era un star pop, un adevărat fenomen în lumea muzicală, cu toate că tocmai fusese votată cea mai sexy femeie de o revistă pentru bărbați, era, fără doar și poate, cu picioarele pe pământ și... normală, în ciuda imaginii ei de petrecăreață. Alți bărbați probabil că ar fi salivat după părul ei lung și negru, după ochii albaștri și trupul perfect, dar Scott o prefera pe educatoarea cu păr șaten și ochi căprui alături de care se trezise în dimineața aceea.

Se uită lung la Lola după ce termină de explicat planurile de protecție pe care urmau să le aplice dacă ea se hotăra să îi angajeze și ajunse la concluzia că Lola știa cum să-și poarte de grijă. Nu era dispusă să înghită mofturile colegilor ei de trupă și nici nu avea de gând să-i lase pe fanii ei furioși să-i distrugă viața. Era logodită cu Peter Grissom Jr., unul dintre cei mai apreciați jucători ai echipei Miami Thunder, un alt motiv pentru care

Tyler și Scott nu puteau refuza această misiune. Indiferent de ce sentimentele lor la adresa lui Grey Kingston.

Întâlnirea ajunse la sfârșit după ce Lola le făgădui că voia să îi angajeze.

Lui Scott îi sună telefonul și răspunse imediat când văzu că era Rick.

- Ce s-a întâmplat?

- Tocmai a ieșit din școală, m-a ignorat complet, a urcat în mașină și a plecat.

Scott se uită repede la ceas. Abia dacă era ora prânzului. Oare i se făcuse rău?

- Încotro se îndreaptă?

- Cred că spre casa ta.

- Foarte bine, nu o scăpa din ochi. Ajung și eu în scurt timp. Mulțumesc, amice, spuse Scott, după care îi închise și încercă să o sune pe Meg, dar îi intră mesageria.

Schimbă câteva cuvinte cu Tyler, după care se îndreptă spre casă și ajunse în timp record. Îl salută din priviri pe Rick, care parcase mașina în fața casei, și intră în parcare, deloc surprins să constate că mașina lui Meg era deja acolo.

Intră în casă, neștiind la ce să se aștepte.

- Meg? zise el, aruncându-și cheile pe comoda de lângă ușa de la intrare.

Când nu primi nici un răspuns, merse să o caute în bucătărie, iar când nu o găsi nici acolo, se îndreptă spre dormitor. O găsi întinsă pe pat, îmbrăcată, ghemuită pe o parte.

Cu toate că îi plăcea imaginea aceea cu ea întinsă pe patul lui, simți un nod în stomac.

- Bună, spuse el, așezându-se pe pat, lângă ea. Nu te simți bine?

– Te-a sunat Rick să mă pârască? întrebă ea.

– Mi-a spus că ai plecat pe neașteptate de la școală. Nu mi-ai răspuns la telefon, așa că am venit să văd dacă ai pățit ceva.

Meg pufni, după care se ridică în fund și se sprijini de perne, cu părul ciufulit, cu machiajul scurs de la lacrimi. Se cutremură când o văzu așa.

– Nu mă simt rău, zise ea, iar Scott răsuflă ușurat pentru prima oară după ce primise telefonul lui Rick.

Meg își mușcă buza și ridică privirea spre el, privindu-l cu ochii ei căprui.

– M-au dat afară.

– Poftim?

– Mai mulți părinți au sunat la școală ca să se plângă de bărbatul acela ciudat care și-a parcat mașina fără însemne în fața școlii. Directorul a mers să stea de vorbă cu Rick. Rick nu i-a spus nimic despre mine, dar având în vedere faptul că l-am trecut pe Mike pe lista persoanelor care nu au voie să intre în școală, nu i-a fost deloc greu să-și dea seama pe cine a fost trimis să păzească. Una dintre mamele care s-a plâns face parte din consiliul școlii și a cerut să stabilim o întâlnire, spuse Meg, frecându-și brațele cu mâna.

Scott abia se abținu să nu o strângă în brațe, dar nu părea deloc receptivă în clipele acelea. Spre deosebire de momentul în care se aruncase în brațele lui, de data asta părea încordată și neînduplecată și întregul ei corp striga „nu mă atinge". Era evident că nu voia să apeleze la ajutorul lui, își spuse el, îndurerat.

– Și cum au ajuns să te dea afară? o întrebă el, încercând să afle mai multe.

– M-au suspendat fără plată, spuse ea, enunțând fiecare silabă. Directorul școlii nu a încercat să forțeze

lucrurile. Dar când m-a întrebat dacă Mike ar putea reprezenta un pericol pentru copii, nu am știu ce să-i răspund. Dacă apare beat la școală? Dacă reușește cumva să treacă de Rick și îi ies copiii în cale... Nu am putut să-i garantez că o să fie în siguranță. Dacă ar fi fost vorba de copilul meu, și eu aș fi ales să mă dau afară, spuse ea, dărâmată. Nu avea nici un rost să mai convocăm o întâlnire de consiliu, așa că am preferat să accept inevitabilul.

Scott lăsă să-i scape o înjurătură.

– Aș da orice să dăm de urma nenorocitului ăluia, dar potrivit lui Luke, e ca și cum ar fi intrat în pământ. Nu reușim nicicum să-i dăm de urmă, cu toate că Luke a stat de vorbă cu prietenii și colegii lui de muncă. Toate apelurile pe care le-ai primit din partea lui au venit de pe diferite cartele, așa că nu avem cum să-i dăm de urmă. Dar nu același lucru se poate spune despre soții Ashton, continuă el.

Știa că trebuia să o pună la curent cu tot ce reușise să afle Luke despre cuplul Ashton, dar acum nu era momentul.

– Nu mai contează. Mike deține controlul, exact cum și-a dorit dintotdeauna.

– O să încercăm să întoarcem lucrurile în favoarea ta. Cred că ar trebui să stăm de vorbă cu părinții lui Mike. Poate reușesc ei să îl convingă pe fiul lor să renunțe.

– Nu mi s-a părut că ar avea vreo influență asupra lui când au venit să mă vadă, dar merită să facem o încercare. Chiar am nevoie de locul ăsta de muncă, spuse ea, cu o voce dărâmată. Am încercat să mă gândesc la fel de fel de variante. Nu pot să le dau meditații unor copii din anii mai mari ca să fac bani din același motiv pentru care mi s-a cerut să plec. Am ceva bani puși deoparte,

dar contam pe salariu ca să cumpăr un pătuț și mobilă pentru copii, hăinuțe, mâncare, scutece... Nu pot să las povestea asta să continue ca până acum.

Disperat să o atingă, sperând că și ea tânjea după atingerea lui, o luă de mână și își împleti degetele cu ale ei, un gest cu o însemnătate atât de mare pentru el. Dădu uitării valul de panică și se concentră pe prezent. Pe Meg.

- O să găsim noi o soluție.

Dar Meg se uită la el, cu o privire de gheață, cu maxilarul încordat și spuse pe un ton hotărât:

- Ba nu, *eu* o să găsesc o soluție.

Bineînțeles că băgă de seama faptul că folosise cuvântul „eu", la fel e bine cum știa că reacția ei venea ca urmare a comentariului său prostesc de zilele trecute, cum că familia era pentru proști și că finalurile fericite existau doar în povești de adormit copiii. Avea un nod în gât, și întreaga lui ființă îl implora să o liniștească. Să îi promită că avea să fie alături de ea indiferent de orice urma să vină. Dar amintirile din trecut nu făcuseră altceva decât să îi aducă aminte de durerea pricinuită de pierderea propriului său copil. Ceea ce îl făcu să-și dea seama că, dacă avea să-și permită să se gândească la Meg și la copilul ei drept al lui, iar dacă ea urma să îl părăsească după ce pericolul trecea, avea să piardă mult mai mult decât avusese vreodată alături de Leah.

Iar adevărul era că nu știa dacă putea să-și revină vreodată din durerea aceea.

Aruncă o privire spre Meg, văzând deopotrivă fragilitatea și puterea pe care o admira la ea. La naiba, de ce nu se gândise mai devreme la asta? De exemplu, când insistase să nu se rezume totul la o singură noapte. Doar că nu o făcuse. Se lăsase mânat de dorința pentru ea și,

cum bine observase chiar ea, se lăsase mânat de complexul său de cavaler pe cal alb.

La naiba! De data asta, nici unul dintre ei nu putea să scape nevătămat din povestea asta.

- Ai numărul de telefon al soților Ashton? o întrebă el, concentrându-se pe problemele ei și nu pe sentimentele pe care nu putea să le controleze.

Meg încuviință din cap.

- Hai să stabilim o întâlnire cu el.

- În regulă.

Meg îi sună și, în scurt timp, stabili o întâlnire cu părinții lui Mike la clubul Palm Beach, miercurea aceea. Scott ar fi preferat să se vadă mai curând, dar soții Ashton erau plecați din oraș. Nu avea de unde să știe dacă părinții lui Mike aveau vreo influență asupra fiului lor, dar dacă chiar ținea la copil, așa cum pretindeau, spera să găsească în ei un aliat pentru Meg. Pentru că merita să aibă parte de ceva bun în viața ei.

Meg se trezi și se ridică din pat, lăsându-l pe Scott să doarmă. După întreaga nebunie de ieri, aproape că uitase că avea o programare la doctor în dimineața aceea. Doctorul ei lucra o sâmbătă pe lună și, pentru că preferase să nu piardă o zi de școală, Meg își făcuse o programare pentru sâmbăta aceea. Bineînțeles că deja nu mai conta. Oricât ar fi fost de obosită, nu voia să rateze o programare atât de importantă.

Făcu un duș rapid, se îmbrăcă și strecură din dormitor, surprinsă să costate că Scott încă dormea buștean. Îi lăsă un bilet în care îi spuse că plecă la doctor și îl lipi de espressorul de cafea, unde mai mult ca sigur că avea să-l vadă la prima oră. Învățase deja că primul lucru pe care îl făcea Scott dimineața era să-și bea cafeaua.

Ceva îi spunea că avea să se supere că nu-l trezise și că nu-i spusese mai devreme că urma să meargă la doctor, dar era ceva ce trebuia să facă pe cont propriu. O programare la doctor pentru sonagramă era cel mai personal și intim lucru pe care și-l putea imagina și, cu toate că și-ar fi dorit să aibă pe cineva alături cu care să împărtășească momentul acela - lucru care nu o făcea deloc disperată după atenție, doar sinceră - înțelegea prea bine că trebuia să stabilească anumite limite cu Scott. Oricât de mult și-ar fi dorit să nu o facă, nu avea nici un rost să nege situația.

Aruncă o privire în jurul ei și îl văzu pe bodyguardul ei prietenos cu ochii pe ea. În timp ce Scott stătea la pândă în casă, Rick se asigura ca Mike să nu facă probleme afară. Meg ieși in parcare fără să se grăbească și îi făcu cu mâna, dându-i timp să pornească mașina și să o urmeze. Nu era proastă și nici nu avea de gând să-și asume riscuri inutile. Mike era undeva acolo, deloc fericit să știe că încă purta în pântec copilul ei. Era normal să-și dorească să se știe în siguranță.

Câteva minute mai târziu, Meg se întinse pe masa de consult, îmbrăcată într-un halat subțire, în timp ce doctorița Taylor, o femeie de vârsta a doua pe care Meg o plăcea și în care avea încredere absolută, îi întinse gel cald pe burtă.

- Mai întâi trebuie să găsim bătăile inimii, spuse doctorița, lăsând aparatul să alunece pe pântecul ei, în timp ce Meg aștepta cu sufletul la gură.

Își amintea cu lux de amănunte cum ajunsese la spital, după ce o împinsese Mike... Avusese sângerări și așteptase cu inima cât un purice ca medicul să găsească bătăile inimii.

Și de data asta fu la fel, ba chiar începu să spună o rugăciune în gând până ce, în cele din urmă, auzi bătăile inimii prin aparat și răsuflă ușurată.

- Uite, spuse doctorița, încântată. Sună bine, bravo. Apoi îi zâmbi și atinse ecranul, ca să printeze imaginea. Ai întrebări pentru mine?

Meg scutură din cap.

- Ai continuat să-ți iei vitaminele?

- Da. Îmi provoacă greață, dar încerc să le iau după masă.

- E și normal, spuse doctorița, după care lăsă aparatul deoparte și se întoarse spre Meg. Pari obosită. Dormi bine?

Meg o privi cu un nod în gât.

- Încerc. Am ceva probleme cu tatăl copilului, spuse ea, preferând să nu intre în detalii sau să-i spună că rămăsese fără loc de muncă.

- Ei bine, stresul nu-ți face bine nici ție, nici copilului, spuse doctorița.

De parcă ar fi fost o noutate pentru Meg. Nu era ca și cum era bucuroasă să viața ei se transformase într-un coșmar.

- Știu. Pur și simplu, sunt atât de multe lucruri pe care nu reușesc să le controlez în clipa de față.

- Ei bine, îți recomand să încerci să te odihnești. Ești bine, dar să nu uităm că ai avut sângerările acelea la început și nu vrem să se repete, bine?

- Bine, spuse Meg, foindu-se pe masa de control.

Doctorița Taylor se ridică în picioare și spuse

- Totul arată bine, continuă să ai grijă de tine și ne vedem luna viitoare. Atunci vom putea să vedem și sexul copilului, dacă vrei să știi din timp. Ai grijă de tine, repetă ea, cu un zâmbet cald.

– Mulțumesc, răspunse Meg.

Așteptă ca femeia să închidă ușa după ea, după care se ridică în șezut, strângându-și halatul de hârtie în jurul ei.

Chiar voia să știe sexul copilului? Nu era singură, dar avea timp să se gândească la asta. Inima îi tresări la gândul ca ar putea avea o fetiță. Bineînțeles că, mai mult decât orice, își dorea un copil sănătos pe care avea să-l adore indiferent de orice, dar în inima ei, spera să aibă o fetiță pe care să poată să o îmbrace frumos, să fie alături de ea mereu. Spre deosebire de mama ei, care nu fusese lângă ea, își spuse Meg, cu amărăciune.

Când o sunase pe mama ei să-i spună că era însărcinată, răspunsul Aliciei fusese unul succint: „Păcat, nu mai ai nici o șansă să pui mâna pe un bărbat bun". Gândul acela o făcu să se cutremure, dar încercă să-l dea uitării. Oare aceeași reacție avusese și mama ei față de ea? După ce tatăl ei o părăsise, oare o văzuse ca pe o povară, ca pe un impediment în încercarea de a-l găsi pe Făt-Frumos? Adevărul era că nu reușise niciodată să-l găsească.

Meg se îmbrăcă și se îndreptă spre casă, încercând din răsputeri să nu se gândească la lucruri triste. După cum bine îi spusese doctorița, nu avea nevoie de stres în viața ei.

Se bucură când Luke o sună să o pună la curent cu ce reușise să afle despre părinții lui Mike. Cel puțin pe hârtie nu erau deloc niște monștri, cum îi descrisese Mike. Cu toate că Meg voia să afle mai multe și că avea nevoie de timp ca să digere tot ce reușise să afle, era mai liniștită la gândul că urma să se întâlnească cu ei.

Intră în casă și se îndreptă direct spre bucătărie, unde îl găsi pe Scott la masă, cu o ceașcă de cafea și cu biletul ei în mână. Chipul lui frumos era ras.

Era îmbrăcat într-un tricou, o pereche de pantaloni de trening și era desculț. Îi lăsă gura apă când îl văzu atât de sexy.

- Bună dimineața, zise ea, lăsându-și pe masă geanta, cheile și fotografie sonagramei.

- Cum a fost la doctor? o întrebă.

- Totul e în regulă, răspunse ea.

- Ești sigură? o întrebă el, morocănos.

- De ce n-ar fi? Mai vrei o ceașcă de cafea? îl întrebă ea, încercând să schimbe subiectul.

- Nu, mulțumesc, îi răspunse cu ochii în cafea, cu o expresie greu de descifrat. Nu am nevoie.

Nu părea deloc bine, dar nu reuși să-și dea seama ce anume îl deranja. Doar nu ar fi vrut să meargă cu ea la doctor. Ce gând absolut ridicol!

Scott luă fotografia și se uită la desenul acela alb-negru.

Meg își înfipse mâinile în spătarului scaunului și zise, vizibil încordată:

- Nu prea se vede nimic.

Scott se uită îndelung la sonagramă. Mai văzuse una o singură dată, când unul dintre colegii de secție le-o arătase tuturor, ca un tată mândru. Fosta lui nu-i arătase niciodată sonagrama ei.

Când văzu poza copilului lui Meg, simți un val de emoții greu de descifrat. Dar cea mai importantă, cea mai surprinzătoare, era un sentiment de dor.

Lăsă sonagrama pe masă și spuse:

- Nu era nevoie să mergi singură la doctor.

Meg făcu ochii mari.

– Ba da, spuse ea, după care făcu o pauză, parcă așteptându-l să vorbească. Dar văzând că nu mai spune nimic, își îndreptă spatele și continuă: Uite ce, apreciez tot ce faci pentru mine. Și îmi place mult... ce e între noi.

Suna atât de blazată. Cuvinte precum „îmi place", sau „apreciez", nu aveau nici o legătură cu sentimentele pe care reușise să le stârnească în el. Când se trezise singur în pat, fără Meg alături de el, fusese debusolat. Ceea ce îi demonstra cât de repede se obișnuise să o aibă în viața lui. Iar când găsise biletul ei în bucătărie, fusese atât de... rănit de gândul că mersese la doctor singură. Nu putea să înțeleagă trăirile acelea, nu știa ce să facă cu ele, dar trebuia să le înfrunte.

– Scott, ai auzit ce ți-am spus? îl întrebă ea.

– Da.

Nu-i plăcea ce auzea, dar auzea.

– Bine, spuse ea, lingându-și buzele, agitată. Știi, cred că ar fi mai bine dacă am ține lucrurile personale departe de...

– Departe de ce anume? o întrebă el, ridicându-se de pe scaun și invadându-i intenționat spațiul personal.

Avea nevoie să fie lângă ea, să o atingă, să îi inhaleze parfumul, să simtă că viața lui era în continuare pe făgașul cel bun. La naiba, femeia aceea reușea de fiecare dată să-i întoarcă viața cu susul în jos.

De îndată ce se apropie de ea, Meg își pierdu cuvintele. Pupilele i se dilatară, rămase cu respirația întretăiată și cu un nod în gât. Scott abia se abținu să nu o sărute, să nu își plimbe dinții pe pielea ei catifelată.

Doar că Meg încerca să-i spună ceva. Ceva ce ar fi preferat să nu audă din gura ei. Reușise să-l țină în priză

și avea o singură cale de a se elibera. Doar că, mai întâi de toate, trebuia să clarifice unele aspecte.

– Ai spus că vrei să ții lucrurile personale departe de... de ce anume? o întrebă el, cu o voce întunecată, el însuși auzind avertismentul din glasul său.

– De sex, se grăbi ea să spună. Mi-am dat seama că n-o să vrei să vii cu mine în dimineața asta la doctor, așa că nu te-am trezit. Doar că acum faci pe rănitul și pe supăratul, așa că nu înțeleg ce-ți trece prin minte.

– Nici eu, iubito. Nici eu nu înțeleg. Știu doar că mi-ai luat mințile. Că mă faci să visez la lucruri la care nu ar trebui să visez, genul de lucruri care o să-mi facă mai mult rău decât bine. Și, cu toate astea, e tot ce-mi doresc.

O prinse în brațe și o strânse la piept, sărutând-o cu patimă. Meg își înfipse degetele în umerii lui și, preț de o clipă, Scott se temu că avea să îl împingă de lângă ea. În schimb, îl apucă de cămașă, se lipi de el și se pierdu în sărutarea aceea.

capitolul 9

Nu doar că Meg nu putea să-i reziste lui Scott, nu putea să reziste nici cât de mult părea el să o dorească. Disperarea lui era sinonimă cu a ei. Poate că nu știau încotro se îndrepta relația dintre ei, dar unele lucruri veneau de la sine.

Urmă un sărut pasional și impetuos, mânat de frustrarea pe care o simțise în el de îndată ce intrase în cameră, dar avea o aromă atât de savuroasă, de cafea și de Scott, în timp ce el îi devoră gura.

Își lăsă mâna să alunece spre pantalonii ei și o dezbrăcă imediat, apucându-i sexul în palmă.

- Ești atât de fierbinte și de udă, gemu el.

Meg își arcui spatele la atingerea lui, iar el îi trase la o parte chiloții și o pătrunse cu degetul, strecurându-se în ea, găsind imediat nucleul acela doritor. Dintr-odată, Meg începu să se cutremure și să gemă de plăcere.

- Îmi place că ești atât de sensibilă, șopti el, îngropându-și fața la gâtul ei, sărutându-i clavicula, continuând să o penetreze cu degetul, până o simți tânjind de dorință.

Dumnezeule, era atât de aproape, iar când el își lipi degetul de clitorisul ei și începu să o frece în timp ce degetul lui își continuă treaba, o simți cutremurându-se sub valuri de plăcere. Doar faptul că el o ținea în brațe o împiedică să nu se prăbușească la picioarele lui.

În timp ce ea își reveni în simțiri, îl văzu dezbrăcându-se de pantaloni, și înainte ca ea să apuce să se dezbrace de chiloți, el fu cel care îi făcu să alunece

pe picioarele ei tremurânde. Abia dacă își dădea seama unde erau sau ce anume se întâmplase, o mică parte din ea știind că nu erau în dormitor. Dar el o luă pe sus, și ea își înfășură picioarele în jurul lui, iar Scott o purtă în brațe spre canapeaua din camera alăturată și o lăsă pe picioarele ei.

– Întoarce-te, îi spuse el cu vocea aceea groasă și atât de sexy.

Meg se întoarse imediat, lăsându-l să o aplece pe brațul canapelei. Își lipi sânii plini de canapea îl timp ce el o apucă de șolduri și îi depărtă picioarele.

Simți un val de plăcere când îi simți erecția în dreptul sexului său, deja umed și pregătit. O tachină cu penisul, intrând și ieșind din ea, fără să meargă până la capăt. Meg se încleștă în jurul lui, încercând să-l prindă și să îl tragă în ea, tânjind să-l simtă pulsând în adâncul ei. Dar el continuă mișcările acelea excitante, iar dorința continuă să crească în ea.

Își lăsă mâna pe spatele și, dintr-odată, își încetini mișcările șoldurilor, plimbându-și mâna bătătorită, dar atentă, pe coloana ei.

– Ce frumos, spuse el, mai mult pentru sine, dar cuvintele acelea, rostite cu admirație, o unseră pe suflet.

Meg își lăsă capul pe spate și suspină de plăcere, întrebându-se cum avea să poată să nu se îndrăgostească de bărbatul acela. Poate că ar fi putut să-și țină zidurile ridicate în fața bărbatului sever, dominant și alfa, dar astfel de gesturi tandre și neașteptate o făceau să calce limita aceea interzisă, și un nod i se puse în gât.

– Ești pregătită, iubito? o întrebă el, după care o prinse de șolduri cu ambele mâini, strânsoarea lui provocându-i un val de dorință.

– Mai mult decât pregătită, reuși ea să spună, trupul ei gol tânjind după al lui. Inima ei tânjind după el.

Nu, își spuse ea, alungând gândul acela îngrozitor.

În clipa aceea o pătrunse adânc, mai adânc decât îl simțise vreodată, și nu se mai gândi la nimic. Scott scoase un geamăt de plăcere, iar Meg îl simți peste tot, în cel mai bun fel cu putință.

– Ești bine? o întrebă el, luând-o prin surprindere. Nu vreau să-ți fac vreun rău, spuse el, mângâind-o pe spate, iar ea se întoarse să-i întâlnească privirea.

– Scott, știu că nu mi-ai face niciodată rău intenționat. Și nu-mi faci rău nici acum. Mai târziu, era altă poveste, dar în clipa aceea nu avea cum să-l împiedice. Dar dacă nu începi să te miști în clipa asta... eu am să fiu cea care-ți face rău.

Acestea fiind spuse, își împinse șoldurile înspre el.

Râzând, Scott trecu la treabă și o pătrunse cu pasiune, cu toate că Meg încă îl simțea cum se controlează. Doar că nu conta, pentru că bărbatul acela știa exact cum să facă dragoste cu ea, cum să găsească locul potrivit și cum să o aducă pe culmile plăcerii. După aceea, o urmă și el, iar când îl simți terminând în ea, când îl auzi strigându-i numele, își spuse că nu avea să uite niciodată clipa aceea.

Un pic mai târziu, după ce își făcuse un duș, Meg începu să pregătească prânzul. Scott se retrăsese în biroul lui, o încăpere masculină, cu rafuri de lemn și un calculator cu ecran mare la birou. Meg nu era naivă, știa și ea prea bine că ceva se schimbase între ei de la ușor la greu, sexul fiind singurul aspect asupra căruia puteau să cadă de acord.

Era evident că se lupta cu niște sentimente pe care nu voia să le accepte, fie pentru că era pur și simplu împotriva ideii de căsătorie și de familie, fie pentru că realitatea sarcinii ei îl ajunsese, în sfârșit, din urmă.

Începu să taie o salată verde și legume pentru salată, după care adăugă carnea de pui și dressingul.

Tocmai se pregătea să-l cheme pe Scott la masă când îi sună telefonul.

Se bucură să vadă numele Oliviei pe ecran și se grăbi să răspundă.

– Salut! zise ea.

– Salut! Cum a mers azi la consultație? o întrebă Olivia.

– Totul e bine. Doctorița m-a întrebat dacă vreau să știu sexul copilului, spuse ea în timp ce se spăla pe mâini și apoi puse bolul mare de salată pe masă.

– Și vrei să știi ce o să fie? întrebă Olivia. Eu prefer să fie o surpriză.

Meg oftă.

– Nu știu ce să fac. Pe de-o parte, o să-mi fie mai simplu să fac cumpărăturile dacă știu dacă e fată sau băiat. Pe de cealaltă parte, aș vrea să mă bucur de nou și surpriză.

Olivia începu să râdă.

– Știu exact la ce te referi. Deja am comandat atât de multe lucruri că mi-e groază să mă gândesc cum o să le duc pe toate acasă.

Meg încercă să facă abstracție de urma de invidie la gândul că pentru Olivia totul era atât de ușor. Era alături de bărbatul iubit și avea toți banii din lume ca să-i ofere copilului ei tot ce și-ar putea dori. Ca de obicei, din exterior totul părea mai ușor, cu toate că nu era întotdeauna așa. Meg chiar spera din suflet ca lucrurile

să meargă bine între Olivia și Dylan. Pentru că meritau să fie fericiți.

„Și tu meriți să fii fericită", îi spuse o voce în sinea ei, dar Meg preferă să nu o asculte. Ce merita și ce îi oferea viața erau chestiuni cu totul diferite.

– Tocmai mă pregăteam să mă așez la masă. Pot să te sun mai încolo? o întrebă Meg.

– Sigur. Dar ne vedem, oricum, diseară, nu? spuse Olivia.

– Ce se întâmplă diseară?

Urmă o tăcere ciudată, după care Olivia zise:

– Mama ne-a invitat pe toți la cină. Am crezut că... Nu contează. Sună-mă mai târziu, se grăbi Olivia să spună, iar Meg nu o învinui.

Când se întoarse, îl zări pe Scott în pragul ușii, cu ochii pe ea.

– M-ai speriat!

– Scuze. Nu am vrut să te deranjez.

– Stai liniștit. Oricum voiam să te chem la masă.

– Mulțumesc. Arată delicios. Chiar apreciez că ai gătit.

– Cu plăcere.

Scott intră în bucătărie și spuse:

– Tocmai m-a sunat mama. Ne-a invitat pe mine și pe frații mei la cină în seara asta, la ora șase. Se pare că vrea să ne spună ceva.

– Foarte bine. O să-mi fac de lucru pe acasă, zise Meg, scoțând două pahare din dulap.

– De fapt, speram că o să vrei să vii cu mine.

Meg îi întâlni privirea serioasă.

– Pare să fie o chestiune de familie.

Nu doar că nu avea ce să caute acolo, dar nu voia ca familia lui să presupună că între ea și Scott era ceva.

- Mama e împreună cu un tip, Michael Brooks, de ani buni. Am un presentiment ciudat. Nu am nici cea mai vagă idee ce are de gând să ne spună, dar mi-ar plăcea să fii și tu acolo, spuse el, privirea lui îmblânzindu-se când se uită la ea. Iubitul ei e un om bun, dar o să fie ciudat dacă o să ne anunțe că care de gând să se recăsătorească. A trecut prin atâtea.

- Și crezi că nu ar fi bine pentru ea să se căsătorească cu el? zise Meg, întrebându-se dacă avea ceva de-a face cu pesimismul lui Scott legat de ideea de familie și de căsătorie sau dacă chiar avea o problemă serioasă cu iubitul mamei sale.

Scott ridică din umeri, vizibil jenat de întrebarea ei.

- Probabil că nu. Pur și simplu, încă mi se pare ciudat să văd un alt tip alături de mama, zise el. Cu toate că nu pot să suport ce i-a făcut tatăl meu...

Apoi o luă prin surprindere când se apropie de ea și o luă de mână.

- După cum spuneam, o să fie ciudat, și mi-ar plăcea să fii alături de mine.

Meg simți cum crește inima în ea, atinsă de cuvintele lui, cuvintele copilului din el, nu ale bărbatului care era acum, iar gândul că împărtășea astfel de sentimente cu ea o înduioșă. Făcuse deja atât de multe pentru ea. Cum ar fi putut să dea dovadă de egoism și să îl refuze?

Cu toate că ideea de a face cunoștință cu mama lui și cu restul familiei sale i se părea prea intimă și ciudată, trebuia să lase astfel de gânduri la o parte și să fie alături de el.

- Bine, răspunse ea. O să vin cu tine.

– Mulțumesc, spuse el, cu o privire care ar fi trebuit să o facă să dea bir cu fugiții, doar că era deja prea implicată în povestea asta.

Dar doar până ce el urma să nu mai fie.

Scott parcă mașina în fața casei mamei sale din Weston, iar Meg rămase cu răsuflarea tăiată. Era o locuință impresionantă și elegantă, cu arbuști tropicali, o parcare circulară și grădină mare, lucru destul de rar întâlnit în Florida. În parcare zări mai multe mașini de lux, ceea ce însemna că mai mulți din frații lui Scott ajunseseră deja.

– Liniștește-te, îi spuse el, luând-o de mână când o văzu strângându-și neliniștită mâinile în poală.

– Nu am ce să caut aici.

– Meg, îi spuse el cu o voce caldă și sigură, menită să o liniștească. Te vreau aici alături de mine. Ceea ce înseamnă că locul tău e aici.

Bineînțeles că undeva în mintea ei știa asta, doar că inima ei bătea prea tare.

– Știu că faci asta pentru mine și îți sunt recunoscător.

O apucă de după gât și o trase spre el, lipindu-și gura de buzele ei, reușind să o reducă la tăcere. O sărută îndelung și pasional, până ce era Meg își dădu seama că deja nu-i mai bătea inima de emoție, ci de dorință și de pasiunea pe care el reușea, de fiecare dată, să le trezească în ea. O mușcă ușor de buza de jos, după care îi dădu drumul, gemând de plăcere, lipindu-și fruntea de a ei ca să tragă o gură de aer.

– Ești mai bine? o întrebă el.

Meg îi răspunse zâmbind:

– Mult mai bine.

Scott începu să râdă.

– Rămâi în preajma mea. Știu exact de ce ai nevoie.

Meg își verifică machiajul în oglinda de la mașină. Nu avea ce să facă cu buzele umflate, dar în rest arăta mine.

– Meg, arăți minunat.

Îi vorbi pe un ton atât de blând și de admirativ, că ceva îi spunea că vorbea serios.

– Mulțumesc, spuse ea, oftând, după care luă plăcinta pe care insistase să se oprească să o cumpere. Sunt gata.

O femeie șic îi întâmpină la ușă, părul ei brunet cu șuvițe delicate alunecându-i în jurul feței. Semănau atât de bine, că Meg își dădu imediat seama că era vorba despre mama lui Scott.

– Scott, dragul meu, ce mă bucur să te văd, îi spuse ea, îmbrățișându-l cu căldură.

– Bună, mamă.

– Iar tu trebuie să fii Meg! Mă bucur că ai decis să ni te alături, spuse ea, pe un ton cât se poate de sincer.

Iar sclipirea din ochii ei era, fără dor și poate, de fericire.

– Mulțumesc. Sper că nu vă deranjez.

– Nici vorbă. M-am bucurat foarte tare să aud că Scott o să vină împreună cu cineva, spuse Emma, după care acceptă plăcinta pe care i-o oferi Meg. Mulțumesc. Nu era nevoie să aduceți nimic, dar ceva dulce nu strică niciodată.

Îi pofti în casă, iar Scott îi aruncă lui Meg o privire menită să-i spună: „Ți-am zis eu că o să fie bine".

Bine, fie. Scott avusese din nou dreptate.

Îi puse mâna pe spate și o conduse spre agitația din casă. Gestul lui era menit să fie unul liniștitor, dar de fiecare dată când o atingea, Meg simțea că izbucnește în flăcări. Chimia dintre ei era atât de intensă și de fierbinte!

Își trecu ușor mâna peste rochia cu care alesese să se îmbrace, fericită să încă reușise să intre în ea, cu toate

că nu-i fusese tocmai ușor. Nu era cazul să inaugureze hainele de maternitate în seara aceea.

Păși în bucătăria modernă, un spațiu deschis care dădea în living, unde erau deja adunați ceilalți membri ai familiei.

– Meg! răsună vocea Oliviei peste celelalte glasuri.

Meg se îndreptă spre prietena ei în timp ce Scott se opri să stea de vorbă cu Ian și cu Riley, care îi făcu cu mâna lui Meg. Avea să treacă mai târziu să o salute.

Olivia o întâmpină cu o îmbrățișare călduroasă.

– Mă bucur că ai venit!

Meg o îmbrățișă la rândul ei, dar nu zise nimic.

Își îndreptă privirea spre Dylan, care o salută, cu zâmbetul pe buze.

– Bună, Meggie.

– Dylan! Nu te-am mai văzut de o veșnicie, spuse ea, îmbrățișându-l ca pe un vechi prieten.

Nu mai vorbise de ceva timp cu Dylan. Zilele astea, când simțea nevoia să stea de vorbă cu cineva, era mai degrabă tentată să o sune pe una dintre prietenele ei sau pe Olivia, în loc să apeleze la vechiul ei prieten. Nici unul dintre ei nu părea deranjat de treaba asta.

– Ah! Văd că tocmai a ajuns și Avery. Mă întorc imediat, spuse Olivia, grăbindu-se spre sora ei.

– Arăți bine, îi spuse Dylan, luând-o de mână. Olivia mă ține la curent cu viața ta.

– A fost cel puțin... interesant.

– Te descurci de minune, nu m-am îndoit nici o clipă.

– Ei bine, am avut parte de ajutor...

Se opri, de teamă că Dylan urma să creadă că repeta aceleași greșeli din trecut, că prefera să apeleze la ajutorul unui bărbat, în loc să se descurce singură.

– Nu e ca-n alte dăți, se grăbi ea să-i spună. Scott s-a oferit să mă ajute din punct de vedere profesional. Nu știu cum aș putea să mă descurc cu Mike dacă nu ar fi el.

Nu simțea că se agăța de el cum obișnuise să o facă în trecut, cu alți bărbați. Oricare ar fi fost sentimentele ei la adresa lui, păreau mai puternice și mai autentice. Cu toate că Scott îi dăduse clar de înțeles că nu putea să ducă la nimic.

– Stai liniștită, Meg, nu te judec, o asigură Dylan.

În calitate de fost iubit, devenit cel mai bun prieten, Dylan îi cunoștea cel mai bine temerile și tendințele. El era cel care o certa de fiecare dată când greșea. Și tot el era cel care nu avea să o lase niciodată la greu. Cu adevărat extraordinar era că, de când Dylan stabilise cât se poate de clar limitele relației dintre ei, Meg nu mai apelase deloc la ajutorul lui. Nu cum își imaginase că avea să o facă.

– Poate că eu însămi mă judec. Viața mea pare că se duce pe apa sâmbetei. Dar, în același timp, încerc să gândesc limpede, în perspectivă.

– Foarte bine, spuse el, zâmbind.

– Doar atât ai de spus? Nu vrei să-mi dai nici un sfat?

Dylan își trecu degetele prin barbă.

– Nu cred că ai nevoie de nici un sfat din partea mea, spuse el, iar o clipă mai târziu un braț puternic o prinse de după spate.

– Întrerup ceva? întrebă Scott, cu un glas încordat.

– Nu. Doar ce îi spuneam lui Meg că îi stă bine însărcinată, spuse Dylan, evitând să facă referire la discuția lor.

Lui Scott nu i-ar fi făcut plăcere să știe că vorbeau despre el, chiar și pe ocolite.

– Așa este, spuse el, strângând-o de talie și sărutând-o pe neașteptate pe obraz. O să o răpesc câteva clipe, îi spuse el lui Dylan, care făcu imediat un pas în spate.

Meg se uită lung la el, surprinsă să constate că discuția dintre cei doi bărbați se încheie atât de repede.

– Vreau să-ți fac cunoștință cu restul clanului, zise Scott, luând-o de lângă Dylan înainte să apuce să spună ceva.

– Ce a fost asta? întrebă ea, eliberându-se din strânsoarea lui.

– Pur și simplu...

– Pur și simplu, ai vrut să-i arăți că sunt a ta? Pentru numele lui Dumnezeu, e însurat cu sora ta!

Scott oftă.

– Și e înnebunit după ea. Știu. La naiba!

– Ce e? îl întrebă ea, uitându-se lung la el.

Scott o luă de mână și o trase într-un birou mic și gol, decorat în culori închise, cu un covor cu imprimeu de leopard pe jos și accesorii aurii pe etajerele de pe pereți.

Scott lăsă ușa întredeschisă și spuse:

– Nu știu de ce am făcut-o. Te-am văzut cu Dylan și, știind că e singurul bărbat de care ai fost îndrăgostită cu adevărat, am luat-o puțin razna.

Carevasăzică Scott era gelos? Pe Dylan? Meg făcu ochii mari și îi șopti, de teamă să nu-i audă cineva:

– Eu și Dylan nu am mai fost împreună din liceu.

– Ei bine, înainte să intru eu în peisaj știu că la el obișnuiai să apelezi pentru orice. Și asta până nu demult.

Meg căută cuvinte potrivite ca să încerce să-i explice, știind prea bine că nu avea să-i fie deloc ușor.

– Până acum câteva luni, aș fi putut să jur că eu și Dylan suntem doar prieteni. Că mi-era cel mai bun prieten și că eu eram cea mai bună prietenă a lui.

– Și acum? întrebă Scott, cu maxilarul încordat.

– Acum pot să privesc în urma mea și să-mi dau seama că nevoia mea față e Dylan nu era sănătoasă. Nu era o prietenie cu drepturi egale. Eu eram veșnic... plângăcioasă, dependentă de el și, sinceră să fiu, mi-e rușine să mă gândesc la asta, zise ea, refuzând să se ascundă de privirea înfierbântată a lui Scott.

Era important pentru el să audă asta, iar pentru ea să vorbească.

Întinse mâna spre el și îi mângâie obrazul, încercând să îl liniștească. Simți cu vârful degetelor barba țepoasă și savură senzația aceea.

– De-asta ți-e așa de teamă să te bazezi pe ajutorul altcuiva?

– Da, și din cauza asta. Vreau să simt că pot să-mi port singură de grijă.

La fel de bine cum nici nu voia să sufere odată ce povestea dintre ei avea să se ducă pe apa sâmbetei. Chiar și înainte să înțeleagă sentimentele lui despre ideea de căsătorie și de familie, se temuse că nu avea să fie îndeajuns ca să-l convingă să rămână alături de ea. Sau, și mai rău, că urma să devină o povară pentru el, că avea să-l îndepărteze. Deja nu mai conta. Oricum urma să plece de lângă ea.

– Scott? se auzi o voce de femeie. Olivia mi-a spus că ești aici, și vreau să fac cunoștință cu Meg... Aici erați! exclamă o femeie frumoasă, cu părul lung și negru, dar se opri brusc când îi văzu. Vai, scuze! Nu am vrut să vă întrerup.

– Stai liniștită, intră, o întâmpină Meg. Tu trebuie să fii Avery, nu-i așa?

Fata încuviință.

– Bună, Scott, spuse ea, sărutându-l pe obraz. Îmi pare bine de cunoștință, îi spuse ea lui Meg. Olivia mi-a povestit despre tine. Vreau să ieșim în oraș, ca între fete. Eu, spre deosebire de voi, pot să beau, așa că o să stați să vă uitați la mine cum îmi înec amarul în alcool, spuse ea, cu un zâmbet forțat.

– Av, ești bine?

– Sigur!

Până și Meg își dădu seama că fusese un răspuns forțat și se întrebă de ce era supărată.

– Mi-ar plăcea să stăm la povești și să te cunosc mai bine, dar mama ne-a chemat la masă, așa că trebuie să mergem, spuse ea, ieșind din cameră.

– Ce a pățit? îl întrebă Meg pe Scott.

– Cred că are ceva de-a face cu fostul ei iubit, mormăi el.

Scott îi povestise deja că Grey Kingston din trupa Tangled Royal era fostul iubit al lui Avery.

– A părăsit-o, hotărât să câștige faimă și bani, ceea ce s-a și întâmplat. Olivia mi-a spus că acum câteva săptămâni a sunat-o și a rugat-o să se întâlnească cu el. Nimeni nu știe ce s-a întâmplat între ei, dar de atunci... e supărată.

– Scott! Hai la masă! strigă cineva.

Scott îi aruncă lui Meg un zâmbet strâmb.

– Hai să vedem ce are mama să ne spună.

Meg își dădu repede seama că Emma era genul de femeie teatrală, căci întreaga cină făcu abstracție de întrebările copiilor ei și le împărtăși vestea cea mare abia la desert.

– Sunt sigur că vă întrebați cu toții de ce v-am invitat astăzi aici, spuse Emma, în cele din urmă.

- Da, mamă, cam așa ceva, zise Avery.

- Eu cred că știu deja, spuse Olivia, rânjind.

- Nu am de gând să vă iau la întrebări, murmură Ian către surorile sale. Mamă, te ascultăm.

- Ei bine, Michael și-ar fi dorit și el să fie în seara aceasta aici, dar a avut o urgență la muncă. Oricum, e mai bine așa, pentru că voiam să stau de vorbă singură cu voi.

Meg se foi ușor în scaunul ei, simțindu-se ca o intrusă. Parcă simțindu-i neliniștea, Scott își strecură mâna pe piciorul ei, pe sub masă, și o strânse ușor de coapsă. Gestul lui reuși să o liniștească, după care îi crescu pulsul, dar se forță să se concentreze pe cuvintele mamei lui.

- Michael m-a cerut în căsătorie, iar eu am acceptat.

Toate femeile de la masă începură să țipe de fericire și să o felicite, fiicele ei sărind în sus să o îmbrățișeze. Bărbații, mai ales Scott și frații săi, nu scoaseră nici un sunet. Ceva îi spunea lui Meg că tocmai din cauza asta Emma era atât de îngrijorată. Motiv pentru care era atât de fericită că logodnicul ei nu apucase să ajungă la cina în familie.

Meg se grăbi să îl ia de mână pe Scott, oferindu-i sprijinul ei tacit, știind prea bine că se temuse că avea să se ajungă la una ca asta. Dat fiind că ea nu avusese ocazia să-l cunoască pe Michael, nu putea să judece gusturile Emmei în materie de bărbați și nici nu avea de unde să știe ce de fiii ei erau atât de îngrijorați.

- Nu ți se pare puțin prea curând? întrebă Ian, tonul lui aspru punând capăt entuziasmului din partea fetelor de la masă.

Emma își îndreptă privirea spre fiul ei cel mare și spuse:

– Ciudat că spui asta. Eu și Michael suntem împreună cam de când... sunteți tu și Riley împreună, zise ea, scurt și la obiect. Iar nepoata mea doarme la etaj, în pătuțul ei. Mai ai și altceva de spus? întrebă ea, cu o voce determinată.

Dar bărbia ei tremurătoare și cele câteva lacrimi spuneau o cu totul altă poveste. Poate că era o femeie în toată firea, dar își dorea cu disperare aprobarea familiei sale. Meg o înțelegea prea bine. Cu toate că nu știa cum era să faci parte dintr-o familie atât de mare, toată lumea având propriile păreri și sentimente, Meg îi invidia pentru faptul că erau atât de apropiați.

– Da, e un om bun, dar de ce trebuie să te căsătorești cu el? întrebă Scott. E ceva atât de permanent. Dacă n-o să meargă bine lucrurile între voi?

– Vrei să spui că nu mai crezi în căsătorie? îl întrebă Olivia pe fratele ei.

– La naiba, Liv, nu e vorba despre mine aici! răbufni Scott.

Discuția aceea o duse cu gândul la conversația pe care o avuseseră ei despre familie și reținerile lui Scott, așa că Meg se făcu mică în scaunul ei. Nu știa la cât de multe astfel de aluzii dureroase putea să reziste.

– Știți prea bine că dintotdeauna s-a purtat frumos cu ea, îi spuse Olivia lui Ian, dar aruncând o privire spre toți frații ei. Ați văzut-o cu ochii voștri. Vreți ca mama să rămână singură tot restul vieții? Nu este ca și cum tata e singur. El și-a văzut de viața lui. Ca de obicei. El de ce are dreptul să-și trăiască viața alături de Savannah și mama nu? spuse ea, îmbrățișându-și mama.

– Încetați în clipa asta! exclamă Emma. V-am chemat în seara asta aici pentru că mi s-a părut normal să vă anunț, nu ca să vă cer voie. Sper să fiți fericiți pentru

mine. Dacă nu, aș prefera să vă țineți gura, spuse ea, cu o voce slabă, moment în care Scott sări de pe scaun și merse la dreapta ei, urmat de Ian și de Tyler, care în continuare nu spuse nimic.

– Pur și simplu, ni se pare că nimeni nu e îndeajuns de bun pentru tine, mormăi Scott, țâfnos. Te iubesc. Michel e un bărbat bun. Mă bucur pentru tine.

„O să ajungă să se bucure pentru ea", își spuse Meg, empatică la sentimentele lui și la drama de familie. Simțea nevoia să plece de acolo, să respire aer curat. Doar că asta însemna că se întoarcă acasă la Scott, nu la ea. Cu un nod în gât, se uită la Emma și la membrii familiei sale care se grăbiră să o felicite, împăcați cu decizia ei. Meg merse la urmă să o felicite.

În cele din urmă veni timpul să plece acasă. Meg era extenuată și abia aștepta să se ducă la culcare.

Olivia o prinse din urmă înainte să iasă pe ușă.

– Ești bine? o întrebă ea.

– De ce n-aș fi? Îmi pare rău pentru mama ta pentru că văd că nu toată lumea o susține, dar sunt sigură că o să se convingă.

– Ai dreptate, zise Olivia, zâmbind. Băieții... așa sunt ei. Dar mă refeream la tine.

– Nu e cazul să-ți faci griji, minți Meg.

Nu avea nici un rost să vorbească cu Olivia despre sentimentele ei la adresa fratelui său.

– Bine, voiam doar să te întreb dacă tu și Scott ați vrea să ieșiți mâine cu noi la cină. Doar noi patru. O să fie frumos.

Meg rămase surprinsă.

– Ei bine... nu știu ce să spun, Scott s-ar putea să fie ocupat.

Nu era ca și cum Scott obișnuia să iasă seara în oraș, dar i se păru ciudat să iasă la o întâlnire în patru când ea și Scott nici măcar nu formau oficial un cuplu.

– Nu sunt ocupat, sună bine, spuse Scott, din spatele ei.

– Super! exclamă Olivia. Sunați-mă de dimineață să stabilim locul și ora. Mă duc să văd ce mai face mama.

Urcară în mașină și, în drum spre casă, Scott aruncă o privire spre ea, cu o mână pe volan.

– Vreun motiv anume pentru care ai fi preferat să nu ieșim cu ei? o întrebă el, perceptiv ca de obicei.

Meg își spuse că cel mai bine era să fie sinceră cu el.

– Din același motiv pentru care încerc să te fac să înțelegi că sunt aici doar din motive de siguranță. Știu avem o relație sexuală, dar asta doar pentru că pare că nu reușim să stăm la distanță unul de celălalt.

– Ai dreptate, spuse el, rânjind.

– Pur și simplu nu vreau ca familia ta să-și facă o impresie greșită, spuse ea.

– La ce te referi mai exact? o întrebă el.

Meg se întrebă de ce se încăpățâna să fie atât de ciudat.

– Că suntem un cuplu pe termen lung, îi răspunse.

– Ei bine, mulțumesc pentru sinceritate, înțeleg acum că, pentru tine, e vorba doar despre sex, spuse el, morocănos și nervos, cu toate că, la urma urmei, el era cel care, spre deosebire de ea, nu credea în relațiile de lungă durată.

Meg îl privi mirată.

– Vrei să spui că pentru tine nu e vorba tot despre sex? Doar n-o să-mi spui că ești gata să fii alături de mine pe timpul sarcinii sau să fii tătic.

Scott nu mai spuse nimic, iar Meg aruncă o privire pe geam și tăcu tot restul drumului spre casă.

Odată ajunși acasă la Scott, nici unul dintre ei nu avea chef de vorbă și de nimic altceva. Meg își făcu un duș în baia lui luxoasă, care era de trei ori mai mare decât a ei, și se aruncă în pat.

Chiar și după ce Scott o luă în brațe și adormi lângă ea, Meg nu reuși să adoarmă, măcinată de tot felul de gânduri. Și de cuvintele Oliviei.

„Vrei să spui că nu mai crezi în căsătorie?" îl întrebase sora lui.

„Doar n-o să-mi spui că ești gata să fii alături de mine pe timpul sarcinii sau să fii tătic."

Meg închise ochii, supărată că o îndurera refuzul lui de a răspunde la oricare dintre acele două întrebări.

capitolul 10

În timp ce se îmbrăca pentru cină, Scott o ascultă pe Meg pregătindu-se în baie. Azi zgomotul uscătorului de păr și clinchetul mai multor recipiente și obiecte lovindu-se de blatul de marmură. Genul de sunete care începeau să fie din ce în ce mai familiare și mai liniștitoare. Ura faptul că situația era atât de încordată între ei. Îi era dor de zilele în care obișnuiau să spună și să facă orice, fără să se gândească la consecințe.

Își închise nasturii de la cămașă, una elegantă pe care o alesese tocmai pentru că Emilio's era un restaurant select. Nu era genul de loc unde să meargă în tricou. Restaurantul era în drum spre apartamentul fratelui său vitreg, Alex, într-o locație retrasă. De teamă să nu dea nas în nas cu Alex și cu Madison și să îi facă să se simtă stingheri, Scott îi dăduse mesaj lui Alex să îl întrebe dacă voiau să li se alăture la masă, dar acesta le spuse că aveau deja planuri, dar îi promise să îl sune și să stabilească o nouă ieșire. Scott preferă să nu se întrebe dacă avea sau nu să mai fie cazul de o ieșire. Nu voia să se gândească unde anume urma să fie Meg în câteva săptămâni.

Meg ieși din baie, iar Scott simți cum îi fuge pământul de sub picioare. Părul îi cădea în valuri pe un umăr, iar pielea ei căpătase o ușoară nuanță aurie în după-amiaza ei petrecură la soare, în timp ce el se închisese în biroul său de acasă. Era îmbujorată, fardul de pleoape violet îi scotea în evidență ochii căprui, iar buzele strălucitoare îl invitau să o sărute. Chiar acum.

Meg se uită lung la el, neștiind cum să se comporte după după-amiaza aceea ciudată. Era de înțeles, își spuse Scott.

– Arăți minunat, îi spuse el, rupând tăcerea și, spera el, tensiunea dintre ei.

Nu putea să-și ia ochii de la ea. Era îmbrăcată într-o salopetă albă care îi scotea în evidență bronzul, cu pantaloni cu imprimeu floral și o bluză cu volănașe care alunecau pe pieptul ei bogat. Băgase deja de seamă că avea sânii mai mari... și mai sensibili.

La naiba, întregul ei trup era mai receptiv la atingerile lui, la gura lui și, da, la penisul lui. Trupul ei îl accepta de fiecare dată, aprinzându-se cu pasiune, cutremurându-se din ce în ce mai ușor de fiecare dată. În clipa aceea, era gata să îngenuncheze în fața hormonilor ei, își spuse el, fără să se plângă. Regreta doar că emoțiile dintre ei erau atât de tulburătoare, presărate cu capcane și cu piedici nevăzute.

– Mulțumesc, zise Meg, lăsându-și privirea să alunece pe trupul lui, zâmbind. Și tu arăți bine.

Scott coborî privirea spre pantalonii săi negri și spre cămașa albă, cu mânecă lungă.

– M-am bărbierit mai devreme.

Meg începu să râdă, iar sunetul acela reuși să detensioneze atmosfera.

– Da, de la asta ți se trage.

– Ești gata de plecare?

– Sunt lihnită, îi spuse ea.

– Asta pentru că nu ai mâncat nimic la prânz, spuse el, încruntat.

– Am mâncat o gustare mai devreme, spuse ea, luându-și poșeta de paie. Sunt gata, adăugă ea.

Scott o luă de braț și o conduse spre mașină. O ajută să se așeze pe scaun, făcând abstracție de încheietura ei îi palma lui, înăbușindu-și un suspin. Îi închise portiera și se grăbi pe scaunul șoferului.

Drumul spre Miami trecu repede, pe fundalul muzicii de la radio și a conversației dintre ei. De asta îi fusese cel mai dor. Cu toate că nu erau împreună de mult, acele prime săptămâni fuseseră atât de ușoare. Oare mai fusese vreodată cu o femeie cu care să se înțeleagă atât de bine? Slavă Domnului, gândul acela îi veni brusc în minte abia când trase în parcarea restaurantului și coborî geamul de la mașină ca să stea de vorbă cu valetul.

Câteva minute mai târziu, erau la masă alături de Olivia și de Dylan, în micuțul restaurant italienesc. Olivia fusese cea care făcuse rezervarea, iar Anna îi pofti la o masă retrasă, într-un colț. Sora lui deja comandase o sticlă de apă minerală. Dylan și Scott preferară să nu consume băuturi alcoolice. Comandară repede și ceva de mâncare, iar Olivia îl rugă pe Emilio să nu grăbească servirea, ca să aibă timp să se relaxeze și să stea de vorbă.

Astfel de discuții îl nelinișteau pe Scott, mai ales când venea vorba de sora lui, dar Meg și Olivia legaseră o frumoasă prietenie într-un timp scurt, așa că spera ca ele să conducă discuția.

Scott știa prea bine de ce era atât de neliniștit. Olivia era o persoană intuitivă, și cu siguranță avea să-și dea seama de problemele dintre ei. Sora lui deja îl avertizase ca nu care cumva să îi facă vreun rău lui Meg, iar Scott își dădu seama că ar fi trebuit să o asculte cu atenție. Că ar fi trebuit să se gândească mai bine. Iar dacă Dylan avea să perceapă și el tensiunea dintre ei, urma să dea de bucluc.

Mai rău decât atât, nu putea să aibă încredere în sora lui, căci știa prea bine că nu avea să ezite să aducă în discuție conversații private și personale. Mai ales când venea vorba despre viața *lui* personală. Știind deja cât de mult ținea Olivia la Meg, spera doar ca Olivia să fie cu băgare de seamă în seara aceea.

Începură să vorbească despre fotbal, un subiect veșnic distractiv și simplu, după care trecură la noua poziție a lui Scott în cadrul firmei lui Tyler.

- Mă bucur de libertatea pe care o presupune acest loc de muncă, îmi place să analizez dosarele clienților și să aflu nevoile lor. Reprezintă o nouă provocare pentru mine, le zise Scott.

- Nu am nici o îndoială, spuse Dylan. E minunat să faci ceva care-ți aduce plăcere. În calitatea sa de director de deplasări pentru clubul Thunder, Dylan vorbea din experiență. Îi plăcea la nebunie ce făcea. Meg, cum mai merg lucrurile la școală? Ce mai fac copiii? o întrebă Dylan.

Iată cum, dintr-odată, discuția liniștită se duse pe apa sâmbetei.

- Ei bine... mormăi Meg.

- E totul bine, spuse Scott, sperând să o ajute pe Meg să depășească întrebarea aceea.

- Nu e adevărat. Adevărul e că am fost suspendată.

După care începu să le explice despre povestea din ea și fostul ei iubit, care rezultase în recomandarea călduroasă a directorului școlii să-și dea demisia.

- Dumnezeule! De ce nu mi-ai zis mai devreme? o întrebă Olivia. Aș fi venit să te văd... te-aș fi sunat, spuse ea, oferindu-i tot sprijinul.

- O să-l omor pe ticălosul ăla, spuse Dylan, cu pumnii încleștați.

– Treci la rând pentru că, dacă îmi iese mie primul în cale, o să-l fac să regrete ziua în care s-a născut.

Cu toate că Scott se bucură să îl vadă pe Dylan sărind în ajutorul lui Meg, când era vorba să o protejeze cineva, el își dorea sarcina aceasta și voia să se asigure că celălalt bărbat înțelegea bine situația.

Olivia se uită lung la el, iar Scott se înjură în gând.

– Nu vreau să-i țină nimeni piept lui Mike în numele meu. E un bărbat periculos, zise Meg. Dar miercuri merg să stau de vorbă cu părinții lui.

– O să mergem amândoi, îi reaminti Scott.

Meg făcu ochii mari.

– Despre asta aș fi vrut să stau de vorbă cu tine în dimineața asta. Cred că ar fi mai bine să merg de singură. Rick o să-mi poarte de grijă.

Scott tresări încordat, încleștându-și maxilarul, întrebându-se când anume începuse să piardă controlul.

– E mai bine să vorbim despre asta între patru ochi.

Simțind privirile iscoditoare ale lui Dylan și ale Oliviei, curioși să vadă ce mai făceau și ce-și mai spuneau Meg și Scott.

– În orice caz, nu-mi mai e frică să mă întâlnesc cu ei. Luke mi-a spus că a reușit să afle numai lucruri bune despre ei. Lydia și Walter par doi oameni raționali și binevoitori. Susțin mai multe cauze pentru copii și...

– De unde naiba știi tu ce a reușit Luke să afle? o întrebă Scott.

Cazul lui Meg se presupunea că era sub controlul lui. Luke nu avea nici un drept să îi dea niște răspunsuri pe care Scott deja intenționa să le împărtășească cu ea în dimineața de dinaintea întâlnirii.

Meg pur și simplu ridică din umeri, ignorând replica lui tăioasă.

– Luke a fost cel care m-a sunat. El m-a pus la curent.

– Aveam de gând să-ți spun tot. Pur și simplu, nu am avut timp.

Dylan își propti brațele pe masă și zise, pe un ton sceptic:

– Meggie, refuz să cred doi oamenii care au crescut un astfel de ticălos pot fi de încredere.

Când îl auzi alintând-o cu numele acela, Scott strânse din dinți.

– De fapt, nu e cum crezi tu, îi spuse Meg lui Dylan. Soții Ashton l-au adoptat pe Mike pe când era doar un copil. Nu am știut asta până acum. În plus de asta, Mike s-a născut cu sindrom de alcoolism fetal, așa că mai e și aspectul ăsta. Nu cred că ei sunt de vină pentru ce s-a ales de el. Sunt și aspecte genetice la mijloc, continuă ea, cu o voce tremurândă.

Scott își dădu imediat seama ce-i trecea prin minte. Se enervă teribil când o văzu atât de speriată. Pentru că știa prea bine care erau temerile ei.

– Nu te mai gândi la asta, îi spuse el, luând-o de mână, sperând să o liniștească. Copilul tău o să fie bine, chiar și cu genele netrebnicului ăluia. Pentru că te are pe tine, continuă ea.

În clipa aceea simți un dor intens, pentru că nimic nu l-ar fi făcut mai fericit decât să poată să joace și el un rol în viața copilului ei.

La naiba! Dăduse de bucluc.

– Meg, ești bine? o întrebă Olivia.

Scott își îndreptă privirea spre ea și văzu că avea ochii în lacrimi.

– Mă scuzați, merg până la toaletă.

Scott se ridică în picioare când Meg se ridică și ea de la masă și porni în partea opusă a restaurantului.

Apoi, se așeză din nou la masă.

- Scott, ce naiba se petrece aici? îl întrebă Olivia.

- Da, și pe mine m-ar interesa să știu, spuse Dylan.

Emilio se apropie de masa lor, cu câteva farfurii în mână, dar Olivia îi făcu semn să plece.

- Mai lasă-ne câteva minute, bine?

Bătrânul încuviință.

- Treci direct la subiect, dragul meu frate, îi ceru ea.

- La naiba! Totul mergea bine până să-i spun despre Leah.

Olivia aruncă o privire spre Dylan și explică:

- Fosta lui soție. Ți-am povestit despre ea.

Dylan încuviință și întrebă pe un ton dur:

- Ce e cu ea?

- Nu e vorba despre ea, ci despre ce a făcut. Înainte să fiu cu Leah, nu-mi doream copii. Dar când ea a rămas însărcinată, m-am entuziasmat. M-am bucurat. Mi-am dorit să fiu tată. Dar ea nu a vrut niciodată asta și, în loc să stea de vorbă cu mine, a făcut avort. Într-o clipită, toate visurile mele s-au dus pe apa sâmbetei, zise el pocnind din degete. I-am povestit lui Meg despre asta, iar durerea aceea m-a făcut să spun o prostie.

Dylan se uită lung la el.

„N-am încotro decât să-i spun", își zise Scott.

- I-am spus că ideea de familie e doar pentru proști și că finalurile fericite sunt doar în povești de adormit copiii, mormăi el, ferindu-și privirea. În clipa aceea am pus în pericol tot ce s-a întâmplat între noi.

- Atunci fă bine și spune-i că nu mai crezi asta! exclamă Olivia, aruncând o privire peste umăr, dar nici urmă de Meg.

- Și dacă nu e adevărat?

- Poftim? întrebă sora lui, scandalizată.

– Uite ce, Liv, spuse Scott, făcând abstracție de Dylan, pentru că nu putea să aibă de-a face și cu el în clipa aceea. Sunt îndrăgostit de ea, bine? Ce-o să se întâmple dacă îmi permit să mă atașez de ea și de copil, iar după ce se termină povestea asta cu iubitul ei nebun, o să-și dea seama că nu mai are nevoie de mine? O să-i fie foarte simplu să pornească pe drumul ei și cu asta, basta. Iar eu o să pierd totul, din nou. Doar că, de data asta, nu știu dacă o să mai am puterea s-o iau de la capăt.

– Ești îndrăgostit de ea? întrebă sora lui, șocată.

Nici lui Scott nu-i venea să creadă că rostise cuvintele acelea cu voce tare. La naiba, nu-și mărturisise adevăratele sentimente nici măcar față de el însuși. Dar ce altceva se putea ascunde în spatele acestei nevoi disperate de a fi cu ea, de a o proteja, de a se implica în viața ei și de a nu o mai lăsa să plece?

– Da, o iubesc.

– Atunci fii bărbat, spuse Dylan.

Scott își încleștă pumnii pe sub masă și răbufni:

– Ce naiba crezi că știi tu despre mine și despre viața mea? Doar pentru că ești sau ai fost cel mai bun prieten al lui Meg asta nu-ți dă dreptul să-mi spui tu mie ce să fac.

Dylan dădu cu pumnul în masă, iar Olivia sări ca arsă, după care îl luă de mână și zise:

– Încetați amândoi cu prostiile astea și ascultați-mă! Se întoarse apoi spre Scott și îi spuse: Crede-mă, știu cât e de greu să treci peste durerea din trecut.

Sora lui pierduse o sarcină în tinerețe, după care fusese trădată atât de tatăl copilului ei, cât și de propriul părinte. Într-adevăr, Olivia înțelegea mai bine decât oricine altcineva.

– Dar riscul merită cu adevărat, spuse ea, îndreptându-și o privire iubitoare spre soțul ei. Dylan a rămas

alături de mine. Nu a renunțat nici o clipă la mine. La noi. Datorită lui am reușit să-mi dau seama că merit un viitor în care să fiu mamă... alături de un om bun, spuse ea, cu glasul plin de emoție.

Cuvintele surorii lui reușiră să ajungă la el, nu doar datorită faptului că aveau logică, ci și prin prisma faptului că și ea simțise trauma aceea. Refuzase să-și trăiască viața. Dar reușise să iasă învingătoare pentru că dăduse dovadă de curaj.

- Uite ce, prietene. Ai știut de la bun început că Meg e însărcinată. Chiar ai de gând să dai acum bir cu fugiții?

- Dylan, îl avertiză Olivia, făcându-i semn să tacă din gură.

- Ce? Ăsta e adevărul, mormăi Dylan.

- Scott a înțeles deja ce am avut de spus. Nu-i așa? îl întrebă sora lui.

Scott întâlni privirea Oliviei și încuviință, pentru că acesta era adevărul. Olivia reușise să facă imposibilul, reușise să-l facă să înțeleagă. Dylan avea dreptate. Trebuia să fie bărbat. Nu era cazul să îi dea și mai mult viața peste cap lui Meg mărturisindu-și sentimentele în clipele acelea de coșmar prin care trecea acum, dar era cazul să înceteze cu văicărelile. Îi spusese de la bun început să voia să fie cu ea.

Doar că făcuse un pas în spate când simțise valul acela de sentimente. Trebuia să-i fie rușine, își spuse el.

- Vine, șopti Olivia.

Scott își mută privirea de la sora lui la Dylan.

- Am auzit ce ați avut de spus amândoi, spuse el, după care se ridică în picioare când o văzu pe Meg apropiindu-se de masă.

Îi trase scaunul, iar ea luă loc, în timp ce Emilio se întoarse cu mâncarea lor. Continuară apoi să vorbească

despre lucruri generale, dar Scott era pregătit să o ducă pe Meg acasă și să clarifice situația dintre ei. Iar restul avea să vină cu timpul. Cel puțin, așa spera.

Meg ieși din restaurant și se îndreptă spre parcare. Aerul călduț și prea umed o învălui. Aruncă o privire spre Scott și îl văzu cumva... mai calm, lucru care o intrigă, dat fiind că mare parte din conversația lor fusese atât de intensă.

– Te superi dacă trecem puțin pe la apartamentul meu în drum spre casă? îl întrebă ea. Nu erau departe de casa ei, așa că nu aveau să ocolească. Am nevoie de câteva haine mai comode, dat fiind că n-o să mai merg la lucru și, dacă tot mergem până acolo, vreau să verific și poșta.

– Desigur.

Îi puse ușor mâna pe spate și merse pe lângă ea, iar Meg încercă să nu reacționeze la atingerea lui caldă. Cu toate că trupul ei tresărea de fiecare dată când era în preajma lui, creierul îi emitea semnale de alarmă, avertizând-o să păstreze distanța.

– Ar fi trebuit să-ți spun ce am aflat despre soții Ashton, îi zise el, luând-o prin surprindere. Dar am presupus că ai nevoie de un respiro înainte de întâlnirea de miercuri.

– Și nu aveai de unde să știi că Luke urma să vorbească primul cu mine, ceea ce te-a enervat, spuse ea, cu un zâmbet trist.

– Nu e vorba despre asta, se grăbi el să spună, dar Meg își drese intenționat vocea, ca să-i dea ocazia să se gândească de două ori înainte să mai spună ceva. Bine, fie, ai dreptate, spuse el, prins la înghesuială. Pur și simplu... mi-aș fi dorit să afli de la mine.

Se opriră în fața garajului unde parcaseră mașina.

- Doar că nu ai făcut-o, ci ai decis să aștepți. Am vorbit deja despre asta. Nu poți să continui să iei decizii în legătura cu ce anume informații trebuie să ajungă la mine și când.

- Ai dreptate, spuse el, uitându-se în ochii ei.

- Vorbești serios?

- Dar trebuie să recunoști și tu că am avut fel de fel de certuri în ultima vreme. Nu pot să-mi dau întotdeauna seama ce e mai bine pentru tine sau să-mi iasă din prima.

Meg oftă, simțind cum i se ridică o greutate de pe umeri.

- Ai dreptate.

Nimic între ei nu era simplu. Sau ușor. Situația se schimbare.

Scott își lăsă mâna să alunece de pe spatele ei pe șolduri și o întoarse cu fața spre el.

- Nu renunța la mine, îi spuse el, cu o voce guturală, cu ochii într-o nuanță de albastru atât de închis cum Meg nu-i mai văzuse niciodată, cu o expresie serioasă pe chip. Știu că ți-am dat toate motivele să nu ai încredere în mine. La început ți-am oferit tot, după care am început să mă retrag... Dar nu mai putem continua așa.

Meg clătină din cap, confuză, dar inima aproape că îi ieși din piept.

- Ai fost minunat, îi spuse ea, cu toată sinceritatea. Ai fost alături de mine când nimeni altcineva n-a făcut-o. Ai avut și ai grijă de siguranța mea și a copilului meu. Îți sunt profund recunoscătoare.

Scott o strânse ușor de talie.

- Iubito, nu vreau recunoștința ta.

Meg simți că i se înmoaie picioarele când îl auzi rostind cuvântul pe tonul acela. Începea să semene tot mai mult cu acel Scott care se strecurase în viața ei, cel care îi promisese că nu avea să o părăsească niciodată, decât cu bărbatul acela care se retrăsese emoțional.

Își linse ușor buzele încântată când îl văzu urmărindu-i gestul.

- Ce vrei de la mine?

- Pe tine, spuse el, excitat, după care o trase la pieptul lui și o sărută pătimaș.

Dacă intenția lui era aceea de a o convinge, reuși s-o facă. Își trecu limba pe buzele ei, cerându-i să intre, iar ea se supuse bucuroasă. În timp ce îi devoră gura, o trase aproape de șoldurile lui, iar Meg îi simți erecția. În clipa aceea simți un val de dorință și de pasiune, o poftă care pulsa în ea, mânată de foamea pe care o simțea pentru bărbatul acela. Îl sărută și ea cu la fel de mult patos, ignorând avertismentele care încercau să o trezească la realitate.

Dintr-odată, auzi claxonul unei mașini și sări ca arsă.

- Mergeți acasă! strigă un bărbat de la geamul unei mașini care voia să iasă din parcare, pentru că ea și Scott blocau drumul.

Îmbujorată, Meg se dădu la o parte și îi făcu cu mâna.

- Scuze, strigă ea spre geamul deschis al mașinii, în timp ce Scott i se alătură, râzând.

Nici unul dintre ei nu făcu referire la episodul din fața garajului sau la cuvintele rostite acolo, iar Meg răsuflă ușurată. Deja simțea cum se învârte lumea cu ea și avea nevoie de timp să se liniștească, ceea ce Scott păru să intuiască.

Odată ajunși la apartamentul ei, făcură o oprire la cutia poștală de la intrare, iar Meg își luă scrisorile

și un pachet măricel și moale, care abia dacă încăpuse în cutie.

Scott o aștepta în timp ce-și împachetă câteva tricouri și alte lucruri uitate pe acasă, după care se întoarse la el.

- E mai bine să verific acum corespondența, ca să iau cu mine doar ce am nevoie. Am deja carnetul de cecuri la mine, așa că pot să trimit mai târziu facturile pe care nu pot să le plătesc online.

- Nu te grăbi.

Meg începu să sorteze printre materiale promoționale și facturi, aruncând reclamele în gunoi. Apoi zări pachetul și verifică să vadă dacă avea o adresă a expeditorului.

- Ce ciudat!

- Ce e? o întrebă Scott.

- Nu știu.

Se duse să ia o foarfecă din bucătărie și începu să taie ambalajul. Când îl desfăcu, scoase un țipăt, pentru că o mică păpușă căzu din pachet, cu capul separat de corp.

Meg făcu ochii mari, nevenindu-i să creadă la ce se uita.

- Dumnezeule, șopti Scott. Nu o atinge, spuse el, după care o trase departe de păpușă.

Tremurând din toate încheieturile, Meg se întoarse spre el și șopti:

- Și-a pierdut mințile.

- Nu o să-l las să se apropie de tine și de copil, îi promise el, luând-o în brațe, după care o trase departe de masă și de pachetul blestemat. O să chem pe cineva să vină să ia amprente. Nu mă aștept să găsim ceva, dar poate avem noroc.

Meg nu mai zise nimic. Nu putea să vorbească. Îi era prea teamă să vorbească și simți cum i se întorsese stomacul pe dos. De data asta, Scott chemă un prieten

polițist de-al său, nu un polițist pe care nu-l cunoștea. Bărbatul se arătă mai interesat de Meg și de cazul ei și duse păpușa la dovezi, cu toate că, la fel ca Scott, spuse că nu se aștepta să găsească ceva.

În tot acest timp, Scott o ținu de mână sau o strânse în brațele sale protectoare, iar Meg își spuse că nu dădea dovadă de slăbiciune dacă accepta ajutorul lui. Mike era hotărât să-i omoare copilul. Dar ea nu avea de gând să-l lase. Și ceva îi spunea că Scott urma să o protejeze, gândul acela fiind singurul care o ajută să nu-și piardă mințile.

Câteva ore mai târziu, se întoarseră acasă la Scott. Refuză în continuare să vorbească despre asta, iar Scott nu insistă, lucru pentru care Meg îi rămase recunoscătoare. Prezența lui liniștitoare era singurul lucru de care avea nevoie.

Scott închise toate ușile de la casă și porni alarma, după care i se alătură în dormitor. Meg deja își făcuse un duș, se schimbase în cămașă de noapte și se băgase în pat. Scott se strecură lângă ea și o trase în brațele lui puternice, strângând-o la pieptul lui până ea reuși să cadă într-un somn agitat.

Începutul de săptămână se scurse cu greu, căci Meg nu reuși nici măcar o clipă să-și scoată din minte păpușa aceea blestemată. Scott se oferi să rămână acasă cu ea, dar ea insistă că trebuia să meargă la muncă ca să se obișnuiască cu noul său rol, pentru ca restul angajaților să vadă că trăgea la fel de tare ca ei, cu toate că era șeful lor. Era important să facă asta pentru el însuși și pentru Tyler, iar Meg nu voia să ajungă să apeleze la el mai mult decât o făcea deja. Casa era protejată de alarmă, Rick era afară, Meg era în siguranță. Pentru moment.

Până veni ziua de miercuri, Meg era deja agitată, cu o combinație de plictiseală și frustrare nervoasă. Mike făcuse din ea o prizonieră în casa lui Scott, o reușise să o împiedice să-și trăiască viața, iar Meg îl ura pentru asta. Soții Ashton îi dăduseră întâlnire la clubul Palm Beach. Meg le spuse că urma să vină împreună cu un prieten, Scott, dar și cu bodyguardul ei, pentru că voia ca cei doi soți să înțeleagă că fiul lor reprezenta, cu adevărat, un pericol pentru ea și pentru copilul ei. Meg abia avea curaj să iasă din liniștea acelei case și își duse mâna la pântec, protector.

Se îmbrăcă într-o pereche de colanți tricotați și un tricou asortat, o adevărată ținută de maternitate, în nuanțe de gri și alb. Era ca și cum burtica ei se mărise peste noapte, copilul ei părând hotărât să-și facă simțită prezența. Meg simți un val de entuziasm, dar și o doză de teamă. Ideea unui copil era mult mai diferită decât realitatea, iar acum avea să vadă reacția lui Scott la schimbările suferite de trupul ei.

Scott o rugase să nu renunțe la el, iar Meg simțise intensitatea și seriozitatea din spatele tonului și gesturilor sale. De duminică noaptea, redevenise acel Scott care intrase cu forța în viața ei, cel care o făcuse centrul universului său. Doar că nu avea de unde să știe dacă atitudinea lui urma să se schimbe și nu avea nevoie de un stres în plus.

Scott porni spre Palm Beach, acolo unde locuiau soții Ashton, și conduse în tăcere. Cu toate acestea, tensiunea nu era între ea și Scott. Pur și simplu, Meg era năpădită de emoții și nu se simți deloc mai liniștită când traseră în fața clubului, o clădire impresionantă cu coloane albe și palmieri bogați care înconjurau clubul. Nu se simțea deloc în elementul ei.

Câțiva valeți așteptau să-i parcheze mașina. Scott luă tichetul, după care se apropie de mașină și veni spre ea. Bărbatul acela reușea de fiecare dată să-i taie răsuflarea, și la fel se întâmplă și atunci. Își făcuse un duș și se bărbierise, așa că nu doar arăta bine, ci mai și mirosea absolut delicios, parfumul lui bărbătesc reușind să o agite și să o excite în ciuda locului unde se aflau.

Era îmbrăcat cu o pereche de pantaloni negri și o cămașă de un albastru-deschis. Era evident că albastrul era culoarea lui preferată, reușind să devină în scurt timp și culoarea ei preferată, pentru felul în care îi scotea în evidență ochii superbi. Avea și un sacou negru, care îi ascundea arma. Cu toate că lui Meg nu-i plăceau armele, se simțea mai bine să știe că era înarmat și că îl avea alături de ea. Nu voia să creadă că soții Ashton aveau să o tragă pe sfoară și să îl aducă pe Mike la întâlnire, dar orice era posibil. Era limpede că Mike o urmărea într-un fel sau altul, ceea ce însemna că întâlnirea de astăzi nu avea să treacă neobservată. Gândul acela îi aduse un nod în stomac.

– Ești bine? Nu ai scos nici un cuvânt pe drum, spuse Scott, apucând-o de braț.

– Nu, răspunse ea, cu toată sinceritatea. Dar nu pot să nu mă duc, spuse ea, după care trase adânc aer în piept.

– Nu uita că nu ești singură, îi aminti el, lipindu-și fruntea de a ei, un gest atât de tandru și de intim, care îi invadă trupul cu căldură.

– Știu, zise ea, zâmbindu-i. Hai să mergem.

El o privi lung, parcă vrând să se asigure că era cu adevărat pregătită, după care spuse:

– Bine.

Câteva clipe mai târziu, după ce se făcură toate prezentările, luară loc la o măsuță rotundă, alături

de soții Ashton. Lydia părea și ea la fel de agitată, ceea ce, în mod ironic, o făcu pe Meg să se simtă mai bine.

- Mulțumesc că ai acceptat să stai de vorbă cu noi, zise Walter.

Era un bărbat cu păr cărunt și, când își făcu curaj să se uite la el, își dădu seama că avea ochi calzi.

- Cu plăcere, spuse ea, cu un nod în gât.

Lydia se apropie de ea și o întrebă:

- Cu te simți?

- Sunt bine. Până acum am avut o sarcină destul de ușoară. Nu prea am avut probleme cu grețurile, iar acum mă simt bine.

Femeia îi zâmbi.

- Mă bucur să aud asta, iar după câteva clipe de tăcere, adăugă: Eu mi-am dorit foarte tare să rămân însărcinată. Îi zâmbi, dar Meg observă tristețea din ochii ei. Nu am avut norocul acesta, dar ne bucurăm ca am avut ocazia să adoptăm un copil.

Meg nu știu ce să spună, așa că păstră tăcerea. Pe sub masă, Scott o luă de mână. Scott părea să știe mereu când să-i acorde sprijinul său tacit, de parcă avea o capacitate extraordinară de a-i citi gândurile și starea.

- Am fost dintotdeauna implicată în diferite centre de ajutorare pentru copii și mi s-a părut normal să adopt un copil pe care nimeni altcineva nu părea să-l vrea, continuă Lydia, ducându-și mâna plină de bijuterii spre ceașca de ceai, căutând parcă acea căldură. Mike s-a născut cu sindrom de alcoolism fetal, îi explică ea. Nu am avut de unde să știm care urmau să fie efectele pe termen lung, dar am crezut că dispunem de toate resursele necesare ca să avem grijă de el.

Parcă simțind că avea nevoie de sprijinul lui, Walter se apropie de ea și îi luă mâna de pe ceașca de ceai și i-o strânse. Meg îi privi surprinsă. Nu se așteptase să dea peste un cuplu iubitor, iar atât inima, cât și mintea îi spuneau că nu era o farsă. Afecțiunea dintre ei era reală.

– Să înțeleg că a fost... mai greu decât vă așteptați să fie cu Mike? întrebă ea.

Lydia încuviință, cu ochii în lacrimi.

– Nu părea să aibă problemele fizice asociate cu o mamă alcoolică, dar ne-am dat repede seama că avea probleme de comportament. Odată cu trecerea timpului, lucrurile s-au agravat. Și, dat fiind că deja se născuse cu tendințe de dependență, după ce a început să bea de la o vârstă fragedă și să umble cu fel de fel de băieți răi... Am încercat să-l ducem la psiholog, că facă terapie, fel de fel de tratamente... spuse ea, cu o voce slabă.

– Nu am știut nimic din toate astea, spuse Meg. Când l-am cunoscut pe Mike, nu mi-am dat seama că ar fi ceva în neregulă cu el. Lucra în construcții, chiar am făcut cunoștință cu câțiva dintre prietenii lui... Nu am văzut nimic care să mă pună pe gânduri. Asta până și-a pierdut locul de muncă, iar de atunci lucrurile au început să se schimbe.

Îi veni în mintea seara aceea, primul episod de nervi și se cutremură. Doar că de data aceea nu o lovise. Adevărul era că, până să afle despre copil, nu ridicase niciodată mâna la ea, dar schimbarea aceea atât de bruscă de comportament fusese cu adevărat înfiorătoare.

– Mă tem că se întâmplă des să-și piardă locul de muncă, zise Walter.

– A reușit în scurt timp să-și găsească un nou loc de muncă, așa că nu mi-am bătut capul cu asta. Doar că, la puțin timp după aceea, a fost dat din nou afară, spuse

Meg, luând o gură de apă. Mie obișnuia să-mi spună că nu vreți să-l ajutați pentru că nu era genul de om care voiați voi să fie, că aveați așteptări prea mari de la el. Totodată, același lucru spunea și despre mine, iar eu nu i-am cerut altceva decât să-și plătească partea lui de chirie și să vină seara acasă în loc să iasă la petreceri cu prietenii lui.

Îl simți pe Scott foindu-se lângă ea, vizibil stingherit să audă povești din trecutul ei.

– Nu ești tu de vină, îi spuse Walter. Fiul meu știe cum să-i manipuleze pe cei din jurul său și să obțină tot ce vrea de la ei.

Aruncă o privire spre soția sa care încuviință.

– Toate bune și frumoase, dar trebuie să găsim o cale de a-l ține pe Mike departe de Meg. A amenințat-o că o s-o ajute să scape de sarcină și tocmai i-a trimis prin poștă o păpușă decapitată, în semn de avertisment, interveni Scott, pe un ton deopotrivă furios și frustrat.

– Dumnezeule! Îmi pare rău, spuse Lydia, neîndrăznind să se uite la ea. Ce putem face noi?

– Din câte ne-a spus Mike, pentru el totul se reduce la bani. Trebuie să-l asigurați că, dacă renunță la drepturile sale părintești, nu o să-l lăsați fără bani. Asta o să-l mai liniștească și o să-l facă să o lase în pace pe Meg.

Cu toate că Meg știa că nici asta nu reprezenta o garanție, fu de acord cu Scott că era un început.

– Îmi pare rău, dar nu putem să facem asta, zise Walter.

capitolul 11

– Nu puteți sau nu vreți să faceți asta? îl întrebă Scott de Walter, dezamăgit în numele lui Meg că ultimele douăzeci de minute de empatie și de înțelegere rezultaseră într-o dezamăgire.

– Scott... spuse Meg, încercând să-l oprească.

– Stai liniștită, are dreptul la propria opinie. Nu e prima oară când ni se reproșează asta, spuse Walter.

– Ați avut vreodată de-a face cu un dependent? îi întrebă Lydia.

Meg dădu din cap că nu.

– Ei bine, e simplu. Nu putem să-i facem pe plac doar ca să încurajăm un comportament pozitiv. Nu funcționează, nu durează și, pe termen lung, face mai mult rău decât bine. Ce îmi ceri tu e să continui să-l ajut cu bani, ceea ce nu face altceva decât să-i alimenteze dependența. Și pot să te asigur că asta n-o să te țină în siguranță, îi explică Walter.

În clipa aceea i se păru mai bătrân decât i se păruse la prima lor întâlnire. Acum că vorbea despre problemele fiului său, ridurile și tristețea de pe chipul lui erau mult mai pronunțate.

– Meg, nu e vorba că nu am vrea să te ajutăm, ci că avem treizeci de ani de experiență cu el și o mulțime de ani în care am învățat cum să ne confruntăm cu un comportament dependent, spuse Lydia, implorând-o din priviri.

– Și atunci, ce propuneți să facem? întrebă Scott, de-a dreptul enervat.

– Din păcate, nu am nici o sugestie, și știu că nu asta ați vrea să auziți, spuse Walter, întâlnindu-i privirea lui Scott. Dacă ai nevoie de bani ca să o ții în siguranță pe mama nepotului meu, spune-ne și...

– Nu-i nevoie, mă descurc, i-o tăie Scott, iar Meg îl strânse de picior, pe sub masă.

Scott înțelese mesajul ei, dar nu avea nevoie de el. Voia să se simtă jignit de oferta aceea... dar nu era. În același timp, ar fi vrut să îi displacă pe cei doi soți pentru că aveau așa un fiu, dar... nu putea să o facă. Nici lui nu i-ar fi plăcut să fie judecat pe baza acțiunilor tatălui său. Nu putea să le facă și lor același lucru.

– Meg, am vorbit serios când am venit să te vedem la școală. Ne-ar plăcea să facem parte din viața copilului tău. Dar la fel de bine mi-ar plăcea să ajung să te cunosc mai bine. Avem suficient timp înainte să vină copilul pe lume. Aș vrea să ajungi să mă cunoști... să ne cunoști pe amândoi, zise Lydia. Și, odată ce o să ajungi să ne cunoști, decizia îți aparține.

Scott o simți pe Meg încordată.

– Mi-ar face plăcere, răspunse ea.

Era de înțeles, își spuse el. Meg nu avea o familie a ei, spre deosebire de el. Oamenii aceia îi ofereau copilului ei și, prin extensie, și ei, o legătură de care ducea lipsă. Era același lucru pe care și-l dorea și Scott pentru ea. În același timp, spera ca Meg să îi considere pe frații și pe mama lui ca parte din familia ei. Doar că primul pas era să o convingă să îl accepte pe el ca parte permanentă din viața ei.

După ce depășiră subiectele acelea sensibile, începură să mănânce și să vorbească despre chestiuni normale. O întrebară pe Meg despre copilăria ei, despre facultate și încercară să afle mai multe lucruri despre ea. Scott

văzu cum Meg începu ușor, ușor să se deschidă în fața lor, ceea ce știa, din proprie experiență, că nu era deloc simplu pentru ea.

Spre finalul mesei, Meg reușise deja să se relaxeze, iar Scott îi citi mai bine pe soții Ashton. Adevărul era că nu se simțea deloc amenințat de gândul că Meg voia să petreacă mai mult timp în compania lor. Bineînțeles, nu era ca și cum Meg avea nevoie de permisiunea lui, își spuse el, posac.

Ieșiră pe ușa restaurantului în aerul călduros. Scott aruncă o privire în jur și zări doar doi valeți îmbrăcați în veste verzi și un taxi în apropiere de locul unde valetul urma să-i aducă mașina.

– Îți mulțumesc că ai venit, mi-a făcut plăcere să te cunosc, îi spuse Lydia lui Meg, strângând-o în brațe.

Meg o îmbrățișă la rândul ei și o bătu ușor jenată pe spate, dar Scott citi pe chipul ei că nutrea speranță pentru acceptare și familie. Era același lucru pe care și-l dorea și Scott pentru ea și spera din tot sufletul că cei doi soți aveau să se țină de cuvânt.

Walter făcu un pas spre ea și o luă de mână.

– Ești o fată extraordinară.

– Mulțumesc, spuse Meg, îmbujorată, spre bucuria lui Scott.

– Sunteți niște trădători! strigă cineva și săriră toți ca arși.

Scott se întoarse și văzu un bărbat ieșind din taxiul galben. Meg aruncă o privire spre el și înlemni.

– Mike, șopti ea, iar o clipă mai târziu Scott îl recunoscu.

Mike era îmbrăcat cu haine murdare și arăta de parcă nu s-ar mai fi spălat pe cap de zile întregi, iar ochii îi erau roșii de la droguri și de la alcool.

– Mike? exclamă Lydia, palidă la față.

Walter, care încă o ținea pe mână pe Meg, îl privi șocat pe fiul său, care se îndreptă spre ei cu un pistol în mână.

Fără să stea pe gânduri, Scott își scoase arma și o îndreptă amenințător spre Mike Ashton.

– Cum ați putut să o alegeți de târfa asta în locul meu? strigă Mike, în timp ce mâna în care ținea arma îi tremura necontrolat.

– Fiule, liniște-te, spuse Walter, după care îi dădu drumul lui Meg și ridică mâinile în aer. Ești fiul meu. Nimic n-o să schimbe vreodată asta, spuse el, vorbindu-i pe un ton calm.

– Doar copilul ăsta!

Cu o privire furioasă, îndreptă arma spre Meg, după care se năpusti asupra ei și apăsă pe trăgaci.

Mânat de instinct, Scott trase și el spre Mike, în același timp, sărind să o protejeze pe Meg. Doar că Walter era mai aproape și o împinse pe Meg la pământ, iar când îl auzi țipând, Scott își dădu seama că glonțul menit pentru Meg îl nimerise pe el.

– Cheamă o ambulanță, strigă Scott spre unul dintre valeții care își găsise refugiu în spatele măsuței sale. Nu mai lăsa pe nimeni să vină aici!

Scott își îndreptă imediat privirea spre Meg și o strigă.

– Sunt bine, țipă ea.

Scott răsuflă ușurat, simțind cum se învârte totul în jurul lui.

Cu lacrimi în ochi, Lydia îl trase pe soțul ei de pe Meg în timp ce Scott rămase cu arma îndreptată spre Mike, care zăcea pe jos. Avea bluza pătată de sânge, dar se părea că Scott îl nimerise în umărul drept, în încercarea lui de a o proteja pe Meg.

Mike tresări și întinse brațul stâng spre armă, dar Scott o aruncă cu piciorul, pentru ca nenorocitul acela să nu ajungă la ea.

– Dragul meu, spune-mi că ești bine, îi spuse Lydia soțului ei.

– Sunt bine, răspunse Walter cu o voce slabă. E doar afurisitul de braț.

Scott oftă ușurat că rana lui Walter nu era mortală. O văzu cu coada ochiului pe Meg care încerca să se ridice în picioare și, o clipă mai târziu, sunetul sirenelor de poliție sparse tăcerea.

Fără nici un fel de avertizare, Meg se aruncă în brațele lui, strângându-l la pieptul ei.

– Dumnezeule, ce frică mi-a fost!

Abia îi auzi vocea, înăbușită la pieptul lui, dar îi simți lacrimile alunecând pe cămașă. Scott simți cum i se strânge inima. Aceeași inimă care, cu doar o lună în urmă, o crezuse incapabilă de iubire.

– Și mie mi-a fost frică, iubito. Dacă nenorocitul ăla ar fi reușit să te împuște, în timp ce eu eram la doar câțiva metri de el.... Nici nu reuși să-și termine fraza, simțind cum i se face rău. Cum se simte Walter?

– E rănit, dar cred că o să fie bine.

Două mașini de poliție și o ambulanță opriră în dreptul lor. Polițiștii îmbrăcați în uniforme albastre se adunară în jurul lui Scott, iar el puse ambele arme la pământ și le împinse cu piciorul spre polițiști. Cu toate că îi luă ceva timp să le explice situația, dat fiind că Scott nu mai era polițist, în cele din urmă, reuși să se înțeleagă cu ei.

Mike fusese împușcat în umăr, iar paramedicii reușiră în scurt timp să-l stabilizeze, după care îl băgară în ambulanță și porniră spre spital cu o escortă de poliție. În scurt timp aveau să-i citească drepturile și să-l aresteze.

Alți câțiva paramedici veniră să îl consulte pe Walter, iar Lydia se grăbi să le facă loc. Apoi se îndreptă direct spre Scott, cu chipul brăzdat de lacrimi.

Scott trase adânc aer în piept, pregătindu-se să dea piept cu femeia pe al cărei fiu tocmai îl împușcase.

- Doamnă Ashton...

- Eu și Walter am vrea să-ți mulțumim.

- Poftim? întrebă Scott, confuz.

Femeia se apropie de el și îl îmbrățișă cu căldură, ceea ce îl luă pe nepregătite.

- Îți mulțumesc mult pentru că nu l-ai omorât pe fiul nostru.

- Doamnă Ashton! strigă unul dintre paramedici. Trebuie să plecăm.

Lydia făcu un pas în spate și spuse:

- Aveți grijă de voi. Ținem legătura.

- La revedere, șopti Meg.

- Mult noroc, spuse Scott.

Se întoarse spre Meg care avea lacrimi în ochi, iar machiajul îi cursese pe chip, dar ochii ei căprui străluceau de viață, iar pentru Scott nimic altceva nu mai conta.

- Are dreptate. Nu l-ai omorât.

- Nu mă felicita, spuse el. Cu toate că nu voia să o dezamăgească sau să o facă să-și schimbe părerea despre el, nu se putu abține să nu spună: În clipa aceea, am încercat să-l nimeresc în piept, dar am greșit ținta pentru că eram și cu ochii pe tine.

Meg icni șocată.

- Ei bine, înseamnă că lucrurile s-au rezolvat de la sine. Ultimul lucru pe care l-aș vrea e să ai moartea lui Mike pe conștiință. Sau eu s-o am.

Nici unul dintre ei nu ar fi fost de vină, dar Scott nu avea de gând să se certe cu ea. Îi dădu părul de pe față și îi ridică ușor bărbia.

– Ți-am spus că ești în siguranță alături de mine și nu mi-a plăcut deloc povestea asta.

Meg încuviință ușor din cap.

– Nu mai are nici o cale de scăpare, nu-i așa? A fost tentativă de omor, nu? O să meargă la închisoare?

– Poți să fii sigură de asta.

Meg închise ochii preț de o clipă și răsuflă ușurată.

– Slavă Domnului. S-a terminat.

„Da, s-a terminat", își spuse Scott, trăgând-o la piept și adulmecându-i mireasma părului. Coșmarul pe nume Mike luase sfârșit. La fel și nevoia lui Meg de a rămâne alături de Scott. În casa lui, în brațele lui, în viața lui.

Meg intră în casa lui Scott parcă în transă. Intră direct în dormitor și începu să se dezbrace, alungând toate amintirile, la fel cum se dezbrăcă de tricoul pătat de sângele lui Walter Ashton. Bărbatul acela sărise să o apere, se pusese între ea și glonț, doar ca să îi salveze viața conștient că Mike fusese cel care trăsese.

Mike, un bărbat la care ținuse atât de mult, pe care poate chiar îl și iubise, Mike, care era tatăl copilului ei. Cu mâinile tremurânde, deschise robinetul, sperând că apa fierbinte să reușească să alunge răceala care îi invadase trupul. Băgă mâna sub jetul de apă, ca să testeze temperatura, după care intră în duș.

– Nu ai pierdut nici o clipă, zise Scott, intrând și el în baie.

Meg aruncă o privire spre el prin geamul de la duș, văzându-l înfierbântându-se la vederea trupului ei gol.

– Simțeam nevoia să mă dezbrac de hainele alea, spuse ea, cu o voce slabă, după care îi întoarse spatele și se adăposti sub jetul de apă înainte ca el să apuce să vadă lacrimile de pe chipul ei.

Dintr-odată, auzi ușa de la cabina de duș și își dădu seama că Scott era lângă ea. O trase în brațele lui și o ținu strâns la piept în timp ce ea începu să suspine, măcinată de toată tensiunea acumulată în ultimele săptămâni din cauza coșmarului provocat de Mike. Până în clipa aceea nu-și permisese să sufere, iar acum că începu să se risipească adrenalina, izbucni în plâns, fără să se mai poată controla.

După o vreme, deveni mai receptivă la trupul lui Scott, la mușchii lui puternici, la părul de pe pielea lui și la îmbrățișare lui caldă, dar în același timp, protectoare. Cu o mână o mângâia pe păr în timp ce, cu cealaltă o prinse de după talie, așteptând-o să se pună pe picioare.

Odată ce se simți pregătită, trase adânc aer îi piept și ridică privirea spre el.

– Mulțumesc. Aveam nevoie de asta.

Dar zâmbetul lui nu i se oglindi și în ochi.

– Sper că e ultima oară când o să te văd plângând din cauza ticălosului ăluia.

– Și eu, reuși ea să spună.

Își lăsă capul pe spate și încercă să-și curețe fața, știind prea bine că deja machiajul îi curgea pe obraji.

– Stai, lasă-mă pe mine, spuse Scott.

Scoase un prosopel din dulap și o ajută să se șteargă pe față, fără să se grăbească.

Meg nu avea puterea să se simtă rușinată și îl lăsă să facă ce voia.

– Gata, am terminat, îi spuse el.

– Mulțumesc, zise ea, cu un zâmbet timid.

– Plăcerea e de partea mea, șopti el, pe tonul acela răgușit și erotic care îi făcu trupul să tresară, brusc atentă la el, ca bărbat. Un bărbat incredibil de sexy pe care îl dorea cu toată ființa ei.

Fără să spună nimic, Scott luă o bucată de săpun și își umezi palmele, după care îngenunche la picioarele ei. Lăsă săpunul pe jos și îi prinse glezna în palmele lui mari.

Meg coborî privirea spre părul lui negru, spre postura sexy, și în clipa aceea simți cum i se întăresc sfârcurile și sânii de dorință, iar sexul ei îl chemă la el.

– Ce faci? îl întrebă.

Scott ridică privirea, cu ochi întunecați cum nu îi mai văzuse niciodată.

– Am grijă de tine, îi spuse el.

Începu să o săpunească, începând cu picioarele și lăsându-și mâinile să alunece tot mai sus, masându-i mușchii cu deosebită atenție. Îi masă mai întâi gambele, după care zona din spatele genunchiului, o zonă erotică despre care Meg nici măcar nu știa, după care își îndreptă atenția spre coapsele ei. Degetele lui talentate urcară rapid, iar lui Meg i se tăie răsuflarea când îi simți degetele alunecând între coapsele ei tot mai sus.

Își înfipse degetele în umerii lui și se ținu de el, strângându-l tare în timp ce el își plimbă mâna în jurul sexului ei, mișcându-și degetele, dar fără să o atingă unde avea cea mai mare nevoie. Meg își arcui șoldurile, iar el începu să rânjească, oprindu-se doar să-și săpunească din nou mâinile, după care o luă de la capăt, ducându-și mâinile pe burta ei, pe sânii ei, zăbovind asupra lor, dar hotărât să nu se oprească până nu avea să fie complet curată.

Era ca și cum înțelesese cât de fragilă o făcuse să se simtă ziua aceea, cât de lipsită de control și de temătoare, iar el era gata să o ajute să șteargă toate amintirile acelei experiențe îngrozitoare.

Își lăsă mâinile să alunece pe umerii ei, pe brațe, încleștându-și degetele în jurul degetelor ei într-un gest aproape simbolic, întâlnindu-i privire excitată. Iar în clipa aceea, Meg înțelese tot.

Scott nu-i vorbea. Nu-i vorbea murdar. Nu încerca să îi descrie într-o manieră sexy ce avea de gând să-i facă. Nu încerca să o întărâte spunându-i de câte ori avea să o facă să termine. În schimb, citi o intensitate și o seriozitate în atingerea lui și în privirea lui pe care nu le mai văzuse niciodată.

Era ca și cum voia să memoreze fiecare secundă petrecută alături de ea, fiecare părticică din ea, pentru că acum că pericolul trecuse, aceea avea să fie ultima lor noapte împreună. Și, cu toate că știa prea bine că acesta era adevărul, durerea pricinuită de gândul acela îi înjunghie inima.

Rămaseră atâtea vorbe nerostite în baia aceea plină de aburi și între ei doi, dar nu îndrăznea să se gândească la viitor. Nu voia altceva decât să simtă, iar Scott știa cum să îi ofere asta. Luă dușul și începu să o clătească, lăsându-și degetele să alunece pe săpun, alungând spuma de pe pielea ei, ajutând jetul de apă să-și facă treaba.

Odată ce o termină de spălat, îngenunche din nou în fața ei. Sexul ei tresări de nerăbdare, dar următoarea lui mișcare fu mult mai diferită decât s-ar fi așteptat. Mult mai... mult.

O prinse de șolduri, veni mai aproape și își lipi buzele de burta ei acum destul de vizibilă. Meg îl privi cu un nod în gât, cu inima plină, și în clipa aceea simți

un val de dorință care îi răpi capacitatea de a gândi și de a vorbi. Scott ridică privirea spre ea și o obligă să îl privească în ochii care sclipeau cu aceeași emoție pură care pulsa în ea.

Apoi se ridică și închise robinetul, după care deschise ușa de la duș și o conduse spre covorul de pe podea. O înfășură în prosop și o șterse ușor, asigurându-se că îi era bine și cald. Mai luă un prosop și începu să se șteargă și el. Lăsă apoi prosopul să îi alunece la picioare și luă și prosopul ei, după care o strânse în brațe.

Meg îl apucă de după gât și îl ținu strâns, lipindu-și obrazul de chipul lui, adulmecând mireasma curată și caldă a pielii lui. Nu-și imaginase niciodată că ar putea să aibă parte de așa ceva alături de un bărbat, dar Scott Dare reușise să-i depășească toate visurile și așteptările.

Chiar și acum, în timp ce o conduse hotărât spre dormitor și o așeză pe patul cel mare, era în continuare cavalerul ei. Gândul acela o făcu să zâmbească, știind prea bine că lui nu i-ar fi plăcut ideea.

Se întinse peste ea și o prinse între coapsele lui, lipind-o de saltea cu trupul lui gol, uitându-se în ochii ei.

– Nu ai spus nimic, zise ea, simțind nevoia să rupă tăcerea, să afle ce îi trecea prin minte, chiar dacă nu voia să audă.

– Nu sunt sigur că vrei să știi, zise el, cu maxilarul încordat.

Meg abia se abținu să nu-și coboare privirea spre pieptul lui bronzat și musculos, care tânjea după atingerea ei.

– Probabil că ai dreptate, spuse ea. Dar, mai devreme sau mai târziu, tot va trebui să stăm de vorbă despre asta.

Cu toate că avea să-i fie greu să se concentreze simțindu-i erecția pulsând pe sexul ei.

– Așa este, spuse el, ridicându-și șoldurile și frecându-și penisul de sexul ei umed.

Meg închise ochii și văzu artificii, atât de intensă era senzația. Gemu de plăcere și își îndoi genunchii, vrând să-l primească în ea, tot mai adânc.

– Nu, Meg. Uită-te la mine.

Meg se forță să-i întâlnească privirea hotărâtă.

– Știu că nu vrei să depinzi de mine, că vrei să fii pe picioarele tale și respect decizia ta, spuse el, lipindu-și fruntea de fruntea ei, după care îi întâlni din nou privirea. Vreau să știi că te respect.

Meg îl privi cu un nod în gât, așteptând și următoarele lui cuvinte.

– Și vreau să mai știi ceva, continuă el. Eu o să-ți ofer întotdeauna tot ce-ți dorești, chiar dacă nu va fi ce-mi doresc eu.

– Ce vrei să spui?

Scott clătină încet din cap și îi zâmbi ușor.

– Nu pot să cred că simți nevoia să mă întrebi. Vreau să fiu cu tine, Meg. Te iubesc.

Cuvintele acelea răsunară în mintea ei, de parcă le auzea pentru prima oară în viața ei. Și, într-un fel, așa și era. Cei care îi spuseseră în trecut că o iubeau nu fuseseră sinceri. Nu în felul în care o făcea Scott. Pe tatăl ei nu-l cunoscuse niciodată și nu-și aducea aminte să fi auzit vreodată cuvintele acelea pe buzele mamei sale. Și „Meg, lasă-mă să mă mut cu tine, doar știi că te iubesc" nu avea nimic în comun cu declarația aceea atât de sinceră.

Nu avea să uite niciodată cuvintele lui Scott, iar în clipa aceea își simți ochii plini de lacrimi.

– Și eu te iubesc.

– Slavă Domnului, spuse Scott, simțind picături de sudoare pe frunte și pe spate.

Fusese atât de agitat. Nu fusese în viața lui mai speriat de atât, așteptând să o audă spunând că și ea îl iubea. Poate că nu urma să rămână acum alături de ea, dar știa că nu avea să o piardă pentru totdeauna. Trebuia să păstreze speranța aceea, altfel urma să-și piardă mințile.

Avea multe de spus. Mult mai multe, dar nu era acum momentul să o facă.

– Trebuie să fiu în tine, îi spuse el.

– Îmi place când vorbești așa, zise ea, râzând printre lacrimi.

Da, fără doar și poate, era al ei. Chiar și dacă ea urma să se mute și să insiste să facă lucrurile după bunul ei plac, putea să aștepte răbdător să îi vină mintea la cap. Dar avea să se gândească mai târziu la asta.

Își sprijini brațele lângă umerii ei, își flexă șoldurile și o pătrunse, simțindu-se ca acasă. Acasă fu singurul cuvânt care îi veni în minte când simți căldura ei umedă în jurul lui. Gemu de plăcere în timp ce o pătrunse.

– La naiba, Meg, șopti el. Ești minunată!

Sub el, Meg își arcui spatele și îl trase în ea mai mult decât ar fi crezut posibil.

– Am nevoie să te simt peste tot, spuse ea, înfigându-și degetele în părul lui.

Scott scoase un geamăt de extaz și începu să se miște, la unison cu suspinele, gemetele și mișcările ei. Și, cu toate că orgasmul lui era aproape, deveni curând evident că și al ei la fel, respirând din ce în ce mai greu și începând să-l tragă tare de păr.

Își înfășură picioarele în jurul lui și îl trase spre ea, primind tot ce avea nevoie din partea lui, putându-se împreună spre un orgasm exploziv. Simți un fior

pe șira spinării și testiculele i se strânseră, nevoia de a termina lovindu-se de dorința de a aștepta ca ea să termine prima.

– Ah, Scott, te iubesc, gemu ea în clipa în care ajunse la orgasm și se strânse în jurul lui, ridicându-l pe culmile plăcerii.

– Meg, și eu te iubesc, strigă el, după care își undui șoldurile și își vărsă sămânța în ea.

„Te iubesc", își spuse el. „Nu mă părăsi", ar mai fi vrut el să-i spună. Dar ceva îi spunea că Meg urma să plece.

Câteva clipe mai târziu, rămaseră întinși pe patul acela mare, înconjurați de o tăcere dureroasă. Meg se cuibări la pieptul lui, cu mâna pe pieptul lui, trupul ei lipindu-se de al lui. Scott savură căldura trupului ei.

– Trebuie să plec, spuse ea, lăsându-și lacrimile să curgă pe pieptul lui gol.

Cuvintele ei îl dureră mai mult decât s-ar fi așteptat să o facă.

– Știu. Dar trebuie să-ți spun ceva înainte să te las să pleci.

Meg suspină și încuviință.

Cu un nod în gât, Scott se forță să-și găsească cuvintele.

– Dacă pleci pentru că la un moment dat eu te-am convins că nu-mi doresc o familie sau genul de poveste cu final fericit despre care am zis că nu există, vreau să știi că nu mai simt asta.

Meg tresări, iar el se folosi de surprinderea ei în avantajul său și se trase peste ea, uitându-se la chipul ei frumos.

– Aș putea să te întreb ce anume te-a făcut să te răzgândești? îl întrebă ea.

Răspunsul era simplu.

– Tu. Nu pot să trăiesc fără tine și nici nu-mi doresc să o fac. Te iubesc. O să-l iubesc și pe copilul tău și îmi doresc să fim o familie. De îndată ce rosti cuvintele acelea, simți cum i se ridică o piatră de pe umeri. Vorbesc serios. Nu vreau să pleci. Vreau să rămâi aici, alături de mine. Dar dacă nu vrei să rămâi, vreau să mă asigur că pleci din motivele potrivite.

– Scott...

Dar el o reduce la tăcere cu un sărut lung, pierzându-se în dulceața ei, după care se retrase ușor.

– Pleacă pentru că simți nevoia să-ți dovedești ție însăți să poți să te descurci fără ajutorul unui bărbat. Fără ajutorul meu. Dar vreau să știi că eu o să te aștept când vei fi gata să lupți pentru noi.

Meg îi prinse chipul în palme și îl mângâie pe obraz.

– Și eu te iubesc, iar în clipa asta mi-ai spus tot ce mi-am dorit vreodată să aud.

– Cu toate astea, tot ești hotărâtă să pleci, spuse el, pregătindu-se pentru lovitura finală.

În ochii ei căprui, Scott citi toată durerea și tristețea pe care el însuși le simțea.

Meg încuviință.

– După cum ai spus și tu, vreau să-mi dovedesc mie însămi că pot să fiu adult și nu femeia aceea plângăcioasă care e în stare să se arunce în brațele oricărui bărbat doar ca să nu fie singură.

Scott rămase șocat să constate că Meg în continuare nu se cunoștea bine. Nu putea să înțeleagă de ce nu se vedea prin ochii lui, drept o femeie puternică, independentă și perfect capabilă să creadă un copil singură. Doar că nu era nevoită să o facă.

– Bine, spuse el, forțându-se să se întoarcă pe o parte, departe de trupul ei frumos. În clipa aceea simți un fior

pe șira spinării. Nu am de gând să te opresc sau să te implor să rămâi.

Meg își mușcă buza, cu ochii în lacrimi.

– Nu?

Scott clătină din cap, cu pumnii încleștați, singura dovadă menită să îi arate cât de greu era pentru el să nu facă nimic. Dar, în sinea lui, simțea că moare.

– Ți-am spus deja, vreau să-ți ofer tot ce ai nevoie. Iar dacă tu simți nevoia să pleci, pleacă.

Scott nu avea nici un plan. Nu avea nici cea mai mică idee ce să facă sau cum să o aducă înapoi. În schimb, trase adânc aer în piept, încercând să se liniștească, dar nu reuși să facă altceva decât să adulmece mireasma de sex și de Meg.

Meg plecă singură acasă, iar Scott nu se împotrivi. Nu știa dacă să izbucnească în plâns sau în râs la gândul că îi era dor să îl audă spunându-i ce să facă. Nu era ca și cum îl asculta de fiecare dată, ci avea mai mult de-a face cu faptul că instinctele lui îi dovedeau că se gândea la ea, la stare ei de bine, că îi păsa de ea. Că îi păsa de ea îndeajuns de mult încât să o lase să-și strângă lucrurile și să se mute.

„Ești o proastă", își spuse ea. Doar o proastă alegea să fugă de un bărbat care o iubea cu toată ființa lui. Doar o proastă alegea să lase în urmă tot ce avea mai bun în viață. De îndată ce păși în apartamentul pe care îl numea acasă, apartamentul acela pe care nu îl mai simțea ca acasă, Meg avu o revelație. Se părea că încă era hotărâtă să ia decizii prostești, nechibzuite și care nu-i aduceau nici un bine.

Pentru că, în timp ce își despachetă hainele și produsele de toaletă, avu senzație că nu era la locul potrivit.

În locul acela unde locuise atât cu Mike, cât și singură. Și, de îndată ce puse mâna pe telefon să-și comande o pizza, pentru că nu avea nimic de mâncare în bucătărie sau în frigider, nu se putu abține să nu se întrebe: Prin simplul fapt că era singură însemna că lua atitudine? Și cui încerca să dovedească ceva? Doar nu ei înseși, pentru că adevărul era că era incredibil de tristă. Avea un nod în gât, simțea o durere în piept și îi era incredibil de dor de Scott. Ce rezolvase cu plecarea asta?

Se așeză la masa de la bucătărie, cu o cutie de pizza nemâncată în față, urându-se pentru decizia pe care o luase.

Îi sună telefonul și se grăbi să răspundă încă de la primul apel, ca o nebună, doar că nu era Scott la capătul firului, ci Lydia Ashton.

– Bună, Lydia. Cum se simte Walter? întrebă Meg.

Încercase deja și ea să sune la spital, dar dat fiind că nu făcea parte din familie, refuzaseră să-i dea vreo informație.

– E bine, mulțumesc. Mai mult decât atât, i-au dat voie să meargă acasă atât timp cât promite să aibă grijă de el. Și poți să fii sigură că o să stau eu cu ochii pe el, spuse ea, răsuflând ușurată.

– Nu știu... nu știu cum să-i mulțumesc pentru ce a făcut pentru mine, zise Meg.

– Stai liniștită, draga mea. Știe deja.

Meg oftă.

– Aș vrea să mai vorbesc ceva cu tine. E vorba despre Mike.

Meg înlemni, dar se forță să rămână calmă și să asculte.

– Da?

– Eu și Walter am stat de vorbă cu Mike. I-am spus să o să-i plătim avocatul dacă renunță la drepturile sale părintești.

– Poftim? întrebă Meg, șocată.

– I-am explicat că trebuie să fie vorba despre un avocat care va încerca să îl bage într-o închisoare care să ofere tratament pentru dependență. Dacă nu semnează actele, nu va avea încotro decât să-și încerce norocul cu un avocat oarecare, îi spuse Lydia, cu o voce încărcată de durere.

Meg nu se putu abține să nu i se facă milă de ea, dat fiind că era mama unui bărbat cu probleme grave.

– Crezi că o să accepte? o întrebă Meg.

– Da, cred că da. Așa s-a jurat, pentru că gândul că am putea să-l lăsăm fără nici un ajutor îl înspăimântă mai mult decât orice. Și-a dat seama că nu există nici o situație în care să reușească să obțină de la noi banii de care are nevoie ca să-și alimenteze dependența. O să contribuie și factorul acesta în decizia lui.

– Lydia, îți mulțumesc, spuse Meg. Nu știu ce altceva să mai spun.

Soții Ashton își aleseseră nepotul în detrimentul propriului fiu, iar pentru asta Meg avea să le rămână veșnic recunoscătoare.

– Aș vrea să vin să-i fac o vizită lui Walter când o să se pună pe picioare.

– Sunt singură că o să se bucure să te vadă, zise Lydia. Ne dorim foarte tare să ajungem să te cunoaștem mai bine.

– Și eu la fel, spuse Meg.

– Foarte bine. Să faci bine să-l rogi pe amabilul Scott Dare să te aducă cu mașina. E un drum lung, și trebuie să ai grijă de tine, îi reaminti Lydia.

Meg se emoționă când auzi afecțiunea autentică din glasul femeii. Nu avu curaj să-l spună că Scott nu avea să o însoțească sau că totul era doar din vina ei.

– Ai grijă de tine, vorbim curând, îi spuse Lydia.

– Pe curând, spuse Meg și închise telefonul, lăsându-l pe masa de la bucătărie.

Își verifică telefonul și văzu că nu avea nici un apel pierdut și că nu-i intrase vreun mesaj în timp ce vorbise. Ce motive ar avea Scott să încerce să o contacteze? Scott îi oferise deja tot ce și-ar fi putut dori vreodată. Îi spusese că avea să-i ofere întotdeauna tot ce-și dorea. Iar ea îi spusese că își dorea să fie singură.

„Minunat, Meg."

Luă o rolă de folie de aluminiu și împachetă fiecare felie de pizza individual și le băgă în frigider ca să le mănânce mai târziu. Nu putea să înghită nimic acum.

Dădu să intre în dormitor, dar se opri. Oare chiar avea de gând să facă asta? Să continue cu o decizie despre care știa în inima ei că nu era cea corectă?

Sau avea de gând să o corecteze?

Scott își iubea frații, dar în clipa de față chiar nu-și dorea să fie în compania lor. Din păcate, Olivia auzise de la Tyler ce se întâmplase în dimineața aceea cu Mike. Așa că îl sună, vrând să stea de vorbă cu Meg. Astfel că Scott nu avu încotro decât să-i spună că Meg plecase acasă. Drept răspuns, Olivia apăru la ușa lui, alături de Avery, ca să vadă cum se simțea. Din fericire pentru el, Olivia venise fără Dylan. Din nefericire pentru el, surorile lui păreau dornice de vorbă, mai ales Olivia.

– Trebuie să-i acorzi puțin timp. Meg a trecut printr-o adevărată dramă și trebuie să se liniștească, știi ce spun?

zise Olivia, întinzându-și picioarele pe taburetul mare de la picioarele fotoliului său, în living.

– Meg mi-a spus foarte clar ce-și dorește încă din prima zi, dar eu nu am ascultat-o, crezând că știu ce e mai bine pentru ea, mormăi Scott.

Iar povestea aceea îl lăsase cu inima frântă.

Dar asta nu însemna că avea de gând să renunțe. Pur și simplu, avea de gând se să retragă puțin, ca să se pună pe picioare. Și, cu toate că ura să recunoască faptul că sora lui cea băgăcioasă avea dreptate, așa era. Trebuie să-i acorde puțin timp lui Meg.

Scott aruncă o privire spre Avery care stătea pe scaun, cu privirea pe fereastră, în tăcere. Își mută privirea când la ea, când la Olivia.

Olivia ridică din umeri, vrând să-i spună că nici ea nu avea nici cea mai mică idee ce era în neregulă cu Avery.

– Uite ce, apreciez că ați venit până aici, dar sunt bine. Mă rog, avea să fie bine odată ce surorile lui aveau să plece și să-l lase să-și înece amarul în Jack Daniel. Sunt sigur că Dylan ar prefera să fii acasă.

– Ești sigur? îl întrebă Olivia, cercetându-l cu privirea.

– Da, spuse el, ridicându-se de pe scaun.

– Hai, Avery. Te duc eu cu mașina acasă, spuse Olivia.

Scott se apropie de sora lui mai mică și o luă de umeri.

– O vreau înapoi pe sora mea cea plină de viață. Să știi că dacă asta înseamnă că trebuie să-l iau la șuturi pe chitaristul ăla, așa să fie.

Avery îl privi plină de recunoștință.

– Sunt multe lucruri care s-au întâmplat în ultima vreme, o să-mi treacă. Promit. Nu-i nevoie să-l iei la șuturi pe Grey. Mai ales acum că e clientul tău.

Scott făcu ochii mari.

– Știi deja că Lola Corbin a apelat la firma noastră de securitate?

– Știu multe lucruri care te-ar lăsa cu gura căscată, spuse Avery, bătându-l pe obraz. Nu e cazul să-ți faci griji în privința mea. Tot ce trebuie să faci tu e să găsești o cale prin care să o aduci pe Meg înapoi în viața ta. Vreau să te văd fericit.

Scott simți cum i se înmoaie inima și o îmbrățișă.

– Draga mea, vreau să știi că n-o să las niciodată pe nimeni să-ți facă vreun rău.

– Te iubesc pentru asta, îi zise ea.

Scott le conduse pe surorile sale spre ieșire, spunându-le:

– Vă mulțumesc să ați venit, să conduceți cu grijă.

Dar când deschise ușa, dădu nas în nas cu ultima persoană pe care se aștepta să o vadă.

– Meg! exclamă Olivia. Mă bucur că ești bine.

– Mulțumesc, spuse ea, aruncând o privire agitată spre Scott.

– Bună, Meg. Și eu bucur să văd că ești întreagă, spuse Avery.

– Noi tocmai ne pregăteam de plecare, zise Olivia, după care o luă pe Avery de mână și o trase după ea.

Slavă Domnului, surorile ei avură bunul-simț să plece, își spuse Scott, îndreptându-și atenția spre femeia din pragul ușii.

– Bună, îi spuse el, cuprinzând-o cu privirea.

Cu toate că nu o mai văzuse de doar câteva ore, i se păru că arăta mai obosită decât înainte. Abia se abținu să nu o ia pe sus și să o ducă în patul lui.

Dar apoi își aminti că nu mai avea dreptul de a face asta.

– Ai uitat ceva? o întrebă el, căci ce altceva ar fi putut să caute aici, își spuse el, în timp ce o dezmierdă din priviri.

Îi văzu picioarele lungi pe sub rochia scurtă. Nu avea nici o urmă de machiaj pe chip. Iar ochii aceia căprui se uitară lung la ei.

– Nu. Nu am uitat nimic.

– Atunci înseamnă că te-ai întors pentru că...? dădu el să spună, încercând să nu-și facă speranțe.

– M-am întors acasă.

Scott făcu ochii mari, absolut șocat.

– Poftim?

– M-am întors acasă. Dacă mă mai vrei aici, desigur, spuse ea, mușcându-și buza de jos. Când am intrat în apartamentul meu, mi-am dat imediat seama că am făcut o mare greșeală. Eram atât de preocupată să-mi spun că trebuie să fac lucrurile de una singură, că am dat cu piciorul la tot ce mi-am dorit vreodată. La tot ce e mai bun și mai frumos în viața mea. La tine. Așa că m-am întors.

În clipa aceea Scott simți cum stă să-i iasă inima din piept. Nici măcar nu-și dăduse seama că se oprise preț de câteva clipe, dar acum că Meg era aici, acasă...

– Pentru cât timp? o întrebă el.

– Pentru totdeauna, dacă mă primești. Îmi doresc tot ce mi-ai spus tu. Îmi doresc să creștem copilul acesta împreună, îmi doresc să fim o familie, vreau să fiu cu tine.

Făcu un pas spre el, iar el o trase în brațe și o sărută pătimaș.

Meg răsuflă ușurată în timp ce el o săruta intens, de parcă nu avea de gând să o mai lase niciodată să plece. Tot drumul spre casă, Meg trăise cu teama că poate

el se răzgândise, că reușise să-l facă să nu-și mai dorească să fie cu ea, că avea să o alunge.

Își trecu degetele prin părul lui și îl sărută cu toată pasiunea ei. Când, într-un final, se dezlipiră, îi întâlni privirea de cerneală și spuse:

– Îmi pare rău.

Scott clătină ușor din cap.

– Iubito, nu-ți cere scuze, ai făcut ce ai avut nevoie să faci. Acum ești aici, și știm amândoi că te-ai întors pentru că te-ai gândit mai bine și ți-ai dat seama că vrei să fii cu mine.

– Da, chiar vreau să fiu cu tine.

În clipa aceea Scott rânji, un rânjet la care Meg își spuse că s-ar putea uita toată viața, fără să se plictisească.

– Bine, un singur lucru îți mai spun.

– Ce anume?

– Nu am de gând să te mai las să pleci de lângă mine vreodată.

Acestea fiind spuse, o luă pe sus și o strânse în brațe, după care intră în casă și închise ușa în urma lor.

mulțumiri

Ca de obicei, există oameni fără de care cărțile mele nu ar exista.

Vreau să-i mulțumesc lui Janelle Denison... pentru tot.

Lui Chasity Jenkins Patrick pentru că știe mereu de ce am nevoie, înainte să am nevoie... și pentru for restul.

Lui Shannon Short pentru că m-a ascultat și pentru că mi-a împărtășit din experiența ei în afaceri.

Lui Julie Leto și Leslie Kelly pentru că au complotat, pentru că m-au ajutat, pentru că mi-au răspuns la întrebări și multe altele.

Marquitei Valentine pentru că, zi de zi, a citit, m-a încurajat și mi-a răspuns la mesaje.

Și prietenelor mele de pe Skype, Carrie Ann Ryan, Shayla Black, Stacey Kennedy, Kennedy Layne, Angel Payne, Lexi Blake și Jenna Jacobs pentru că au fost mereu acolo să mă împingă de la spate la nevoie, să mă asculte și să-mi dea curaj. Și lui Mari Carr care le-a făcut pe toate, dar mai ales pentru că mi-a făcut cunoștință cu acest grup minunat!

Sunteți extraordinare și nu aș fi putut să reușesc fără voi. Sau, cel puțin, nu ar fi fost la fel de distractiv!

În aceeași colecție au apărut:

1. Danielle Steel, *O femeie împlinită*
2. Danielle Steel, *Cu fiecare zi*
3. Nora Roberts, *Vis în alb*
4. Nora Roberts, *Parfumul iubirii*
5. Nora Roberts, *Trăiește clipa*
6. Nora Roberts, *Fericiți pentru totdeauna*
7. Danielle Steel, *Legături de familie*
8. Danielle Steel, *Moștenirea*
9. Danielle Steel, *Misterele dragostei*
10. Danielle Steel, *Strada Charles 44*
11. Nora Roberts, *Comori tăinuite*
12. Barbara Delinsky, *Evadarea*
13. Jackie Collins, *Celebritate*
14. Danielle Steel, *Luminile Sudului*
15. Mary Jo Putney, *O nouă viață*
16. Mary Jo Putney, *Umbrele trecutului*
17. Mary Jo Putney, *Pasiune și onoare*
18. Danielle Steel, *Petrecerea*
19. Eloise James, *Un sărut la miezul nopții*
20. Eloise James, *Atingerea dragostei*
21. Sandra Brown, *Dulce mânie*
22. Sandra Brown, *Confruntarea*
23. Jackie Collins, *Zeița răzbunării*
24. Sandra Brown, *Sărutul ispitei*
25. Danielle Steel, *Conacul*
26. Sandra Brown, *Furtună în paradis*
27. Danielle Steel, *Îngerul păzitor*
28. Nora Roberts, *Vieți la limită* – vol. 1
29. Nora Roberts, *Vieți la limită* – vol. 2
30. Fern Michaels, *Un Crăciun de neuitat*
31. Fern Michaels, *O dorință de Crăciun*

32. Joanna Trollope, *Nurorile*
33. Joanna Trollope, *O altă familie*
34. Mary Jo Putney, *O iubire imposibilă* – vol. 1
35. Mary Jo Putney, *O iubire imposibilă* – vol. 2
36. Jo Beverley, *Mireasă fără voie*
37. Pamela Morsi, *O femeie de succes*
38. Danielle Steel, *Miracolul*
39. Jacqueline Susann, *Valea păpușilor* – vol. 1
40. Jacqueline Susann, *Valea păpușilor* – vol. 2
41. Mary Jo Putney, *Compromisul inimii*
42. Nancy Thayer, *Pași pe nisip*
43. Amanda Quick, *Alchimia dragostei*
44. Ellen Maister, *Vieți paralele*
45. Amanda Quick, *Tainele trecutului*
46. Diane Chamberlain, *Minciuni din dragoste*
47. Amanda Scott, *Regele furtunilor*
48. Diane Chamberlain, *Secrete și trădări* – vol. 1
49. Diane Chamberlain, *Secrete și trădări* – vol. 2
50. Jo Beverley, *Fericire periculoasă*
51. Diane Chamberlain, *Înainte de furtună*
52. Danielle Steel, *Două vieți*
53. Mary Jo Putney, *Dansul pasiunii*
54. Elin Hilderbrand, *Insula*
55. Danielle Steel, *Rugăciuni ascultate*
56. Sarah Jio, *Anotimpul regăsirii*
57. Nora Roberts, *Visuri împlinite*
58. Luanne Rice, *Barca de argint*
59. Mary Jo Putney, *Taina contesei*
60. Santa Montefiore, *Casa de la malul mării* – vol. 1
61. Santa Montefiore, *Casa de la malul mării* – vol. 2
62. Danielle Steel, *Vârstele dragostei*
63. Loretta Chase, *Seducție*
64. Judy Astley, *Iubiri clandestine*
65. Amanda Quick, *Nesocotita*
66. Ulrika Jonsson, *Suflete regăsite*

67. Danielle Steel, *Hotel Vendôme*
68. Anne Golon, *Angelica. Marchiza îngerilor*
69. Nora Roberts, *Îmblânzitoarea de suflete*
70. Elizabeth Noble, *Iubiri de altădată*
71. Amanda Quick, *Scandal*
72. Leila Meacham, *Trandafiri* – vol. 1
73. Leila Meacham, *Trandafiri* – vol. 2
74. Anne Golon, *Angelica. Logodnica vândută*
75. Fern Michaels, *Noi începuturi*
76. Amanda Quick, *O relație periculoasă*
77. Elizabeth Noble, *Scrisori pentru fiicele mele*
78. Nora Roberts, *Treptele iubirii*
79. Daisy Goodwin, *Ultima mea ducesă*
80. Danielle Steel, *Ecouri*
81. Anne Golon, Angelica. *Serbări regale*
82. Helen Warner, *Invitație la nuntă*
83. Jill Shalvis, *Irezistibil*
84. Amanda Quick, *Legământul iubirii*
85. Nora Roberts, *Pași spre fericire*
86. Luanne Rice, *Un albastru infinit*
87. Danielle Steel, *Surprizele vieții*
88. Amanda Quick, *Dorința*
89. Lisa Jewell, *Petrecerea lui Ralph*
90. Mary Jo Putney, *Când dragostea te schimbă*
91. Helen Simonson, *Ultima cucerire*
92. Fern Michaels, *În căutarea fericirii*
93. Julia Quinn, Eloisa James, *Patru nunți și o moștenire*
94. Rebecca Chance, *Fete rele* – vol. 1
95. Rebecca Chance, *Fete rele* – vol. 2
96. Ana Damian, *Scenariu pentru dragoste*
97. Mary Jo Putney, *Călătorie spre iubire*
98. Jane Lovering, *Muzica inimii*
99. Lisa Jackson, *Iubire vinovată*
100. Beth Kendrick, *Greșeli din dragoste*
101. Danielle Steel, *Dincolo de aparențe*

102. Nora Roberts, *Iubire peste timp*
103. Kristin Hannah, *A doua șansă*
104. Julia Quinn, Eloisa James, *Aleasa inimii*
105. Nora Roberts, *Martora*
106. Nancy Thayer, *Vara iubirii regăsite*
107. Mary Jo Putney, *Curcubeie sfărâmate*
108. Amanda Quick, *O aventură de-o noapte*
109. Eileen Goudge, *Chipurile dragostei*
110. Mary Jo Putney, *Râul de foc*
111. Amanda Quick, *Șarada iubirii*
112. Amanda Quick, *Frumoasa și Bestia*
113. Judy Duarte, *Legături miraculoase*
114. Amanda Quick, *Misterul Afroditei*
115. Joanna Trollope, *O pasiune interzisă*
116. Amanda Quick, *Rendez-vous la miezul nopții*
117. Mary Jo Putney, *Îmblânzirea unui rebel*
118. Amanda Quick, *Capcanele iubirii*
119. Mary Jo Putney, *Aventurile unei lady*
120. Jackie Collins, *Jocuri periculoase*
121. David Nicholls, *O zi*
122. Julie Maxwell, *Fațetele dragostei*
123. Amanda Quick, *O pradă ușoară*
124. Mary Jo Putney, *Daruri periculoase*
125. Mary Jo Putney, *O alegere dificilă*
126. Jojo Moyes, *Jertfa iubirii*
127. Mary Jo Putney, *Caruselul inimilor*
128. Barbara Taylor, Bradford, *Puterea dragostei*
129. Mary Jo Putney, *Mătase și umbre*
130. Nora Roberts, *Îndrăznește să visezi*
131. Elizabeth Naughton, *Așteaptă-mă*
132. Nora Roberts, *Păstrează-ți visul*
133. Mary Jo Putney, *Săruturi furate*
134. Barbara Cartland, *Triumful dragostei*
135. Mary Jo Putney, *Mătase și secrete*
136. Barbara Cartland, *Întoarcerea în paradis*

137. Amanda Quick, *Un sărut periculos*
138. Nora Roberts, *Cântecul de sirenă*
139. Amanda Quick, *Secretele nopții*
140. Mary Jo Putney, *Văluri de mătase*
141. Barbara Cartland, *Pe aripile iubirii*
142. Nora Roberts, *Găsește-ți visul*
143. Amanda Quick, *Logodnică de împrumut*
144. Jo Beverley, *Dulcele păcat al iubirii*
145. Nora Roberts, *Magia destinului*
146. Amanda Quick, *Atracție periculoasă*
147. Eloisa James, *Jocul dragostei*
148. Nora Roberts, *Magia umbrei*
149. Margot Berwin, *Aroma pasiunii*
150. Amanda Quick, *Otrava perfectă*
151. Mary Jo Putney, *Tunete și trandafiri*
152. Nora Roberts, *Legături primejdioase* - vol. 1
153. Nora Roberts, *Legături primejdioase* - vol. 2
154. Barbara Taylor Bradford, *Gustul dragostei*
155. Danielle Steel, *Până la sfârșitul veacurilor*
156. Eloisa James, *Alegerea perfectă*
157. Amanda Quick, *O iubire neconvențională*
158. Nora Roberts, *Dalia albastră*
159. Danielle Steel, *La prima vedere*
160. Jude Deveraux, *Adevărata dragoste*
161. Nora Roberts, *Dalia albastră - Visul Stellei*
162. Nora Roberts, *Trandafirul negru*
163. Amanda Quick, *O aventură riscantă*
164. Mary Jo Putney, *Copilul sălbatic*
165. Nora Roberts, *Crinul roșu*
166. Amanda Quick, *Cristalul Nopții*
167. Sandra Brown, *Amintiri înșelătoare*
168. Danielle Steel, *Păcatele mamei*
169. Linda Howard, *O inimă neîmblânzită*
170. Amanda Qucik, *Focul din oglinzi*
171. Mary Jo Putney, *Mireasa din China*

172. Danielle Steel, *Trădarea*
173. Nora Roberts, *Misterele nopții*
174. Linda Howard, *Alegerea inimii*
175. Mary Jo Putney, *Un târg neobișnuit*
176. Amanda Quick, *Grădinile de Cristal*
177. Jude Deveraux, *Mai presus de timp*
178. Linda Howard, *O noapte de neuitat*
179. Danielle Steel, *Prieteni pentru totdeauna*
180. Mary Jo Putney, *Blestemul trecutului*
181. Amanda Quick, *Suflete sălbatice*
182. Lisa Jackson, *Păcatul originar*
183. Mary Jo Putney, *Iubire regăsită*
184. Nora Roberts, *Refugiul* – vol. 1
185. Nora Roberts, *Refugiul* – vol. 2
186. Sidney Sheldon, *Îngerul întunericului*
187. Amanda Quick, *Afaceri de familie*
188. Mary Jo Putney, *Jurăminte neobișnuite*
189. Nora Roberts, *Magia trecutului*
190. J.D. Robb, *Sanctuarul*
191. Mary Jo Putney, *Focul ascuns*
192. Barbara Cartland, *În sfârșit, dragostea*
193. Sandra Brown, *În căutarea adevărului*
194. Mary Balogh, *Primul pas: Căsătoria*
195. Amanda Quick, *Femeia misterioasă*
196. Mary Jo Putney, *Revelația*
197. Nora Roberts, *Tributul* – vol. 1
198. Nora Roberts, *Tributul* – vol. 2
199. Julie Garwood, *Dansul umbrelor*
200. Mary Jo Putney, *Capriciile destinului*
201. Sandra Brown, *Dispariția*
202. Mary Balogh, *Al doilea pas: Seducția*
203. Sidney Sheldon, *Evadarea*
204. Amanda Quick, *Casa de sticlă*
205. Sandra Brown, *Arșița nopții*
206. Mary Jo Putney, *Descântec de dragoste*

207. Linda Howard, *Plăcere exclusivă*
208. Mary Balogh, *La final apare dragostea*
209. Amanda Quick, *Ape adânci*
210. Mary Jo Putney, *Sărutul sorții*
211. Sandra Brown, *Fascinație secretă*
212. Mary Carter, *Totul pentru tine*
213. Amanda Quick, *Întoarcerea în Eclipse Bay*
214. Mary Jo Putney, *Magie furată*
215. Nora Roberts, *Steaua ascunsă*
216. Mary Balogh, *Ispitirea unui înger*
217. Linda Howard, *Un joc de noroc*
218. Amanda Quick, *Noi începuturi în Eclipse Bay*
219. Sandra Brown, *Păcatele trecutului*
220. Sylvia Day, *Atracția*
221. Nora Roberts, *Steaua captivă*
222. Julie Garwood, *Pasiuni mocnite*
223. Amanda Quick, *O vară în Eclipse Bay*
224. Sandra Brown, *Amintiri și secrete*
225. Julie Garwood, *Pasiuni mocnite*
226. Nora Roberts, *Steaua secretă*
227. Sylvia Day, *Revelația*
228. Marek Halter, *Khadija – Iubirile Orientului*
229. Sandra Brown, *Invidia*
230. Nora Roberts, *Întoarcerea lui Rafe MacKade*
231. Amanda Quick, *O iubire primejdioasă*
232. Sylvia Day, *Împlinirea*
233. Nora Roberts, *Mândria lui Jared MacKade*
234. Marek Halter, *Fatima – Iubirile Orientului*
235. Mary Jo Putney, *Magie îndepărtată*
236. Amanda Quick, *Logodnă de conveniență*
237. Sidney Sheldon, *O zi prea îndepărtată*
238. Nora Roberts, *Inima lui Devin MacKade*
239. Amanda Quick, *Grădina amăgirilor*
240. Sandra Brown, *Necunoscutul*
241. Nora Roberts, *Subjugarea lui Shane MacKade*

242. Marek Halter, *Aicha – Iubirile Orientului*
243. Sidney Sheldoon, *Mărire și decădere*
244. Amanda Quick, *Un înger păzitor*
245. Nora Roberts, *Amețitor ca vinul*
246. Mary Jo Putney, *Ademenirea unui sfânt*
247. Amanda Quick, *Cheia misterelor*
248. Anne Golon, *Angelica. Supliciul de la Nôtre-Dame*
249. Nora Roberts, *Un pariu pe soartă*
250. Sidney Sheldon, *Spune-mi ce visezi*
251. Amanda Quick, *Ochi de vis*
252. Anne Golon, *Angelica. Lumini și umbre*
253. Winston Graham, *Ross Poldark. Începuturi*
254. Nora Roberts, *Provocarea sorții*
255. Sidney Sheldon, *Stăpânul jocului*
256. May Balogh, *Inimă de piatră*
257. Winston Graham, *Demelza*
258. Nora Roberts, *Posibilități nenumărate*
259. Amanda Quick, *Surori secrete*
260. May Balogh, *Cântec tăcut*
261. Winston Graham, *Poldark. Jeremy Poldark*
262. Nora Roberts, *Singurătatea unui bărbat*
263. Mary Balogh, *Hoțul de visuri*
264. Amanda Quick, *Parteneri perfecți*
265. Sarah Jio, *Destine înlănțuite*
266. Winston Graham, *Poldark. Warleggan*
267. Nora Roberts, *Acum și pentru totdeauna*
267. Nora Roberts, *Acum și pentru totdeauna*
268. Amanda Quick, *Dragostea e oarbă*
269. Sonali Dev, *O iubire neașteptată*
270. Mary Balogh, *Dorința*
271. Nora Roberts, *Miresele MacGregor*
272. Mary Balogh, *Din toată inima*
273. Sidney Sheldon, *De cealaltă parte a miezului nopții*
274. Amanda Quick, *Dragostea nu are reguli*
275. Susan Elizabeth Phillips, *Trandafirul sălbatic*

276. Nora Roberts, *Mâna câștigătoare*
277. Sandra Brown, *Dragoste sub presiune*
278. Susan Elizabeth Phillips, *Amintiri de neuitat*
279. Amanda Quick, *Talente ascunse*
280. Nora Roberts, *Mirii MacGregor*
281. Jill Shalvis, *Dorința inimii*
282. Susan Elizabeth Phillips, *O clipă de răgaz*
283. Sandra Brown, *Amintirea unui sărut*
284. Amanda Quick, *Scânteia pasiunii*
285. Susan Elizabeth Phillips, *Sărutul unui înger*
286. Nora Roberts, *Vecinul perfect – Iubirea învinge*
287. Mary Jo Putney, *Ispășire prin iubire*
288. Sandra Brown, *Fiorii primei iubiri*
289. Jill Shalvis, *Îndrăgostită nebunește*
290. Nora Roberts, *Curtând-o pe Catherine*
291. Mary Balogh, *Soție de ocazie*
292. Sandra Brown, *Răpirea*
293. Amanda Quick, *O rază de speranță*
294. Jill Shalvis, *Noroc în dragoste*
295. Nora Roberts, *Un bărbat pentru Amanda*
296. Mary Balogh, *Doamna cu umbrelă neagră*
297. Nora Roberts, *Din dragoste pentru Lilah*
298. Alexander McCall Smith, *Emma*
299. Sandra Brown, *Să iubești din nou*
300. Amanda Quick, *Lumina din adâncuri*
301. Nora Roberts, *Cucerind-o pe Suzanna*
302. Amanda Quick, *O șansă incredibilă*
303. Val MacDermid, *Mănăstirea Northanger*
304. Sidney Sheldon, *Secrete de familie*
305. Nora Roberts, *Perechea lui Megan*
306. Joanna Trollope, *Rațiune și simțire*
307. Mary Balogh, *Înșelătoria*
308. Amanda Quick, *Până când moartea ne va despărți*
309. Debbie Macomber, *Încă o șansă*
310. Amanda Quick, *Pasiune de vis*

311. Sidney Sheldon, *Nimic nu durează o veșnicie*
312. Mary Balogh, *Ultimul vals*
313. Nora Roberts, *Îmblânzind-o pe Natasha*
314. Sidney Sheldon, *Planuri perfecte*
315. Mary Balogh, *O altfel de ducesă*
316. Nora Roberts, *Ademenirea unei doamne*
317. Debbie Macomber, *Speranțe renăscute*
318. Robin Carr, *Viața dorită*
319. Nora Roberts, *Îndrăgostindu-mă de Rachel*
320. Amanda Quick, *Un sărut exotic*
321. Mary Balogh, *Totul pentru dragoste*
322. Robyn Carr, *Refugiul inimii*
323. Sidney Sheldon, *Chipul din umbră*
324. Amanda Quick, *Dulce Armonie*
325. Nora Roberts, *Pasiunea lui Alexi*
326. Madeline Hunter, *Capitularea domnișoarei Fairbourne*
327. Mary Balogh, *Totul pentru fericire*
328. Susan Elizabeth Phillips, *Trebuia să fii tu*
329. Amanda Quick, *Giuvaierele nopții*
330. Madeline Hunter, *Cucerirea lui Lady Cassandra*
331. Nora Roberts, *Așteptându-l pe Nick*
332. Susan Elizabeth Phillips, *Un loc pentru inima ta*
333. Amanda Quick, *Flacăra de cristal*
334. Sarah Addison Allen, *Grădina fermecată*
335. Nora Roberts, *Cu gândul la Kate*
336. Susan Elizabeth Phillips, *Un partener ideal*
337. Mary Jo Putney, *Rebelul de altădată*
338. Sandra Brown, *Dovada perfectă*
339. Mary Balogh, *Între decență și dorință*
340. Amanda Quick, *Puteri nebănuite*
341. Susan Elizabeth Phillips, *Învață să visezi*
342. Mary Balogh, *Încurcătura*
343. Madeline Hunter, *Complicatiile dragostei*
344. Amanda Quick, *Darul focului*
345. Sandra Brown, *Sub pretextul iubirii*

346. Sarah Addison Allen, *Anotimpul dragostei*
347. Susan Elizabeth Phillips, *Ce își dorește inima*
348. Santa Montefiore, *Magia*
349. Amanda Quick, *Când toate fetele au dispărut*
350. Nora Roberts, *Soarele nu apune niciodată*
351. Susan Elizabeth Phillips, *Găsește-mi perechea*
352. Sandra Brown, *Fantomele trecutului*
353. Nora Roberts, *O idilă regală*
354. Barbara Taylor Bradford, *Doamnele de la Cavendon*
355. Amanda Quick, *Fata care știa prea multe*
356. Sandra Brown, *Întoarcerea lui Sunny Chandler*
357. Hannah Howell, *Legământul dragostei*
358. Santa Montefiore, *Fata de la castel*
359. Nora Roberts, *Sărutul unui prinț*
360. Madeline Hunter, *Pariul unui gentleman*
361. Mary Balogh, *O soție ascultătoare*
362. Nora Roberts, *Un principe cuceritor*
363. Hannah Howell, *Pasiune și mândrie*
364. Sandra Brown, *Demon Rumm*
365. Elizabeth Hoyt, *Arșița*
366. Nora Roberts, *Prințesa incognito*
367. Hannah Howell, *Cuceritorul*
368. Sandra Brown, *O propunere îndrăzneață*
369. Mary Balogh, *Totul pentru căsătorie*
370. Hannah Howell, *Cavalerul scoțian*
371. Sandra Brown, *Dublura*
372. Nora Roberts, *Lungul drum spre mâine*
373. Mary Balogh, *Iubirea e un joc periculos*
374. Elizabeth Hoyt, *Din dragoste pentru Pete*
375. Sarah MacLean, *O soție potrivită pentru un marchiz*
376. Sandra Brown, *Scandalul*
377. Mary Balogh, *Faimosul libertin*
378. Elizabeth Hoyt, *O dată pentru totdeauna*
379. Johanna Lindsey, *Când inima dictează*
380. Carly Phillips, *Îndrăznește să iubești*

381. Lorraine Heath, *Un bărbat îndrăgostit*
382. Mary Jo Putney, *Fecioara din harem*
383. Susan Elizabeth Phillips, *Un cuceritor înnăscut*
384. Suzanne Enoch, *Pariul pe iubire*
385. Carly Phillips, *Îndrăznește să dorești*
386. Lorraine Heath, *O aventură de-o noapte*
387. Amanda Quick, *Doamna dispărută*
388. SE Phillips *Prima stea a nopții*
389. Mary Balogh, *Totul pentru aventură*
390. Suzanne Enoch, *Îmblânzirea unui crai*
391. Sarah MacLean, *O iubită potrivită pentru un conte*
392. LS Hilton, *Maestra*
393. SE Phillips, *Scânteia pasiunii*
394. Nora Roberts, *Obsesia*
395. Jojo Moyes, *Silver Bay*
396. LS Hilton, *Domina*
397. Nora Roberts, *În lumina stelelor*
398. Jill Shalvis, *În sfârșit, iubirea*
399. Danielle Steel, *Apartamentul*
400. Nora Roberts, *Între rai și pământ*
401. Elisabeth Naughton, *Fructul interzis*
402. Sarah MacLean, *Un târg potrivit pentru un duce*
403. Jill Shalvis, *O veșnicie și o zi*
404. Mary Balogh, *Inima mea îți aparține*
405. Amanda Quick, *Focul din adâncuri*
406. Sarah MacLean, *Aparențe înșelătoare*
407. Elisabeth Naughton, *Sclava iubirii*
408. Nora Roberts, *Înfruntă focul*
409. Jill Shalvis, *Numai tu*
410. Sandra Brown, *Joc periculos*
411. Catherine Bybee, *Contract de căsătorie*
412. Elisabeth Naughton, *Legături întunecate*
413. Mary Balogh, *Aranjamentul*
414. Elizabeth Hoyt, *Înger și demon*
415. Nora Roberts, *Secrete și minciuni*

416. Sandra Brown, *Jocul de-a dragostea*
417. Catherine Bybee, *Măritată până luni*
418. Elizabeth Hoyt, *O dragoste nepotrivită*
419. Sandra Brown, *A doua viață*
420. Catherine Bybee, *Logodită până vineri*
421. Jill Shalvis, *Mereu în gândul meu*
422. Elizabeth Hoyt, *Inocență pierdută*
423. Nora Roberts, *Nestemate din soare*
424. Sandra Brown, *Umbre de ieri*
425. Catherine Bybee, *Singură până sâmbătă*
426. Sherryl Woods, *Golful visurilor*
427. Sandra Brown, *Mătase franțuzească*
428. Mary Balogh, *Călătorie cu final neașteptat*
429. Nora Roberts, *Lacrimile lunii*
430. Suzanne Enoch, *Ducesa desculță*
431. Karen Robars, *Atracție scandaloasă*
432. Sherryl Woods, *Iubirea de odinioară*
433. Nora Roberts, *Inima mirii*
434. Sandra Brown, *Secrete bine păstrate*
435. Karen Robards, *Suflete captive*
436. Mary Balogh, *Totul pentru încredere*
437. Amanda Quick, *Gheață și foc*
438. J.R. Ward, *Dinastia*
439. Suzanne Enoch, *Lasă-mă să te iubesc*
440. Sabrina Jeffries, Madeline Hunter, Mary Jo Putney, *Nopți vrăjite*
441. Sandra Brown, *Prizonierul iubirii*
442. Sherryl Woods, *Portul dragostei*
443. Karen Robards, *Înfruntarea inimilor*
444. Sandra Brown, *Pasiunea*
445. Nora Roberts, *Aproape de paradis*
446. Sherryl Woods, *Mai dă-mi o șansă*
447. Sidney Sheldon, *Amintirile nopții*
448. Mary Balogh, *Totul pentru onoare*
449. Nora Roberts, *Dansează în ritmul inimii*

450. Mary Jo Putney, *Odiseea dragostei*
451. Christina Dodd, *Secretele de la Bella Terra*
452. Sidney Sheldon, *Legături de sânge*
453. Nora Roberts, *Curajul de a iubi*
454. Sandra Brown, *Capcana*
455. J.R. Ward, *Păcate ascunse*
456. SE Phillips, *Vino și sărută-mă!*
457. Nora Roberts, *Oriunde ne duce timpul*
458. Karen Rose, *Să nu spui nimănui*
459. Mary Balogh, *Totul pentru pasiune*
460. SE Phillips, *O lady rebelă*
461. Carly Phillips, *Îndăznește să mă atingi*
462. Nora Roberts, *Curenții din adâncuri*

Completează-ți colecția!

Blue MOON

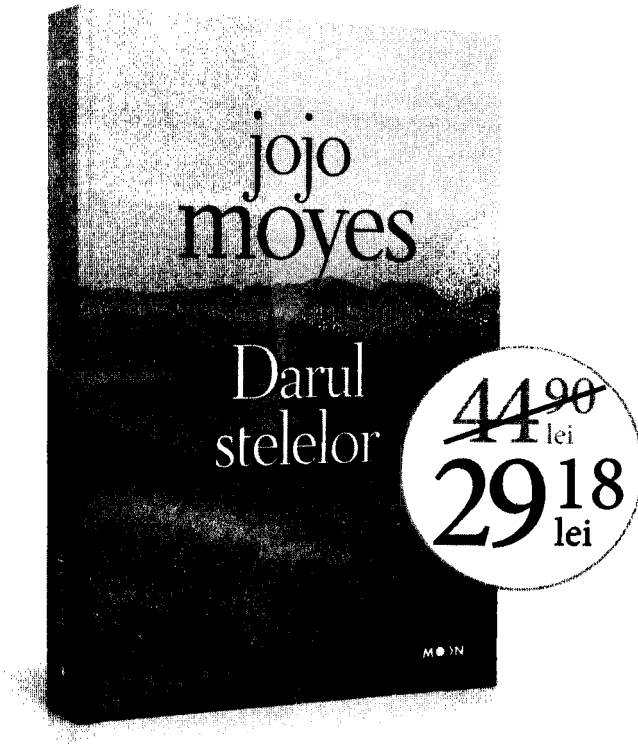

Comandă acum trimițând un sms cu textul „carte" la 1800 (tarif normal) și vei fi contactat de un operator care îți va prelua comanda.

LITERA®